

JANUÁR 21., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: SCHMITT ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 10.00-kor megnyitják.)

2. EU-Tunézia kapcsolatok (vita)

Elnök. - A következő pont a Bizottság nyilatkozata az EU-Tunézia kapcsolatokról.

Neelie Kroes, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani a Parlamentnek, amiért meghívott a Tunéziáról szóló vitára.

Az Európai Unió és Tunézia kapcsolatait egy 1995-ben aláírt társulási megállapodás szabályozza. Egyébként Tunézia volt az első olyan mediterrán ország, amely ilyen megállapodást írt alá, és időközben jelentős előrelépéseket ért el.

A nemzetközi kapcsolatok terén Tunézia szoros és megbízható partnere az Európai Uniónak. A nemzetközi szervezetekben és más fórumokon képviselt nézetei és álláspontjai mérsékeltek és kiegyensúlyozottak. Tunézia együttműködik az olyan kérdésekben, mint a biztonság és a migráció, és jó kapcsolatokat tart fenn a földközi-tengeri térség déli részén fekvő szomszédaival. Ezenkívül mindig is konstruktív szerepet játszott a Maghreb-térség regionális integrációjában.

Tunézia tevékeny részvevője az európai szomszédságpolitikának, és a Bizottság rendszeres jelentései az európai szomszédságpolitika cselekvési tervének tunéziai végrehajtásáról világos értékeléssel szolgálnak. Tunézia számos együttműködési területen haladást ért el, beleértve a cselekvési tervet is.

A gazdasági reformok előrehaladása a tunéziai gazdaság egyenletes növekedését, valamint az Európai Unióval folytatott kereskedelem volumenének emelkedését tette lehetővé. Tunézia fontos eredményeket ért el társadalmi téren, úgymint az egészségügyi ellátás, az oktatás, a szegénység elleni küzdelem és a nők jogainak védelme terén.

Másrészt a jelentések a hiányosságokat is kiemelik, különösen az igazságügy, a véleménynyilvánítás szabadságának és az egyesülési szabadság területén.

Folyamatos politikai párbeszéd folyik Tunéziával a cselekvési terv által lefedett valamennyi kérdésről, amelyekkel tíz albizottság, valamint munkacsoportok foglalkoznak. Az EU-Tunézia Társulási Tanács már több alkalommal is ülésezett, és a következő találkozóra a következő néhány hónapban fog sor kerülni.

2008. január 1-jén Tunézia vált az első olyan déli földközi-tengeri országgá, amely szabadkereskedelmi térséget hozott létre az Európai Unióval az ipari áruk számára, meghozza két évvel a kitűzött határidő előtt. Az Európai Unió Tunézia első számú kereskedelmi partnere: az importok 72,5 %-a érkezik az EU-ból, és az exportok 75 %-a irányul az Európai Unióba. Az EU pénzügyi együttműködése mintegy 75-80 millió EUR-t tesz ki évente, amelyre Tunéziában jó felszívóképesség mutatkozott.

Tárgyalások kezdődtek a szolgáltatások kereskedelmének fokozatos liberalizációjáról, valamint a letelepedés jogáról és a mezőgazdasági és halászati termékekről is. Ezeknek a tárgyalásoknak a lezárásával és a vonatkozó jogszabályok közeledésével az EU és Tunézia közötti kapcsolatok új szakaszba fognak lépni, és a tunéziai gazdaságnak az Európai Unió egységes piacával való integrációja komoly előrelépést fog tenni.

Tunézia azt kérte, hogy az Európai Unióval fenntartott kapcsolatainak egy kiemelt státusszal adjunk új lendületet. Úgy gondoljuk, hogy egy ilyen irányú törekvés az EU érdekeit szolgálja. Azt is várjuk Tunéziától, hogy mutasson valódi elköteleződést a további demokratikus reformok és a véleménynyilvánítás szabadsága iránt. Ha Tunézia nem ér el haladást az emberi jogok igen fontos kérdésében, akkor az ország általam említett – különösen regionális összehasonlításban – fontos eredményeit komoly jelentőségük dacára is csak hiányosként fogják értékelni.

Végezetül szeretném elmondani, hogy az EU és Tunézia közötti kapcsolatokat stabilnak és barátinak tartjuk, és úgy véljük, valóban van lehetőség ezeknek a kapcsolatoknak a további erősítésére.

Elnök. A következőkben a képviselőcsoportok felszólalásai következnek.

Ioannis Kasoulides, a PPE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, Tunézia az Unió a Mediterrán Térségért tagjaként, valamint olyan országgént, amely elsőként írt alá társulási megállapodást, és elsőként rendelkezett a szomszédságpolitika végrehajtásához szükséges cselekvési tervvel, hozzájárul a térség stabilitásához. Tunézia a nemek közötti egyenlőség, valamint a gyermekek és a család védelmének tekintetében viszonylag elől jár, és jelenleg a kiemelt partnerségi státusz bevezetéséről szóló tárgyalásokra vár.

Az előbbiekben említett megállapodások a demokráciára, a jogállamiságra és az emberi jogokra vonatkozó záradékokat tartalmaznak. Tárgyalásokat tervezünk annak érdekében, hogy haladást érjünk el az európai parlamenti képviselők számára igen kényes és fontos kérdésekben. Ha kézzelfogható eredményeket szeretnénk, és ezeket nem feltétlenül vitával és kritikával kívánjuk elérni, akkor vigyáznunk kell arra, hogy kerüljük a leereszkedő magatartást és megmutassuk, hogy egyenlő partnerekként tárgyalunk, nem pedig feljebbvalókként vagy felügyelőkként, valamint készek vagyunk partnereink aggodalmai és érzékenységei iránt is érdeklődést mutatni.

Biztos vagyok abban, hogy ilyen körülmények között a tunéziai kormány konkrét, előremutató lépésekkel fog válaszolni a vitatott kérdésekre.

Pier Antonio Panzeri, az S&D képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, ha véleményt kellene alkotnunk az Európai Unió és Tunézia között jelenleg fennálló kapcsolatokról, akkor az csak pozitív lehetne, ideértve a térség stabilizációjának szempontját is.

Igaz, hogy gazdasági téren jelentős előrelépés történt, és szociális szempontból is biztató jeleket látunk. Azonban politikai téren az október 25-i elnökválasztást követően problémát jelent a demokratikus reformok felé vezető út jelentősebb, konkrét lépésekkel történő támogatása. Mint tudjuk, az Európai Unió külpolitikai célja a demokrácia, a jogállamiság, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok építése és erősítése.

A szomszédságpolitika cselekvési tervének keretében Tunézia több jelentős, a demokráciára, a kormányzásra és az emberi jogokra vonatkozó kötelezettségvállalást tett. A cselekvési terv prioritások sorát határozza meg, többek között különös figyelmet kell fordítani a reformok végrehajtására és megszilárdítására, továbbá a politikai párbeszéd és az együttműködés megerősítésére, különösen a demokrácia, az emberi jogok, a külpolitika és a biztonság tekintetében.

Az intézményeket ennek keretében kell megerősíteni. Ez lehetővé teszi a tunéziai társadalom különböző tagjainak nagyobb részvételét a politikai életben, a civil társadalom szerepének jelentősebb fejlődését, a politikai pártok további támogatását ahhoz, hogy növelni tudják részvételüket a demokratikus folyamatban, továbbá az egyesülési szabadság, a médiapluralizmus és a véleménynyilvánítás szabadságának nagyobb tiszteletét.

Meggyőződésünk, hogy ezek a célok teljesíthetők, és ésszerű kézzelfogható haladást várunk. Elkötelezzük magunkat az Európai Uniót és Tunéziát összekötő barátság megőrzése mellett, miközben megszilárdítjuk a már fennálló kapcsolatot, nem hagyva figyelmen kívül az ország kiemelt státuszával kapcsolatos elképzelésből fakadó esetleges konfliktust sem. Azonban a konkrét lépéseket valóban Tunéziának magának kell megtennie.

Louis Michel, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, először is szeretnék köszönetet mondani és gratulálni a Bizottság álláspontjához ebben a kérdésben. Teljes mértékben egyetértek ezzel az állásponttal, mivel sokkal ésszerűbbnek tűnik azok véleményénél, akik ezt a mai vitát kérelmezték, bár nem tudom biztosan, hogy kinek a javaslata volt is ez.

Amint azt hallhattuk, Tunézia volt az első olyan euromediterrán ország, amely társulási megállapodást írt alá, és az ország jelenleg tevékeny partnere az európai szomszédságpolitikának. Érdemes megemlíteni, ahogyan azt Kasoulides úr is tette, hogy 2008. január 1-jével Tunézia vált az egyetlen olyan mediterrán országgá, amely szabadkereskedelmi kapcsolatban áll az Európai Unióval. Ez az együttműködés nagyon jól működik, és Tunézia bizonyította kiváló felszívóképességét. Tunézia jelentős haladást ért el, amely nagyon magas szintű fejlődéshez és a nemzetközi intézmények által is elismert társadalmi-gazdasági eredményekhez vezetett. Gazdasági téren Tunézia 2002 és 2008 között átlagosan 4,6 %-os növekedési arányt ért el. Ezenkívül sikerült az adósságterhet is csökkentenie.

Társadalmi téren igazságtalan lenne figyelmen kívül hagyni az elért előrelépést, különösen a nők vonatkozásában. A mutatók magukért beszélnek: a felsőoktatásban tanuló diákok 59 %-a nő. 6 és 16 év között általánossá tették a tankötelezettséget a lányok számára, és a dolgozó népesség csaknem negyedét a nők adják Tunéziában.

Elismerem, hogy ezek az eredmények nyilvánvalóan nem halványíthatják el azt, hogy a tunéziai hatóságokat sürögősen arra kell ösztönöznünk, hogy tegyenek további előrelépéseket az emberi jogok és a kormányzás területén; mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy további erőfeszítésekre van szükség. Ahogyan más felszólalókat, úgy engem is nyugtalanít ez a kérdés az általunk vallott demokratikus értékek miatt. Azonban arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy nem mi vagyunk az egyetlenek, akik ezeket az értékeket vallják. Szívélye ez a tunéziai társadalomnak is, amely egy dinamikus és Európa-párti társadalom.

Ezért támogatnunk kell Tunézia arra vonatkozó kérését, hogy kapjon kiemelt státuszt az Európai Unióval fenntartott partnerség keretében. Úgy gondolom, hogy ennek a párbeszédnek a keretében sikerül majd megfelelő módot találni arra is, hogy partnereinket további előrelépésekre ösztönözzük a kormányzás területén.

A partnereinkkel folytatott párbeszéd során nyilvánvalóan nem lehetünk elnézőek, de nem szabad az erkölcsi dogmatizmus hibájába sem esnünk, amely túl gyakran jellemzi Európát, és amely egyébként gyakran nem vezet eredményre.

Nyilvánvalóan nem vagyok érzéketlen egyes, mások által felvetett konkrét esetekkel szemben. Világos, hogy jogunk van partnereinknél rákérdezni azokra a helyzetekre, amelyeket mi elfogadhatatlannak tartunk, de szeretném felszólalásomat annak kiemelésével zárni, hogy Tunéziának sikerült egy, az egyház és az állam különválasztásán alapuló politikai rendszert létrehoznia.

A tunéziai hatóságok képesek számos olyan alapvető szolgáltatást nyújtani az embereknek, amelyeket a térség más országaiban még nem sikerült bevezetni, és úgy vélem, hogy erre is fontos rámutatnunk. Én ezért rendkívül optimista vagyok az EU és Tunézia közötti kapcsolatok jövőjét tekintve, hiszen ezek a kölcsönös tiszteletre épülnek, méghozzá olyan partnerek között, akik tisztelik egymást, és egyetértenek az alapvető kérdésekben.

Hélène Flautre, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, nyugtalanító hatással voltak rám az imént hallott beszédek, kezdve a biztos asszonytól egészen képviselőtársaim felszólalásáig. Úgy vélem, valóban komoly munka áll még előttünk, ha valós és tárgyilagos képet szeretnénk kapni Tunézia jelenlegi helyzetéről.

Őszintén szólva, amikor önöket hallgatom, úgy érzem, mintha nyugati értelmiségiek sok évtizeddel ezelőtti, vidám beszélgetéseit hallanám a szovjet tagállamok gazdasági és szociális sikeréről, miközben teljességgel képtelenek arra, hogy a helyszínen mérjék fel, mit is jelentenek közös értékeink a gyakorlatban ezekben az országokban. Melyek is a mi közös értékeink, Michel úr? Az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság.

Valamennyien joggal mutattak rá arra, hogy Tunézia volt az első olyan partnerünk, akivel társulási megállapodást írtunk alá. Ez így igaz, de éppen ezért is olyan nyugtalanító mindez, hiszen itt nem hiányosságokról vagy kis lépésekről van szó, biztos asszony. Nem. Tunéziában az emberi jogok és a demokrácia folyamatos, nagymértékű elutasításáról van szó. Meg tud egyetlen olyan újságot, pártot vagy szakszervezetet nevezni, amelynek működését az elmúlt 20 évben engedélyezték? Nem.

A valóságban az alapvető szabadságjogokat és ezzel saját kötelezettségvállalásainkat is teljességgel és szisztematikusan megcsúfolják. Itt nem erkölcsi prédikációról van szó, hanem az Európai Unió értékeinek tiszteletben tartásáról, valamint a társulási megállapodás aláírásával tett kötelezettségvállalásaink betartásáról.

Ezért azt kérem, hogy kerüljön sor legalább egy közös helyzetelemzésre. Úgy vélem, keményen megdolgoztunk ezért a vitáért, de még hasznosabban tölthetnénk az időt egy valódi küldöttség felállításával, amely valóban elutazik, és találkozik a tunéziai civil társadalommal és annak különböző tagjaival annak érdekében, hogy felmérje az emberi jogi aktivisták, egyetemisták, szakszervezeti tagok, munkások és ügyvédek által folyamatosan elszenvedett zaklatást. Szinte valamennyi, a hatóságokkal szemben bizonyos autonómiával rendelkező egyesületben puccsra került sor. Ezért úgy vélem, hogy önök teljesen félre vannak vezetve ebben az ügyben.

A hozzászólásaikat hallván nagyon is értem, hogy miért nem szeretnének valós képet kapni Tunéziáról. Azért nem akarják a tunéziai valóságot látni, mert úgy gondolják, hogy gazdasági érdekek forognak kockán, valamint a terrorizmus elleni harccal és az illegális bevándorlással kapcsolatos érdekek is érintettek. Mindezt

nagyon világosan kifejezésre juttatták, majd folytatták azokkal a nemek közötti egyenlőséggel, valamint a családdal kapcsolatos előrelépésekkel, amelyek még Bourguiba idejére nyúlnak vissza. Ismétlem, ezek Bourguiba idejére nyúlnak vissza. Azóta semmiféle előrelépés nem történt.

Ezért úgy vélem, hogy ha nem akarjuk megsérteni magunkat, az általunk aláírt megállapodásokat, a szomszédságpolitikát vagy az EU értékeit, akkor semmiképpen sem ajánlhatunk kiemelt státuszt Tunéziának. Ezért nyíltam kimondom, ha felajánlják ezt, és minden mediterrán országra vonatkozóan lemondanak valamennyi emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos követelményről és kötelezettségvállalásról, akkor annak garantáltan a fent említettek megsértése lesz az eredménye.

Charles Tannock, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, Tunézia az Európai Unió barátja és szövetségese, egy virágzó, haladó, modern és meritokrata világi társadalom, amely egyedülálló az arab világban. Tunézia ezenkívül nagyon helyesen rendíthetetlen az iszlamista dzsihádisták szélsőségeivel szemben.

A többpárti politikai rendszer gyors tempóban alakul ki Tunéziában, és ebben az országban a nők is teljesen egyenrangú tagjai a társadalomnak. Miért akarjuk hát Tunéziát és 10 millió lakosát magunktól távol tartani? Talán mert féltékenyek vagyunk a sikerére, talán mert kicsi, és nincs olaja – így nincs is gazdasági nyomás az Európai Unión –, ellentétben Líbiával vagy Szaúd-Arábiával.

Véleményem szerint azok, akik ezt a vitát kitervelték, szándékosan sabotálni próbálják az EU és Tunézia közötti kapcsolatokat az elmúlt években elért előrelépés nagy részét. Különösen bosszantó, hogy éppen akkor kerül sor erre a vitára, amikor tunéziai parlamenti képviselők látogatnak Strasbourgba, akik úgy hiszem, fent ülnek, és figyelik ezt a vitát.

Tunéziának a támogatásunkra, a bátorításunkra és párbeszédre van szüksége, nem pedig értelmetlen kirohanások folyamatos áradatára. Igen ironikus, hogy a baloldal, amely a nők jogainak olyan nagy támogatójának állítja be magát, annak ellenére Tunéziára támad, hogy ez az ország az arab világban példa nélkül álló lehetőségeket és szabadságot kínál a nőknek.

Az, hogy a tunéziai hatóságok megtiltották a hijab közterületeken történő viselését, jól mutatja azt a határozottságot, amellyel Tunézia értékeit, a szekularizmust, a toleranciát és a szabadságot meg kívánják védeni. Tisztelnünk kellene Tunéziát mint kiemelt euromediterrán partnerünket.

Elnök. Nálam ugyan nem jelezték, hogy van itt tunéziai delegáció, de integettek, amikor Ön elmondta. Tisztelettel köszöntöm Önöket ott a karzaton.

Marie-Christine Vergiat, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, én személy szerint nagyon örülök, hogy sor kerül erre a vitára az emberi jogok helyzetéről Tunéziában. <http://www.europarl.europa.eu/members/expert/politicalBodies/search.do?group=2954&language=HU> "o" az Egységes Európai Baloldal/az Északi Zöld Baloldal Képviselőcsoportja" nagyban hozzájárult ennek a vitának a megszervezéséhez. Mindig is megvédtem az emberi jogokat, de az emberi jogok a világon mindenhol azonosak.

Sajnálom, hogy ezt a vitát nem kíséri egy állásfoglalás megszavazása. A szó elszáll, az írás megmarad. Az Európai Unió legrégebbi partnereként valamennyi déli ország közül Tunézia részesül a legmagasabb egy főre jutó támogatásban, és lelkes részvevője a Földközi-tengert körülölelő szabadkereskedelmi térség létrehozásának. Sőt, olyan lelkes, hogy a vezetői máris kezdik követelni a jutalékukat és a kiemelt státusszal járó előnyöket.

Teljes mértékben támogatom Flautre asszony észrevételeit, és osztom az elhangzott hozzászólások némelyikével szemben érzett riadalmát. Az EU társulási megállapodásai mostantól a demokráciára és az emberi jogokra vonatkozó záradékokat tartalmaznak. Ezeket a záradékokat éppolyan figyelemmel kell ellenőrizni, mint a gazdaságiakat. Biztos asszony, valójában a szomszédságpolitika végrehajtásáról szóló bizottsági jelentés nem kielégítő ebben a tekintetben; itt egyértelműen kettős mércéről beszélhetünk.

Október 25-én Ben Ali urat ötödszörre is újráválasztották, méghozzá a szavazatok több mint 89 %-ával. Ez a szám önmagában is sokat elárul a demokrácia helyzetéről ebben az országban. Ez egy elzárt demokrácia, ahol az emberi jogok védelmezőit, az ügyvédeket, újságírókat – röviden mindenkit, aki ellent mer mondani a rezsimnek – zaklatják, börtönbe zárják, sőt, néhány esetben meg is kínozzák.

Tavaly szeptember óta valódi elmozdulást tapasztalhattunk egy tekintélyelvű rendőrállam irányába, amint azt a jövő szombaton bíróság elé álló Taoufik Ben Brik esete is mutatja. De emléthetnénk Zouhair Makhoul

és Fahem Boukadous nevét is, egyiküket azért ítélték el, mert beszélt az országban uralkodó környezeti körülményekről, a másikat pedig azért, mert munkástüntetésekben vett részt Tunéziában.

Igen, ilyen Tunézia társadalmi helyzete. Az emberi jogok olyan védelmezői, mint Kamel Jendoubi, Sihem Bensedrine, Sana Ben Achour és Kemais Chamari egy szégyenletes sajtókampány áldozataivá váltak. Sadok Chourou 16 éve börtönben rohad, az ügyvédként dolgozó Radhia Nasraoui-t besározták, karrierje maradandó kárt szenvedett.

Egyetemistákat tartóztatnak le és ítélnék el önkényesen, ahogyan másokat is. Bevonják vagy nem újítyják meg az útlevelüket, és több emberi jogi aktivistát is akadályoznak abban, hogy elhagyják az ország területét, és tanúként számoljanak be a helyzetről. Az uralkodó hatalomtól független egyesületek találkozóját betiltották, azok résztvevőit követik, és nincs elegendő időm arra, hogy hű képpel szolgáljak a tunéziai társadalmi politika valóságáról.

Miért tart ennyi ideig, hogy a tunéziai kormány válaszoljon az ENSZ jelentésére? Miért utasították el az EU választási megfigyelőknek fogadását, ha annyira demokratikusak, amennyire állítják? A tények itt vannak, és egyre több kerül közülük napvilágra országaink újságjaiban.

A Bizottságnak és a Tanácsnak figyelembe kell ezt venniük. Tunéziának eleget kell tennie a demokráciával és az emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásainak. Valóban elfogadhatatlan, hogy előrébb lépünk a kiemelt státusz ügyében. Igen, támogatom az egyenlő partneri viszonyokat! Igen, a világ valamennyi országát egyformán kell kezelni, de csak azzal a feltétellel, ha teljesítik kötelezettségvállalásaikat. Ezzel be is fejezem, elnök úr.

Gerard Batten, az EFD képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, Tunézia helyzete összességében pozitívnak tűnik. Tunézia rendelkezik a legstabilabb társadalommal Észak-Afrikában. Technikailag demokráciában élnek, habár nyugati mércével mérve ez talán csak egy féldemokrácia, de ezért nem kellene bírálunk őket, hiszen nagy előrelépést értek el. Hivatalos politikai céljuk a teljes demokrácia, és Tunézia stabil társadalom, ahol magas a személyes biztonság szintje. Ezt az ország iszlamista szélsőségeinek és kommunistáinak elnyomásával érték el, amely árat érdemes volt ezért megfizetni. Hivatalos politikájuk kulturális egységre törekszik – egy egységes nemzet megteremtésére. Ez olyan lecke, amelyet számos európai ország – beleértve hazámat, az Egyesült Királyságot is – megtanulhatna.

Gazdasági téren Tunézia haladást mutat. Csupán a lakosság 7 %-a él a szegénységi küszöb alatt. Az egészségügyi mutatók tekintetében Tunézia az észak-afrikai országok legjobbjai közé tartozik, a várható élettartam viszonylag magas. Politikai téren a tunéziai alkotmány korlátozza az egyes pártok által elnyerhető képviselői helyek számát, a helyek 20 %-át pedig a kisebbségek részére tartják fenn. Ez igen felvilágosultnak tűnik, ha összevetjük az Egyesült Királyság „a győztes visz mindent” választási rendszerével, amely véleményem szerint a szavazók ellen irányuló összeesküvés azért, hogy a Konzervatív és a Munkáspárt bennmaradjon, mindenki mást pedig kizárjanak. Talán tanulhatnánk is valamit a tunéziaiaktól.

Ha már az Egyesült Királyságról esett szó, pártomat, az Egyesült Királyság Függetlenségi Pártját múlt héten bírálat érte néhány iszlamista szélsőségestől és feltehetően liberális körökből, amikor is azt javasoltuk, hogy az emberek fedetlen arccal jelenhessenek meg a középületekben, valamint a magánépületekben is, amennyiben az érintettek ilyen feltételt kívánnak szabni. De nézzék meg, mit tett Tunézia. A 108. sz. törvény tiltja a hijabot, ami sokkal messzebb megy minden korábbi javaslatnál. Boubaker El Akhouri vallásügyi miniszter éles kritikával illette a hijabot, mivel az ellentétes az ország „kulturális örökségével”, mivel az iszlám ruházat „idegen jelenség” a társadalomban. Ez igencsak érdekes egy iszlám ország részéről. Minél többet tudok meg Tunéziáról, annál pozitívabb benyomást tesz rám. De van néhány számadatom, amelyek szerint 70 millió EUR-t tervezünk az EU szomszédsági programjának kulcsfontosságú projektjeire költeni. Az én választópolgárim, akik közül többen London legszegényebbjai közé tartoznak, nem engedhetik meg maguknak az efféle kiadásokat. Kereskedelmet, baráti viszonyt és együttműködést szeretnénk Tunéziával, de nem annak árán, hogy megraboljuk a brit adófizetőket. Segítsünk nekik a demokrácia növelésében és a jólét megteremtésében, és ha szeretnének egy ingyen tanácsot hallani, akkor tartsák magukat jó távol az Európai Uniótól, és őrizzék meg szabadságukat és függetlenségüket.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Elnök úr, az EU és Tunézia közötti kereskedelmi kapcsolatok szorosak és sokrétűek. Tunézia, amely évente kb. 80 millió EUR pénzügyi támogatásban részesül, a sikeres fejlesztési politika iskolapéldája. Feltörekvő országgént Tunézia vezető pozíciót ért el a Maghreb-térségben, első mediterrán országgént hozott létre szabadkereskedelmi övezetet az Európai Unióval, és ebből stabil gazdasági növekedéssel húz hasznot. A Tunéziai Köztársaság így várhatóan konstruktív szerepet fog játszani a 2010

utáni kereskedelemmel és a Maghreb-országokkal folytatandó együttműködéssel foglalkozó euromediterrán útitervvvel kapcsolatos gondolatokban.

Így akár azt is gondolhatnánk, hogy minden a legnagyobb rendben, hacsak nem lenne az a bizonyos bekezdés, amely a partnerségi megállapodások keretében az európai támogatást az emberi jogok tiszteletben tartásához köti; és pontosan itt kerülünk ellentmondásba, mivel a tunéziai gazdaság fellendítésére szánt pénzt többek között egy diktatórikus, antidemokratikus apparátus finanszírozására és támogatására is fordítják. Ez fejlesztési és társulási támogatásainknál általánosan előforduló probléma. Ez ellen tennünk kell, hiszen nem engedhetjük, hogy az EU akár közvetve is az emberi jogok megsértését támogassa Tunéziában, Kongóban és természetesen Törökországban sem, amely tagjelölt ország.

Salvatore Iacolino (PPE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Tunézia, ahogyan a Maghreb-térség egésze, fontos stratégiai terület. Rendkívüli növekedési potenciállal bír, és vonzó terület komoly, nemcsak gazdasági, de mindenek előtt európai érdekekkel.

A közelmúltban a határon átnyúló együttműködést elősegítő programok is indultak az Európai Unióval. Éppen ezért ideje, hogy megújítsuk, ha ez egyáltalán szükséges, az Európai Unió és a határainkon fekvő afrikai országok közötti kapcsolatokat – kezdve Tunéziával – azáltal, hogy teljes mértékben kiaknázzuk a térség lehetőségeit, és fenntartjuk az ehhez kapcsolódó társadalmi és gazdasági fejlődést, de a szabadság és biztonság keretébe helyezve azt.

A mediterrán országok közötti kapcsolat olyan kulcsfontosságú tényező, amely kohézióval és erővel ruházhat fel egy ambiciózus gazdasági és társadalmi fejlesztési programot. Politikai szempontból mondhatnánk, hogy Tunéziában a demokrácia még mindig viszonylag fiatal, de a felvázolt cselekvési terv úgy tűnik, hogy összhangban áll az Európai Unió elvárásaival.

Az új pártok megjelenése és a 2009. októberben tartott választások nyomán kialakult mérsékelt női jelenlét a parlamentben azt erősíti meg, hogy jelentős előrelépés történt a demokratikus részvétel tekintetében. Mindenesetre a sajtószabadságot még erősíteni és védeni kell, ahogyan a nemek közötti egyenlőséget és általánosságban az alapvető emberi jogokat is.

Ilyen keretek között segíthetjük Tunéziát a vállalt erőfeszítések teljesítésében, még hozzá úgy, hogy minden lehetséges akadályt elhárítunk az országban élő emberek teljes körű kibontakozása elől, és tesszük mindezt egy magasabb státusz keretein belül.

Tunézia központi szerepe a mediterrán térségben és az országban zajló modernizációs folyamat olyan komoly és kiegyensúlyozott megközelítést kívánnak meg, amely az Európai Unió által magáénak vallott értékek feltétel nélküli megerősítését eredményezi. Az Európai Parlament most még kevésbé engedhet meg hibákat a demokrácia felé vezető úton, mint korábban.

De a konstruktív párbeszéd és az óvatos diplomácia tovább szilárdíthatnak egy olyan kapcsolatot, amelyet egy olyan országgal kell megerősíteni, amelynek egyes területeken – mint például az igazságügy és az egyesülési szabadság – segítségre van szüksége a fejlődéshez, de amely, ismétlem, központi és kulcsfontosságú szerepet tölt be a mediterrán térség stabilitási politikájában.

Carmen Romero López (S&D). - (ES) A Tunézia iránti tisztelet egyben a demokratikus ellenzék iránti tiszteletet is jelenti, amely érvényesülni próbál, de elnyomják, és jelenti a civil társadalom iránti tiszteletet is, amely egyben a jövő ellenzéke is. Ezért szeretném köszönten azokat a képviselőket, akik ma részt vesznek ezen az ülésen, és szeretném üdvözölni azokat is, akik talán a jövőben képviselők lesznek, de ma még fenyegetésben élnek, vagy akiket akár börtönre is ítélték. Ezért úgy gondoljuk, hogy nagyon fontos a civil társadalom érvényesülése és a demokratikus ellenzék iránti tisztelet, még ha jelenleg nincs is annak szervezett formája.

Spanyolországban – és ezt spanyol európai parlamenti képviselőként mondhatom – a diktatúra idején olyan társadalomban éltünk, amelyben a demokratikus ellenzékét kínozták és elnyomták. Ha az ellenzék nem terrorista, hanem demokratikus, akkor értékeket hordoz, a jövő értékeit. Ezért segítenünk kell ezt az ellenzékét, amelynek jelenleg nincs szervezett formája, de demokratikus, és a tunéziai rendszerváltozás értékeiért, valamint ezeknek az értékeknek a megszilárdításáért harcol. Segítenünk kell abban is, hogy az ellenzék szervezett formát tudjon ölteni.

Segítenünk kell az ellenzékét továbbá abban is, hogy a jövő vezetőivé és főszereplőivé válhassanak, talán ellenzékiként, talán kormánypártiként, de ezek váltakozása alapvető fontosságú egy demokratikus társadalomban.

Ezért az erőszak jelenleg tapasztalható kicsúcsosodása, amely a jövőben még intenzívebbé válhat, nem a legjobb belépő a kiemelt státuszhoz.

Tudjuk, hogy Tunézia tagja az euromediterrán partnerségnek, és mediterrán, valamint demokratikus elkötelezettséggel is bír. Ezért azt szeretnénk, ha ebben a szakaszban is hozzájárulna a demokratikus konszolidációhoz, és érvényesülni tudna annak érdekében, hogy valóban lojális taggá és olyan taggá válhasson, amely hozzájárul ahhoz, hogy a mediterrán térség feltörekvő és demokratikus értékekkel bíró övezetté váljon.

Ezt kívánjuk a jövőre nézve, és ezt kívánjuk Tunéziának.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). - (PL) Elnök úr, kétségtelen, hogy Tunézia olyan partner, amellyel az Európai Uniónak a földközi-tengeri térség nevében és bilaterálisan is kapcsolatokat kellene fenntartania. Azonban miközben nem feledkezünk meg a gazdasági ügyekről sem, nekünk, az Európai Uniónak ragaszkodnunk kellene a demokratikus folyamatok átláthatóságához és a jogállamisághoz ebben az országban.

Annak ellenére, hogy Tunézia stabil ország, sajnos mégsem tesz eleget minden demokratikus normának. A nemzetközi nem kormányzati szervezetek állítása szerint a biztonsági erők kínzásnak vetik alá az elítélteket, és teszik mindezt büntetlenül, mivel magas rangú hivatalnokok védelme alatt állnak. A sajtószabadságot és a szólásszabadságot drasztikusan korlátozzák, és beszámolók szerint valamennyi arab ország közül itt az egyik legrosszabb az újságírók helyzete. Az elnyomás hátterében gyakran vallási okok állnak. A keresztény kisebbség üldözése egyre nyugtalanítóbb méreteket ölt. A tunéziai kormány nem tűri a tiltakozás kifejezését és a független ellenzék létezését.

Tekintettel arra, hogy Tunézia volt az első olyan mediterrán ország, amely társulási megállapodást írt alá az Európai Unióval, határozottan ragaszkodnunk kell a megállapodás rendelkezéseinek betartásához. Az emberi jogok és a demokratikus normák tiszteletben tartása a Tunéziával való további együttműködés feltétele kell, hogy legyen.

Dominique Baudis (PPE). - (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a karikatúrák elkerülésének érdekében – ma reggel már hallhattunk néhányat – szeretnék néhány tárgyilagos ténnyel szolgálni Tunéziával, az Európai Unió egyik partnerországával kapcsolatban.

A társadalmi helyzet nagyon kedvezően fejlődött, látványosan emelkedett az egy főre jutó jövedelem, és a tunéziaiak zöme mára már teljesíti azokat a feltételeket, amelyek a középosztályhoz való tartozás meghatározói. A tunéziaiak több mint 90 %-a részesül társadalombiztosításban, és a tunéziai költségvetés több mint negyedét az oktatásra fordítják, aminek eredményeképpen Tunézia a legelső olyan országok közé tartozik, amelyek teljesítették a millenniumi fejlesztési célokat az alapfokú oktatás területén.

Végezetül, amint azt kevéssel korábban Michel úr is kiemelte, a nők jogait elismerik és biztosítják Tunéziában. A felsőoktatásban a férfi hallgatókénál magasabb a női hallgatók száma, és a tanárok 40 %-a nő. A politikusok, a helyi tisztségviselők és az újságírók negyede nő. Sok ország megirigyelhetné ezeket a statisztikákat.

Sylvie Guillaume (S&D). - (FR) Elnök úr, én a részemről azokhoz szeretnék csatlakozni, akik már felszólaltak azért, hogy elítéljék Taoufik Ben Brik tunéziai újságíró és író különösen nyugtalanító helyzetét.

Miután már számos újságírót és szakszervezeti képviselőt őrizetbe vettek, akiknek erőszakban és rossz bánásmódban volt részük, és miután az elnökválasztás idején a külföldi újságíróktól megtagadták a beutazás lehetőségét, a politikai ellenfelek és az emberi jogi aktivisták elnyomása tovább folytatódik. Egy hevenyészett tárgyalást követően Taoufik Ben Briket családjától olyan távol börtönözték be, hogy az megnehezíti a látogatásokat, és olyan egészségi állapotban van, hogy aggódnunk kell az életéért.

Ki az, aki nem látja világosan, hogy itt az ellenzékkel szembeni kegyetlen támadásról van szó? Ezért nem szabad egyszerűen mindenre a kereskedelmet mint választ bevetnünk. Éppen ellenkezőleg, úgy vélem, rendkívül fontos, hogy az EU gyorsan és határozottan reagáljon, és követelje Taoufik Ben Brik és más lelkiismereti foglyok szabadon bocsátását.

Az emberi jogok helyzete riasztóan romlik Tunéziában. Ez érinti az ország és Európa közötti együttműködést is, és a helyzet kézzelfogható javulása képezi az EU és Tunézia közötti partnerség kiemelt státuszáról folytatandó tárgyalások megnyitásának egyik feltételét.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Elnök úr, jó alapokkal rendelkezünk a Tunéziával való együttműködéshez. A társulási megállapodásról és a szabadkereskedelmi megállapodásról már szó esett. A Bizottság azt mondta, hogy itt a tunéziai gazdaságnak a belső piaccal történő integrációjáról beszélünk. Egy EU-n kívüli országgal

valóban eddig mehetünk el, így ez stabil alapot jelent. Tunézia megbízható és baráti partner, amelynek lehetősége van a kapcsolatok további erősítésére, csak hogy ismét a biztos asszonyt idézzem.

Éppen azért, mert ilyen szoros kapcsolatokkal rendelkezünk, kollégáinknál szóba tudjuk hozni mindazokat a kérdéseket is, amelyek ilyen vagy olyan formában esetleg aggodalmat okoznak számunkra. Jómagam is párbeszédet folytatok azokkal a kollégákkal, akik itt ülnek a karzaton, és az a benyomásom, hogy mindenről beszélnünk kellene.

De ezzel összefüggésben nem kellene a fürdővízzel együtt a gyereket is kiönteni. Tunéziában olyan helyzet állt elő, amelyben az országot mint olyan arab országot, amely szekuláris irányba kíván fejlődni, szélsőségesek fenyegetik. És ha valaki fellép az iszlamista szélsőségesek ellen, azt én megértéssel fogadom.

Ami azonban a többit illeti, úgy vélem, hogy a folyamatosan zajló párbeszéddel előrelépést fogunk elérni. Tunéziával bármiről beszélhetünk, mivel megbízható partner. Ezért várom örömmel a párbeszédünk folytatását.

Cristian Dan Preda (PPE). - (FR) Elnök úr, amint azt már hangsúlyozták, Tunézia fontos partnere az Európai Uniónak; és arról is szó esett már, hogy milyen rendkívül fontos szerepet játszik a szociális terület Tunéziában. Szeretnénk ehhez néhány jelentős politikai szempontot is hozzátenni, mivel – amint az már elhangzott – itt egy olyan társadalomról van szó, amely ha kétségkívül korlátozott formában is, az ellenzék számára bevezetett kvótával, de többpárti politikát folytat. A nemek közötti egyenlőség kérdése szintén szóba került már.

Mindezek a különböző politikai nézetek mellett valamennyi tagállamban, az összes európai országban létezik a sajtószabadság, és valóban ez jelenti az igazi különbséget, hiszen bár Tunéziában is létezik ez a szabadság, de korlátozzák, és számos újságíró valóban nehéz helyzetben van.

Ez a következő kérdést veti fel: az Európai Unióhoz való közeledés növelhetné-e ezt a szabadságot vagy sem? Véleményem szerint a közeledés az Európai Unióhoz segíthetné Tunéziát abban, hogy a társadalmi téren elért haladás néhány rendkívül fontos politikai előrelépéssel is kiegészüljön.

Harlem Désir (S&D). - (FR) Elnök úr, biztos asszony, ön annak a reményének adott hangot, hogy Tunézia haladást fog elérni a demokratikus reformok és a véleménynyilvánítás szabadságának tekintetében. Joggal reméli ezt, hiszen egész egyszerűen ez áll összhangban a társulási megállapodással és a Tunézia által az Európai Uniónak tett kötelezettségvállalásokkal.

Ezért is leptek meg annyira Baudis és Michel urak hozzászólásai, amelyekben úgy tűnik, arra ösztönzik önt, hogy hagyja figyelmen kívül a Tunéziával fenntartott kapcsolatunk és együttműködésünk ezen elemét, és végső soron mondjon le a társulási megállapodás 2. cikkéről.

Valóban nagyon messze vagyunk még ezeknek a kötelezettségvállalásoknak a tiszteletben tartásától, legalábbis Taoufik Ben Brik független újságíró sorsából ítélve – akiről kollégám, Guillaume asszony már beszélt –, aki múlt októberben egy olyan tárgyalást követően került börtönbe, amelynek során az ügyvédei és az eljárás semmilyen tekintetben sem tettek eleget a törvénynek. Azon kívül, hogy elfogadhatatlan módon megfosztották szabadságától, az egészségi állapota is romlik, és a látogatáshoz való jogát is korlátozták.

Ezért azt kérdezem öntől, biztos asszony, hogy a Bizottságnak szándékában áll-e a Társulási Tanács keretében beavatkozni annak érdekében, hogy Ben Brik úr azonnali szabadon bocsátását kérjék, és biztosítsák azt, hogy – legalább humanitárius okokból – vegyék figyelembe helyzetét és egészségi állapotát?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). - (FR) Elnök úr, január 14-én találkoztam a tunéziai küldöttség tagjaival. Őszinte beszélgetést folytattunk, és megvitattuk nézeteinket.

Francia-algériaiaként elköteleztem magam a Maghreb mellett, és egy egységes, pluralista és demokratikus Maghreb mellett szállok síkra. Az emberi jogok ügye rendkívül fontos számomra, és ez az Európai Unió egyik alapvető értéke. Tunézia számára úgy tűnik, hogy ennek a kérdésnek a megvitatása létfontosságú és lényeges.

Tegnap reggel találkoztam Ben Brik úr feleségével, aki az euromediterrán emberi jogi hálózat aktivistaival együtt éhségstrájkot folytat, és aggódom. Úgy tűnik, hogy Ben Brik úr élete a betegség és a fogvatartási körülmények miatt veszélyben van. Bizonyára megértik, hogy ha aggodalmunk beigazolódik, akkor az súlyos felelősséget ró a tunéziai hatóságokra.

A kereskedelmi kapcsolatok mellett tekintettel kell lennünk a társadalmi kérdésekre is. Az a jelenség, hogy fiatal tunéziaiak vetik magukat a Földközi-tengerbe, egy olyan zárt társadalomnak köszönhető, amely semmiféle perspektívát sem kínál a fiatalok számára. A fundamentalizmus és a gazdasági kényszerűségek nem szolgáltathatnak ürügyet az emberi jogok figyelmen kívül hagyására. Rendkívül fontos, hogy valódi előrelépés történjen az emberi jogok területén. Nem erkölcsi dogmatizmusról van szó, hanem egy olyan égető problémáról, amelyet az Európai Uniónak segítenie kell megoldani.

Alf Svensson (PPE). - (SV) Az észak-afrikai országokat gyakran egy kalap alá veszik, és amennyire én meg tudom ítélni, ez egyáltalán nem válik Tunézia előnyére.

Említették az egyenlő bánásmódot. Sok más arab országhoz képest Tunézia kivételt képez, hiszen itt jogszabályokkal védik a gyerekeket és a nőket is. Amint arra már korábban rámutattak, a tunéziai egyetemeken több a nő hallgató, mint a férfi, és emelkedett az életszínvonal. Az ország infrastruktúrája jó állapotban van. A választások óta a tunéziai parlament megválasztott – vagy kijelölt – egy emberi jogi bizottságot.

Tunéziának az EU-val szemben tanúsított együttműködési készsége olyan lehetőség, amelyet két kézzel kell megragadnunk. Most, hogy egy tunéziai küldöttség Brüsszelbe és Strasbourgba látogat, és a támogatásunkat kéri az emberi jogok elősegítésének terén végzett munkájukhoz, valamint az EU-val fenntartott kapcsolataik fejlesztéséhez és elmélyítéséhez, az EU elveivel ellenkezően, ha nem fogadnánk ezeket a kéréseket pozitívan, és nem fejlesztenénk tovább a kapcsolatainkat.

Rosario Crocetta (S&D). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, olyan emberként, aki 1982 óta évente kétszer-háromszor látogat Tunéziába, és olyan katolikusként, aki január 6-án, mint mindig, misén vett részt, valóban nehezemre esik olyan országgént gondolni Tunéziára, amelyben elnyomják a vallásszabadságot.

Vannak problémák, de könyörgök, ne tekintsünk ezekre az országokra, amelyek haladást próbálnak elérni, a nyugati országok szemüvegén keresztül, mivel ha azt a mércét alkalmazzuk, amelyet ma reggel valaki Tunéziával kapcsolatban alkalmazott, akkor valószínűleg egyes európai országoktól is megtagadnánk a csatlakozást az Európai Unióhoz, mivel az erőszak és a szabadság megvonásának szintje ezekben az országokban magasabb, mint Tunéziában.

Így a kérdés egyetlen konkrét tény eredményeképpen merül fel: nevezetesen, hogy egy olyan országgal állunk szemben, amely felszámolta az iszlám fundamentalizmust, amely erőfeszítéseket tesz egy, az együttműködésre és a békére irányuló politika kidolgozására Európával, és amely igyekszik fejlődni. Vannak problémák. Úgy vélem, hogy a problémák megoldásának a helyes módja a párbeszéd és a baráti viszony megerősítése annak érdekében, hogy segítsük ezeket az országokat a további eredmények elérésében.

Neelie Kroes, a Bizottság tagja. – Elnök úr, hálás vagyok a tisztelt képviselőknek a nyitottságukért és az őszinteségükért, és azért is, mert bár az egyes politikai csoportok különbözőképpen közelítik meg a kérdést, a képviselők olyan módon szóltak hozzá a vitához, hogy a hangsúly a probléma megoldására került.

Ezek után szeretnék először is Désir úr hozzászólására válaszolva egy megjegyzéssel élni. Désir úr Louis Michel egyik megjegyzésére hivatkozott. Biztos vagyok abban, hogy Louis Michel tud a saját nevében beszélni, de hogy úgy mondjam, egy korábbi életünkben egy csapatban dolgoztunk, így tudom, milyen álláspontot képvisel ebben a kérdésben. Amennyiben Désir úr azt állítja, hogy a javaslat arra vonatkozik, hogy ne tegyünk semmit, akkor el kell mondanom, hogy ez a javaslat bennem egészen más benyomást keltett, és őszintén remélem, hogy az én nyitó megjegyzéseim sem ilyen benyomást keltettek önökben.

Valóban eltérőek a megközelítések. Néhányan csupán egyenlő partnerekként folytatott párbeszédre szólítanak fel, és Kasoulides úr ezt támogatja. Aztán baráti kapcsolatokra is történtek felhívások. Mindezek a megközelítések azt foglalják magukba, hogy leülünk egy asztal köré, megvitatjuk a kérdéseket, és megpróbálunk kölcsönös megegyezésre jutni arra vonatkozóan, hogy hogyan oldjunk meg néhány olyan ügyet, amelyben mindannyian egyetértünk. Efelől semmi kétség, hiszen az emberi jogok és a szólásszabadság valóban nagyon fontos és lényegi részét képezik minden megállapodásnak.

Ezt követően szeretnék néhány olyan kérdésre rátérni, amely a vita során felmerült. Először is a megerősített intézmények kérdése. Az elkövetkező hónapokban megrendezésre kerülő vagy tervezett találkozókra azt próbáljuk meg elősegíteni és ösztönözni, hogy hozzunk létre rendszeres párbeszédet annak érdekében, hogy lényegi előrelépést érjünk el az emberi jogok és a demokrácia vonatkozásában.

A következő hónapok során ülésezni fog az Emberi Jogi Albizottság, és biztosak lehetnek abban, hogy érdemi párbeszédet fogunk folytatni, amelynek keretében megtárgyaljuk a mindannyiunkat nyugtalanító kérdéseket, valamint azt, hogy hogyan közelítsük meg ezeket.

Az emberi jogok tunéziai megsértésével kapcsolatban a hozzászólók rendszeresen arra a tényre utaltak, hogy Tunéziát bírálókat érte az emberi jogok helyzete miatt. A tavaly októberi elnöki és törvényhozási választások óta erősödött az ellenzéki pártok, az újságírók és az emberi jogi aktivisták elleni elnyomás. A nemzetközi közösség igen világossá tette, hogy a hatóságok ilyen viselkedése elfogadhatatlan, és ellentétes Tunézia nemzetközi kötelezettségvállalásaival. Így, csak hogy megismételjem, amit már korábban elmondtam, az Európai Unión belül nem szabad, hogy ezzel kapcsolatban félreértés legyen: a kötelezettségvállalások kötelezettségvállalások, és ehhez tartanunk kell magunkat.

Tunéziának valóban komolyabb elköteleződést kell mutatnia az olyan alapvető közös értékek iránt, mint az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság tisztelete. Emellett eleget kellene tennie az ezen a téren tett saját nemzetközi kötelezettségvállalásainak is. A Bizottság a tárgyalások és a párbeszéd politikáját fogja követni ezekben a kérdésekben, különösen a társulási megállapodás által létrehozott testületek keretén belül.

Ugyanakkor az EU az együttműködésen és a technikai segítségnyújtáson keresztül támogatást nyújt a kormányzás javításához és az igazságügyi reformok elősegítéséhez. Elsődleges fontosságú, hogy haladást érjünk el Tunéziával ezen a területen, például azáltal, hogy aktívan támogatjuk az ember jogi aktivistákat és a civil szervezeteket az „Európai finanszírozási eszköz a demokráciáért és az emberi jogokért” segítségével.

Erőfeszítéseket teszünk az igazságügyi együttműködés terén is. Az EU 17,5 millió EUR-t biztosít egy, az igazságügy modernizációját szolgáló technikai segítségnyújtási projekt finanszírozásához. Számos európai parlamenti képviselő bírálta ezt azért, mert ezzel pénzügyi támogatást nyújtunk a tunéziai elnök igazságügyi rendszerének.

A projekt sok elemből áll, idetartozik a bírák és az ügyvédek képzése és a bíróságok részére, az infrastruktúrához, valamint a polgárok jobb tájékoztatásához nyújtott technikai támogatás. A projekt lezárását követően értékelni fogjuk az eredményeket. Feltétlenül egyetértek azzal, hogy az ezen a területen végzett munka bizonyos politikai kockázatokkal is jár. Mindazonáltal, ha reformokat akarunk előmozdítani, akkor cselekednünk kell; különben az európai uniós együttműködés csak a gazdasági területre fog korlátozódni. Valamennyien egyetértünk abban, hogy ez nem a helyes megközelítés, és nem felel meg a tunéziai kapcsolatokra vonatkozó általános politikai célkitűzéseinknek sem.

A Flautre asszony és Vergiat asszony által érintett ügyet, Tunézia kiemelt státuszát illetően én úgy vélem, hogy a Tunéziával folytatott párbeszéd folytatásának és megerősítésének kellene elsőbbséget élveznie. Tisztában vagyunk azzal, hogy Tunézia fontos szövetségese az Európai Uniónak ebben a térségben, és hogy jelentős haladást ért el a gazdasági és a társadalmi modernizáció területén. Ennek megítélése talán attól függ, hogy félig üresnek, vagy félig telinek tekintjük-e a poharat. Mindazonáltal úgy véljük, hogy továbbra is azt a politikát kell követnünk, hogy támogatást nyújtunk azoknak a tunéziai erőknél, amelyek az ország politikai, gazdasági és társadalmi modernizációjáért dolgoznak. Támogatjuk Tunézia arra vonatkozó javaslatait, hogy erősítsük meg a két partner közötti kapcsolatokat. A Tanács és a Bizottság nagyon alaposan meg fogja vizsgálni ezeket a kérdéseket, és minden további fejleményről kész vagyok beszámolni önöknek.

Másrészt úgy vélem, hogy bár a Tunéziával fenntartott kapcsolatok erősítése az EU érdekeit is szolgálja, a kiemelt státusz biztosításához az emberi jogok és a kormányzás vonatkozásában komoly elköteleződésre lenne szükség Tunézia részéről, hiszen semmit sem adnak ingyen.

Elnök. - A vitát lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Edward Scicluna (S&D), írásban. – Ez a vita időszerűtlennek tűnik akkor, amikor mind bizottsági, mind parlamenti szinten újrakezdődik a párbeszéd az EU és Tunézia között. A Bizottsággal folytatott párbeszéd keretében több albizottsági találkozó előirányozására került sor az EU és Tunézia közötti társulási megállapodás keretében (beleértve az Emberi Jogi Albizottságot is), míg az Európai Parlamenttel folytatott párbeszéd keretében nemrégiben egy jelentős, a tunéziai képviselőház négy politikai pártját képviselő tunéziai parlamenti küldöttség látogatott Brüsszelbe, emellett pedig 2010 márciusában Brüsszelben kerül sor az Európai Parlament és Tunézia közötti parlamentközi találkozóra. Úgy vélem, hogy a Tunézia és az EU közötti fontos és konstruktív párbeszéd újraindításának idején nem szerencsés olyan vitát tartani, amely alááshatja a haladást. Gondoskodjunk arról, hogy Tunézia és más EU-n kívüli államok eleget tudjanak tenni az EU gazdasági, társadalmi és politikai normáinak. De tegyük ezt egy jól megtervezett és strukturált párbeszéd keretében.

3. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről

3.1. Az egyiptomi és malajziai vallási kisebbségek elleni közelmúltbeli támadások

Elnök. - A következő napirendi pont vita hat, az egyiptomi és a malajziai vallási kisebbségek elleni közelmúltbeli ügyekkel kapcsolatos állásfoglalásra irányuló indítványról⁽¹⁾.

Marietje Schaake, szerző. – Elnök úr, az egyiptomi ortodox karácsony hetében történt támadás során 20 egyiptomi kopt vesztette életét. Bár a támadást magánszemélyek által elkövetett bűncselekménynek is lehetne tekinteni, különféle más, zavaró incidensek miatt folyamatosan foglalkoznunk kell az összes egyiptomi kisebbség tiszteletben tartásával.

Az erőszak és a gyűlölet akkor sem elfogadható, ha a vallás nevében történik. A vallásszabadság minden embert megillető egyetemes jog, akárcsak a vallástól való szabadság. Az etnikai és vallási sokszínűség éberen őrködő társadalmat kíván, amely képes arra, hogy nyílt vitában egyeztesse össze a nézetkülönbségeket, olyan társadalmat, ahol az emberek háttérüktől vagy meggyőződésüktől függetlenül tudják, hogy szabadságaikat garantálják.

A nyílt társadalom csak úgy valósulhat meg, ha az alkotmányban és a kormányzati rendszer egészében bevezetik a vallás és az állam különválasztását. A biztonsági intézkedések nem jelenthetik a plurális társadalom irányításának egyedüli eszközét. Egyiptomban ennek ellenére az elmúlt 28 évben szükségállapotú törvények voltak érvényben. A szélsőséges és az erőszak ellen talán a szabad vita a leghatékonyabb orvosság. Az online és offline véleménynyilvánítás szabadsága ezért az egyiptomi kormány legjobb eszköze lehetne a társadalmi feszültségek feloldására.

Éppen ezért nagyon nehéz megérteni vagy elfogadni, hogy a kormányerők mintegy 30 aktivistát, politikust és blogírókat vettek őrizetbe, amikor a dél-egyiptomi Nagaa Hammádi város felé utaztak, hogy kinyilvánítsák részvételüket a felekezeti erőszak során meggyilkolt családjaiknak. A letartóztatások különösen kirívó példát mutatnak arra az általánossá váló gyakorlatra, ahogyan az egyiptomi kormány beavatkozik a polgároknak a véleménynyilvánítás szabadságához való joga gyakorlásába.

Valami nagyon nincs rendben, ha az embereket bűnözőként kezelik pusztán azért, mert megpróbálták kimutatni együttérzésüket és szolidaritásukat honfitársaikkal. A közrend fenntartásának érvével túlonúl sok esetben élnek vissza. Az egyiptomiak 2008 óta nem kaphatnak regisztrálatlan telefonvonalat, de az ellenőrzés még nem teljes. Most már új szabályok is hatályban vannak, amelyek értelmében a wifit használóknak fizetniük kell a kapcsolódásért, amihez meg kell adniuk egy e-mail címet, ahová majd elküldik a jelszavukat és a felhasználónevüket. Ez lehetővé teszi a felhasználók aktív ellenőrzését a kormányzat részéről. Emellett a parlamentben most folyik a vita egy törvénytervezetről, amely börtönbüntetést helyez kilátásba „multimédiás tartalom kormányzati engedély nélküli közzétételéért”.

Az egyiptomi alkotmányban mégis az áll, hogy „a véleménynyilvánítás szabadsága, illetve a véleményalkotás szabadsága garantált. Mindenkinél joga van véleményét kinyilvánítani, szóban vagy írásban, fényképekkel vagy más eszközökkel megjelentetni, a törvényes kereteken belül”. Az állami struktúra biztonsága számára az önkritika és a konstruktív bírálat jelenti a garanciát.

Szorgalmazom, hogy az egyiptomi kormány tartózkodjon az alapvető szabadságokat korlátozó szükséghelyzeti törvények bevezetésétől a jelenlegi felekezeti feszültségekre való tekintettel. A vallás nevében elkövetett bűncselekmények megfelelő megválaszolása teljesen helyénvaló. Ezt azonban nem szabad arra felhasználni, hogy a népesség egészét elnyomják a szabad véleménynyilvánítást korlátozó törvényekkel. Egyiptomban csak akkor valósulhat meg a nyílt társadalom, ha az alapvető szabadságokat az alkotmány védi, és a jogalkotás minden szintje szabadon működhet. Az egyiptomi kormánynak tovább kell vezetnie polgárait a szabadság felé vezető úton, és ebben a legerősebb partnerének Európának kell lennie.

Fiorello Provera, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az általam benyújtott állásfoglalással azokra a tragikus eseményekre reagáltam, amelyek a közelmúltban történtek Egyiptomban és a világ más országaiban – Nigériában éppen tegnap –, azzal a céllal, hogy felhívjam a Ház figyelmét erre az egyre súlyosabb, tűrhetetlen helyzetre, hogy a keresztény közösség tagjai üldöztetésnek és gyilkosságoknak esnek áldozatul.

Ez az állásfoglalás nem az egyiptomi kormány ellen irányul, amely már intézkedett a felelősök bíróság elé állításáról; inkább arról van szó, hogy ideje reagálnunk erre a széles körben elterjedt, aggasztó jelenségre. Évről évre keresztények ezreit ölik meg a világban – Vietnamban, Észak-Koreában, Kínában, Nigériában,

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Malajziában –, és további milliók szenvedik el hitükért az üldöztetés legkülönbözőbb formáit, akár napi rendszerességgel. A támadások gyakorisága és hevesége a hallgatás vagy a közöny közepette egyre csak nő, ezért sürgősen fel kell lépni ellenük.

Mindenekelőtt mindenkinek kötelezettséget kell vállalnia a terjedőben lévő vallási gyűlölet légkörének megváltoztatására és a tolerancia, a sokszínűség elfogadásának ösztönzésére. Európa jól ismeri már a háborúk tragédiáját, amelyek során katolikusok és protestánsok évszázadokon át küzdöttek egymás ellen, nem beszélve a zsidó holokausztról. Európának pontosan a történelme miatt kell kötelezettséget vállalnia ezen a fronton.

Egy másik kezdeményezés keretében meg lehetne vizsgálni a nemzeti törvényeket, olyan szabályokat keresve, amelyek üldözik a keresztényeket vagy más vallási kisebbségeket. A nem kormányzati szervezetek együttműködése nagyon hasznos lehetne ebben a projektben, mindazonáltal éberségre is szükség van, hogy biztosítsuk, hogy ahol már létezik a vallásszabadsághoz való jog, ott ez ténylegesen érvényesüljön is.

Ez a vita lehetőséget adhatna arra, hogy javaslatot tegyünk egy európai parlamenti jelentés elkészítésére a vallásszabadságról a világban.

Mario Mauro, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, ennek az állásfoglalásnak valójában a vallásszabadság a tárgya. Ezért tehát nem az identitás nevében folyó keresztes hadjáratról van szó, nem is arról, hogy próbálnánk nehézségeket okozni ennek vagy annak a kormánynak, pusztán csak felfedjük azt a tényt, hogy a mai világban embereknek kell meghalnia azért, mert Krisztusban hisznek, vagy hátrányos megkülönböztetést kell elszenvedniük amiatt, hogy a hitük eltér valaki másétól.

Ezért minden képviselőcsoport egyetért abban, hogy a vallásszabadságot illetően vannak problémák, és ezzel komolyan, határozottan foglalkozni kell a nemzetközi közösség keretében.

A Tanácstól, a Bizottságtól és mindenekelőtt a külügyi főképviselőtől ezért azt kérjük, hogy fordítsanak fokozott figyelmet a kisebbségek helyzetére, a keresztény kisebbséget is beleértve, hogy a párbeszéd és a közösségek közötti tisztelet ösztönzésére irányuló kezdeményezések támogatásban részesüljenek és megvalósuljanak, minden vallási hatóságnál szorgalmazva a toleranciára való buzdítást és a gyűlölet megnyilvánulásainak és az erőszaknak a megelőzését.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, az Egyiptomban történt incidens kétségkívül máshol is megtörténhetett volna. Egy autó elhalad a kopt templom ajtajánál, a tömegbe belelőnek. Az eredmény: hét halott (hat kopt és egy rendőr). Az egyiptomi hatóságok gyorsan reagálnak. Az ügyész úgy dönt – idézem –, hogy a Nagaa Hammádiban történt eseményekkel vádolt három személyt előre megfontolt szándékkal elkövetett gyilkosság vádjával állítsák a Sürgősségi Nemzetbiztonsági Bíróság elé.

Malajziában Allah nevén vitatkoznak a keresztény és muzulmán közösségek, de a vita a templomok felforgatásába és kifosztásába torkollott.

Ezeknek a legújabb, de akár megszokottnak is mondható eseteknek máshol is megvannak a hatásaik, szerte a világon, így Európában is. A vallási intolerancia és a fanatizmus erősödése veszélybe sodor egy alapvető szabadságot, a meggyőződés mindenkit, hívőket és szabadgondolkodókat egyaránt megillető szabadságát. Világszerte követnek el bűncselekményeket a kisebbségek ellen, legyenek akár keresztények, akár zsidók vagy muzulmánok. Ugyanakkor a nem vallásos férfiakat és nőket szerte a világon halállal vagy bebörtönzéssel büntetik azért, amiért nem tartják tiszteletben a vallási rituálékat, dogmákat vagy szertartásokat, amelyek alól felszabadították magukat.

Nem hívő személyként határozottan támogatom ezt az állásfoglalást, amely a toleranciáért emel szót, nem megbélyegezni kívánja Egyiptomot vagy Malajziát. Félretéve azonban a már említett eseteket, szeretném felhívni a figyelmet az állam felelősségére a polgárok véleménynyilvánítási szabadsága terén. Véleményem szerint egy világi állam – pusztán felépítésénél fogva – a legjobb garancia arra, hogy a meggyőződések sokszínűsége kellő teret kap. Egy állam ebben a formában tudja legjobban megvédeni polgárait és támogatni a közösségei közötti párbeszédet.

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

Ryszard Antoni Legutko, szerző. – Elnök úr, az egyiptomi és malajziai keresztényekkel szembeni erőszakról szóló hírek csak a jéghegy csúcsát jelentik. Három dolgot szeretnék felvetni.

Az első, hogy a keresztények brutális erőszaknak estek áldozatul a világ sok országában, nemcsak ebben a kettőben. A második, hogy mára a keresztények lettek a legtöbb üldöztetést elszenvedő vallási csoport az egész világon. A számok egészen elképesztőek – milliós nagyságrendről van szó, nem ezrekről vagy százazerekről. A harmadik, hogy az európai társadalmak, az európai kormányok és az EU reakciója mindeddig nem volt kielégítő: bátortalanul, gyáván, kishitűen, politikailag korrekt módon emelt szót – vagy egyáltalán nem is reagált.

Határozottan fel kell lépünk, máskülönben a keresztényeket üldözők azt fogják hinni, hogy mindezt hallgatólagos beleegyezésünkkel teszik. Tényleg ezt akarjuk?

Heidi Hautala, szerző. – (FI) Elnök úr, sajnálatos, hogy a világon oly sok konfliktust bújtatnak a vallás köntösébe. Ezzel összefüggésben ki kell jelentenünk, hogy a világon nagyon sok különböző fundamentalista tendencia is jelen van a kereszténységhez, az iszlámhoz és más vallásokhoz kapcsolódva. Én személy szerint a buddhizmussal összefüggésben kevesebbet tapasztaltam az ilyen fundamentalista törekvésekből. Fontos mindenesetre, hogy az Európai Parlament állást foglaljon, amikor a vallási csoportok között ilyen fajta erőszakos eseményekre kerül sor.

Mindazonáltal szeretném elmondani, hogy tegnap jutott a Parlament tudomására, hogy 33 emberi jogi aktivistát önkényesen őrizetbe vettek, amikor megpróbálták támogatni az ebben az állásfoglalásban említett kopt keresztényeket, akik az erőszak elszenvedői voltak. Az egyiptomi hatóságoknak most azt szeretném mondani, hogy gondoskodnunk kell arról, hogy az embereket ne akadályozzák meg ilyen módon a mások melletti kiállásban. Ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy az emberi jogi jogvédőket más esetekben ne börtönözzék be, illetve ne bánjanak velük igazságtalanul. Ebben az esetben tagadhatatlan tény, hogy a koptok 33 védelmezőjével embertelenül bántak a börtönben, embertelen körülmények között tartották őket.

Remélem, hogy a Parlament a jövőben mindig figyelmet szentel majd azoknak az eseteknek, amikor valamely vallási csoporttal szemben erőszakos cselekmény történik, és nem kizárólag a keresztények üldözésére fog koncentrálni.

(Taps)

Bernd Posselt, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Tunéziában, Egyiptomban és Malajziában nagyszerű hagyományai vannak a toleranciának. Bizonyítják ezt az olyan nevek, mint Tunku Abdul Rahman, a független malajziai állam megalapítója, vagy Sadat elnök, akinek az itt, az Európai Parlamentben elhangzott beszéde olyan volt, mint egy Magna Carta a keresztény-iszlám együttélésről.

Pontosan ezért kell támogatnunk ezeknek az országoknak a kormányát az iszlám szélsőséges és a keresztényellenes támadások elleni harcukban. Nekünk itt Európában, ezen a többségében keresztény földrészen természetesen külön kötelességünk, hogy világszerte kiálljunk a keresztényekért, mivel ha mi nem tesszük meg, ki teszi meg helyettünk?

Ez azonban nyilvánvalóan magának a vallásnak a szabadságáról szól, és ennek kapcsán szeretnék például köszönetet mondani a malajziai kormánynak azért, hogy őfelsége, a Yang di-Pertuan Agong és a miniszterelnök január 9-én világossá tette álláspontját ebben az ügyben. Sok sikert kívánunk nekik a vallási toleranciáért folytatott küzdelmükhöz, aminek ez az ország ragyogó példája volt, és eztán is az marad, és ez az, amit nekünk mint partnereknek, akik nyíltan beszélhetnek az emberi jogokkal kapcsolatos kérdésekről, meg kell védenünk Egyiptomban, Tunéziában és Malajziában.

Peter van Dalen, az ECR képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, a vallásszabadság az emberi jogok egyik alapeleme. Sajnos most azt láthatjuk, hogy a keresztények különösen nehéz időket élnek meg sok országban, ahol az iszlám hit az uralkodó. Ez a helyzet többek között Egyiptomban is. Egyiptomban az ortodox kopt keresztények, de a római katolikus és protestáns keresztények, illetve a zsidók is intézményesített formában kerülnek hátrányos helyzetbe, elnyomják például a kereszténységre áttérő muszlimokat. Ez jól látható például a személyazonosító okmányaikból, amelyekben továbbra is az áll, hogy muszlimok, mivel a törvény tiltja a más vallásra való áttérést.

Az elmúlt 10–20 évben a koptokkal szembeni erőszak különösen nagymértékben felerősödött. Már eddig több mint 100 támadásról kaptunk hírt, több ezer áldozattal. Az egyiptomi kormány hozzáállása véleményem szerint gerinctelen. Három embert őrizetbe vettek, de általában véve tolerálják a keresztényekkel szembeni erőszakot. Felhívom a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kezdjen közvetlen párbeszédet Egyiptommal, hogy így biztosítsa az ottani kormány szemléletváltását. Ha Kairó erre nem hajlandó, ennek szerintem következményei kell, hogy legyenek az Egyiptommal való kétoldalú kapcsolatainkra nézve.

Joe Higgins, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, a demokratikus jogok és a vallási véleménynyilvánítás szabadságának elkötelezett híveiként mindnyájan elítéljük az egyiptomi keresztények meggyilkolását, csakúgy mint a malajziai keresztény templomok elleni gyújtóbombás támadásokat. Szót kell ejtenünk a vallási kisebbségeket itt, Európában érő támadások növekvő számáról is, és ezt ugyanilyen határozottan el kell ítélnünk.

Malajziában faji és vallási kérdésekben a gazdasági és uralkodó elit különböző csoportjai régóta alkalmazzák az „oszd meg és uralkodj!” elvét. A Nemzeti Front jelenlegi kormánya e tekintetben a képmutatás bűnébe esett: miközben nyilvánosan az „egy Malajzia” politikát hirdeti, állításai szerint egységbe kovácsolva minden vallást és kisebbséget, a színtalálak mögötti manőverei során a vallási és faji választóvonalakat arra használja, hogy megerősítse saját pozícióját a többségi muszlim maláj népesség körében, ahogyan az „Allah”-döntéssel is tette.

Malajziában gazdasági szempontból is óriási különbségek vannak. Egész Délkelet-Ázsiában ez a leegyenlőtlenebb társadalom. A jelenlegi kormány uralma ezen az urambátyám kapitalizmuson alapul. Ez az eredménye: a munkahelyeken általános jelenség a kizsákmányolás, a szakszervezeti jogok szigorú korlátok közé vannak szorítva. Valójában a vallásszabadság számára a legjobb hátteret Egyiptomban, Malajziában és bárhol máshol a gazdasági igazságtalanság és a demokrácia jelentené, amelynek szellemében a vagyon és a hatalom a dolgozó emberek, a szegények nagy tömegeinek kezébe kerülne, a nagyvállalatok és kapitalista cinkosaik helyett.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Elnök úr, Hollandiában tegnap szörnyű politikai tárgyalás kezdődött pártunk vezetője, Geert Wilders ellen. Wilders urat holland parlamenti képviselőként, a holland parlamentben jelen lévő Szabadság Párt vezetőjeként véleményének kinyilvánításáért állítják bíróság elé. A baloldali elit azért üldözi Wilders urat, mert figyelmeztette Hollandiát, Európát és a világot az iszlám néven ismert fasiszta ideológiára. Ez égbekiáltó igazságtalanság!

Elnök úr, Hollandia és Európa iszlamizációja Európa zsidó-keresztény, humanista kultúráját fenyegeti, és amikor sokan – itt a Házban is – hátradőlnek, és engedik, hogy az iszlamizáció szöködként elsodorja őket, a Szabadság Párt küzd az európai kultúráért. Elnök úr, a Malajziában, Egyiptomban és sok más helyen, például ezen a héten Nigériában történt barbár tettek az iszlám néven ismert intoleráns, fasiszta ideológia következményei. Az iszlám országokban a nem muszlimokat szisztematikusan megalázzák és megölik. A malajziai és egyiptomi eseményeket nem tekinthetjük elszigetelt incidenseknek, mivel abból az ideológiából eredeztethetők, amely megköveteli a tiszteletet, de másoknak nem adja meg. Ez a Parlament biztosíthatja, hogy ezek a szörnyű események Európában soha ne történjenek meg, ha a Szabadság Párttal együtt felveszi a harcot Európa iszlamizációja ellen. Mindnyájunktól ezt kérjük.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Elnök úr, itt a Parlamentben meglehetősen gyakran beszélünk különböző főbiákról és ezek káros társadalmi hatásairól. Konkrétan a xenofóbiára és a homofóbiára gondolok. Sajnos ez a kettő még messze nem meríti ki a főbiák teljes felsorolását. Létező jelenség a „krisztianofóbia”, azaz a kereszténység gyűlölete is. A gyűlölet többi esetéhez hasonlóan ez is ártalmas, olykor tragikus társadalmi következményekkel jár, és pontosan ezért kell foglalkoznunk azokkal az esetekkel, amikor a világ különböző részein megsértik a keresztények jogait.

Foglalkozunk a különböző vallások követőit érintő esetekkel, sőt, a vallást nem gyakorló emberek ügyeivel is. A keresztényektől sem szabad megtagadnunk a figyelmet. Azért tesszük ezt, mert a vallásszabadság az Európai Unió alapvető értékeinek egyike. Pontosan ezért ítéljük el, ezért fogjuk mindig elítélni a vallási vezetőkkel vagy híveikkel szembeni erőszak, megkülönböztetés és intolerancia minden formáját. Az áldozat meggyőződése miatt elkövetett erőszak gyűlöletes, és kétségkívül megérdemli a bírálatainkat.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Elnök úr, a vallásszabadság olyan jog, amelyet a nemzetközi és európai emberi jogi egyezmények több mint 50 éve elismernek. Mégis sok éve már, hogy szembe kell néznünk a vallási gyűlölet elburjánzásával, ami leggyakrabban a keresztényeket sújtja szerte a világon. A keresztényellenes kommunizmus helyét mára elsősorban a harcos iszlám vette át. Egyiptomban és Malajziában megvannak a vallásszabadság alkotmányos garanciái, de a radikális iszlám körök nyomására a keresztények vallásszabadsága nem részesül megfelelő támogatásban az ottani kormányoktól.

Az Európai Uniónak, amelynek új külpolitikai eszközök állnak a rendelkezésére, nagyobb mértékben ki kell vennie a részét a veréseket, fosztogatásokat és gyilkosságokat eredményező kereszténygyűlölet elleni fellépésből. Csak az ideológiai előítélet az oka, hogy az Európai Unió ezt ma vonakodva teszi meg. A hitelességünk forog kockán.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Elnök úr, szeretném támogatni képviselőtársam, Provera úr ötletét, aki azt mondta, hogy jelentést kellene készíteni a vallásszabadságról. Mindenkit szeretnék emlékeztetni arra, hogy az előző parlamenti ciklusban Mauro úr és én benyújtottunk egy javaslatot arról, hogy készítsünk jelentést a keresztények helyzetéről azokban az országokban, ahol kisebbségben vannak, azokban az országokban, ahol az iszlám az uralkodó vallás. Sajnos az Elnökség nem fogadta el a javaslatot, de talán mégis érdemes lenne megírni egy ilyen jelentést. Most tehát ismét megteszem ugyanezt a javaslatot.

A ma elfogadandó állásfoglalásnak világos üzenetet kell közvetítenie. A kopt kisebbség Egyiptom népességének 10 %-át képezi, de még ha csak 0,5 %-ot tenne is ki, az Európai Parlamentnek az a szerepe, hogy reagáljon, különösen egy olyan helyzetben, amikor az emberi jogokat ilyen durván megsértik.

Figyelmesen elolvastam a népgyűlési marsall által Buzek úrnak küldött levelet. A levélben szavát adja arra, hogy az események, amelyekről beszéltem, elszigetelt incidensek voltak. Ez szerintem alig hihető. A koptokat Egyiptomban hosszú évek óta üldözik. Ezúttal próbáljuk meg elérni, hogy az ennek az elnyomott kisebbségnek nyújtott segítségünk ne merüljön ki üres nyilatkozatokban.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Elnök úr, nemcsak Egyiptomról van szó, és nemcsak Malajziáról, hanem Szudánról, Nigériáról és Afrika sok más országáról, sok ázsiai országról és sok olyan társadalomról, ahol a keresztényeket szükséges rosszként, esetenként ellenséggként kezelik. Ne rejtjük véka alá ezeket a tényeket, ne tegyünk úgy, mint a strucc, amikor a homokba dugja a fejét. Valódi problémával állunk szemben, és a keresztény Európa, a keresztény hagyományok és a keresztény örökség Parlamentjének kötelessége, hogy beszéljen erről.

Ugyanakkor arra is megvan az okunk, hogy vállon veregessük magunkat. Egy perccel ezelőtt az előttem szóló képviselő nagyon helyesen beszélt az előző ciklusban a Parlament részéről történt bűnös mulasztásokról. Szeretném felidézni azt a pár héttel ezelőtti vitát, amikor joggal ítéltük el a Kínában élő uigur muzulmán kisebbség elleni támadásokat és az általuk elszenvedett elnyomást. Akkor azonban bizonyos képviselőcsoportok elutasították azokat a módosításokat, amelyek azt kívánták hangsúlyozni, hogy Kínában a keresztények is szenvednek, és megkülönböztetésnek esnek áldozatul. Megengedhetetlen helyzet, hogy egyes vallási kisebbségeket védelmezzünk, másokat viszont kevésbé vagy egyáltalán nem.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Elnök úr, több forrásból is aggasztó híreket kaptunk az egyiptomi és malajziai keresztényekkel szembeni bűncselekményekről. Ami Malajziát illeti, mindenekelőtt azt szeretném elmondani, hogy mély aggodalommal töltöttek el bennünket a templomokat ért támadások ebben a hagyományosan toleráns, mérsékelt országban.

Másodszor, szeretném megemlíteni az iszlám nem kormányzati szervezetek példamutató munkáját a vallási tolerancia nevében. A malajziai miniszterelnök Allah nevének használatával kapcsolatban tett kijelentései komoly felzúdulást váltottak ki, ami a keresztény közösségek ellen irányult. Mindazonáltal az iszlám nem kormányzati szervezetek példamutató viselkedése és a miniszterelnök megalkuvás nélküli nyilvános kiállása a kijelentések mellett lehűtötte az indulatokat. Sajnálatos, hogy ezt a végső állásfoglalásunkban nem rögzítettük, mert véleményem szerint túl ritkán fordul elő, hogy a pozitív helyzetekre is figyelmet fordítunk. Nem kellene a muszlimokat is megdicsérnünk, ha egyszer okunk van rá?

A vallási toleranciát a politikai hatalommal rendelkezőknek és a legalsó szinteken tevékenykedőknek egyaránt ösztönözniük kell. A korábbi hibák felismerése éppoly fontos, mint az előrehaladás elismerése és a további támogatás felajánlása.

Dominique Baudis (PPE). - (FR) Elnök úr, az egyiptomi keresztényeket meggyilkoló fanatikus bűnözők tetteit nem írhatjuk egy egész nép és a kormánya rovására. Nem lenne igazságos, ha Egyiptomot és az egyiptomiakat tartanánk felelősnek ezért a szörnyű mészárlásért, amelyért az elkövetőket bíróság elé fogják állítani.

Nem szabad összekevernünk egy bűnöző tetteit egy egész ország politikájával! Ne vegyük egy kalap alá a fanatikusokat az egész lakossággal. Végezetül, ha megpróbálunk közbeavatkozni a kopt keresztények és muszlim honfitársaik konfliktusában, azzal csak olajat öntünk a szélsőségesek tüzéire, akik a keleti keresztényeket a Nyugat ügynökeként akarják beállítani.

László Tőkés (PPE). - (HU) Egészen friss a hír, hogy néhány nappal ezelőtt az egyiptomi karhatalom több kopt jogvédő aktivistát tartóztatott le, akik a karácsony ünnepén Nádzs' Hammádi településen meggyilkolt kopt keresztények közösségének védelme és támogatása céljából utaztak a véres események helyszínére. A muzulmán többség irányában részrehajló egyiptomi hatóságok a kopt kisebbség ellen irányuló erőszakos

cselekményeket minimalizálni próbálják, és íme a keresztények jogos önvédelmét is diszkriminatív egyoldalúsággal gátolják. Ez ellen ez Egyesült Államok kormánya is haladéktalanul felemelte szavát. Annak ismeretében, hogy az Egyiptom őslakóinak számító kopt keresztény közösség közel másfél évezrede sokszor kegyetlen elnyomásnak van kitéve, az Európai Közösségnek a jelenleginél is határozottabban és egyértelműbben kellene fellépnie védelmükben.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Köszönjük, hogy 2007-hez és 2008-hoz hasonlóan ismét felhívták a figyelmünket a vallásszabadság megsértésére bizonyos országokban. Azon gondolkozom, hogy az EU-t a gyengesége vagy a közönyössége gátolja meg abban, hogy következetesebben szorgalmazza az emberi jogok tiszteletben tartását ezen a területen. Folyamatosan ugyanazokat a panaszokat halljuk, és ugyanazokat az intézkedéseket javasoljuk.

Egyiptom és Malajzia azon országok közé tartozik, ahol a keresztények rendkívül veszélyes körülmények között élnek, üldöztetéssel, az otthonaikból való kilakoltatással, emberrablással és gyilkossággal kell szembenéznük, templomaikat pedig bezárják. Ez történik a Maghrebtől Iránig, akárcsak Indiában, Kínában, Pakisztánban és sok más országban. A keresztényeket rendszerint szélsőséges csoportok üldözik, ez azonban minden keresztény, zsidó és muszlim számára veszélyt jelent. Kérem, hogy az EU képviselői és az Európai Parlament küldöttségei használjanak ki minden lehetőséget a párbeszéd, a vallási tolerancia és tisztelet, valamint a különböző kultúrák együttélésének a javítására.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Elnök úr, az egyiptomi helyzetet az ehhez kapcsolódó történelmi, etnikai és politikai háttér miatt találok különösen aggasztónak. A kopt keresztények valójában még mindig számottevő kisebbséget alkotnak. Egyiptomban kopt keresztény a lakosság körülbelül 10 %-a, nyolcmillió fő, és ez pontosan azért van, mert ők korábban többségben voltak. Büszkék is erre, akárcsak keleti keresztény hagyományaikra. A januári karácsonyi ünnepségeken történt, előre megfontolt provokáció ezért volt különösen felháborító. Ráadásul sok koptot erőszakkal hitének megváltoztatására kényszerítettek, és nemi erőszak és más bűncselekmények is előfordultak.

Az egyiptomi helyzet nagyon rossz példa más olyan országok számára, ahol fennáll az esélye egy hasonló bosszúspirál megjelenésének, az EU-nak pontosan ezért kell éberen ügyelnie, haladéktalanul beavatkoznia, ha baj van, és hangsúlyoznia a vallási csoportok közötti békés párbeszéd fontosságát.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Amikor gyilkosság történik valahol, különösen ha vallási indítékú gyilkosságról van szó, természetesen nem tudunk sokat tenni azon kívül, hogy rémülten visszahőkölnünk, és elítéljük az eseményt.

Ez az új incidens és ez az új közel-keleti bűncselekmény azonban valójában általános tendenciákról tanúskodik, és a vallásszabadsággal szembeni folyamatos intoleranciát, a mások iránti tisztelet hiányát mutatja. Ezzel azt akarom mondani, hogy a világnak sok olyan része van, ahol a vallási értékeket nem tartják tiszteletben.

A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport azért javasolta ennek a vitának az elhalasztását, illetve inkább azt, hogy az emberi jogok tiszteletben tartásáról és az egyiptomi és malajziai vallásszabadságról szóló vitát külön tartsuk meg, mert ennek a kérdésnek a megvitatásakor nagyfokú érzékenységre van szükség, és mindegyik országgal külön kell foglalkozni. Egyiptom bizonyosan nem tartozik a vallási intolerancia legrosszabb példái közé. Épp ellenkezőleg.

Charles Tannock (ECR). - Elnök úr, sajnálatos módon az iszlám világban általánossá vált a köztük élő nem muzulmán közösségek ellen irányuló dzsihádistá harciasság légköre – és ez az esetek többségében különösen a keresztényeket sújtja.

A világ egyik legrégebbi keresztény egyházához tartozó koptok Londonban komoly diaszpórával rendelkeznek, amelyet én képviselek. A vezetőik eljöttek hozzám, hogy panaszkodjanak a sajnálatos módon romló egyiptomi helyzetre, amelynek hátterében a Muszlim Testvériség áll. Mubarak elnök kormányának a védelmükre tett legjobb erőfeszítései ellenére romlott a helyzet.

Hasonló eseményeknek lehetünk szemtanúi az iraki asszír keresztények, a palesztinai és pakisztáni keresztények esetében, és most először még Malajziában is.

Ez a Ház egy ideje – véleményem szerint túl régóta – figyelmen kívül hagyja a világ többi részén élő keresztény kisebbség jogait, ők viszont az Európai Uniótól és az Egyesült Államoktól várnak védelmet. Ezért én üdvözlöm ezt az állásfoglalást.

Gerard Batten (EFD). - Elnök úr, a keresztények és más vallási kisebbségek üldözése az iszlám országokban egyre nagyobb méreteket ölt. A keresztények, akik közel 2000 éve élnek az olyan országokban, mint Egyiptom, és a Földközi-tenger térségében, egyre gyakrabban vannak kitéve üldöztetésnek, és kiűzetnek ősi szülőföldjükről. Ennek oka az intoleráns fundamentalista és szélsőséges iszlamista ideológia – az iszlamo-fasizmus – hatalmának növekedésében keresendő.

A nyugati média a valóstól jócskán elmaradó mértékben számol be a keresztény kisebbségek és mások üldöztetéséről az iszlám világban. Amellett, hogy a médiának valós képet kellene adnia az üldöztetésről, azt is el kellene magyaráznia a nagyközönségnek, hogy mindez miért történik. Meg kellene magyarázniuk, hogy ki teszi ezt – konkrétan a muszlim fanatikusok –, illetve hogy miért teszik – az iszlám ideológiában rejlő intoleráns, erőszakos, elítélendő irányvonalak miatt.

A világ demokratikus kormányainak a lehető legnagyobb mértékű diplomáciai nyomást kellene gyakorolniuk az Egyiptomhoz hasonló országokra, hogy megállítsák ezt a túrhetetlen üldöztetést.

Neelie Kroes, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottságot mélyen megdöbbenették és lesújtották a dél-egyiptomi Nagaa Hammádiban a kopt karácsony estéjén történt események, amikor egy elhaladó autóból leadott lövések hat kopt keresztény és egy rendőr tragikus halálát okozták.

Biztosak vagyunk benne, hogy a hatóságok gyorsan intézkedtek a szörnyű bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyek megtalálása és őrizetbe vétele érdekében, az alapos nyomozás és a felelősök bíróság elé állítása pedig egyértelműen azt az üzenetet fogja közvetíteni, hogy a vallási dominancián alapuló erőszak az egyiptomi társadalomban nem elfogadható.

Az egyiptomi alkotmány rendelkezik a vallásszabadságról és a szabad vallásgyakorlásról. Mégis érkeznek hozzánk panaszok a koptokkal és más vallási kisebbségekkel, például a bahá'í hitűekkel szembeni hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatban, úgy a munkahelyeken, mint az igazságügyi rendszerben. Értesültünk a keresztény hitre áttért személyek, például Maher El-Gohary és Mohammed Hegazy által az egyiptomi bíróságokon tapasztalt nehézségekről. Az Egyiptommal folytatott rendszeres politikai párbeszédünk keretében felvetettük az említett kérdéseket.

Úgy tudjuk, hogy a kormány törekszik a koptok egyes sérelmeinek kezelésére, például a templomok építését és felújítását késleltető vagy korlátozó akadályok megszüntetésével. Üdvözljük és bátorítjuk az ilyen lépéseket, és szorgalmazzuk, hogy a kormány keresse meg és kezelje az egyiptomi társadalomban húzódó vallási feszültségek kiinduló okait, és vessen véget a más vallásokhoz tartozókkal szembeni megkülönböztetés minden formájának.

Az „Allah” szó használatáról hozott legfelső bírósági döntés nyomán a malajziai templomokkal szemben elkövetett vandál tettek komoly aggodalomra adnak okot. A kormány és az ellenzék – benne a Pánmaláj Iszlám Párttal – 1 30 muszlim nem kormányzati szervezettel együtt egyaránt határozottan elítélte az említett támadásokat. A kormány fokozta a kultikus helyek védelmére szolgáló biztonsági intézkedéseket, és újólal megerősítette elkötelezettségét Malajzia társadalmi és vallási békéje és a vallási és etnikai sokszínűség kultúrája mellett.

A malajziai szövetségi alkotmány kimondja, hogy a szövetség vallása az iszlám, de más vallások is békében és nyugalomban gyakorolhatók az államszövetség bármely részén.

Szorgalmazzuk, hogy a hatóságok a kölcsönös megértés előmozdítása érdekében a lehető leghamarabb kezdjenek mindenre kiterjedő hitközi párbeszédet valamennyi vallással, hogy Malajzia etnikai és társadalmi harmóniában haladhasson tovább a békés fejlődés útján. E tekintetben különösen nagy felelősség hárul a malajziai belügyminisztériumra, amelynek alaposan, tárgyilagosan el kell magyaráznia polgárainak, hogy mi forog kockán.

Határozottan elítéljük a vallás miatti intolerancia minden megnyilvánulását bármely személlyel szemben, bárhol is történjen. Sajnos egy ország sem mentes ettől. Felhívjuk az állami hatóságokat, hogy az összes vallási közösség, köztük a keresztények számára is biztosítsanak teljes körű védelmet a hátrányos megkülönböztetéssel és az elnyomással szemben.

A Bizottság kiemelten foglalkozik a vallás vagy meggyőződés szabadságával mint az EU emberi jogi politikájának egyik központi tételével, aminek jegyében felveti a kérdést az olyan országokkal folytatott politikai párbeszédben, ahol a probléma tartósan fennáll, támogatja a helyi emberi jogi projekteket, és az ENSZ-fórumokon aktívan támogatja a vallás vagy meggyőződés szabadságát.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra 12.00-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Carlo Casini (PPE), írásban. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a közös állásfoglalás mellett leadott szavazatommal szeretném felhívni a figyelmet a Malajziában történt erőszak különös súlyosságára, amelynek kiváltó oka egy tisztán megnevezéssel kapcsolatos kérdés volt.

Még az is bizonyos, hogy a keresztények és a muszlimok egyformán egyetlen istenben hisznek, aki minden ember istene, hívőké és nem hívőké egyaránt. Teljesen másodrendű az a tény, hogy különböző nevekkal utalnak rá. Azt állítani, hogy a muszlimok istene kizárólag muszlim, és ezért csak a muszlimok nevezhetik és hívhatják segítségül hagyományosan muszlim nevén, visszatérést jelentene ahhoz az ősi, törzsi nézethez, hogy minden egyes embercsoportnak külön istene van. Más szóval, ez ellentmondana a monoteista gondolatnak, amely a világvallásokat – így a kereszténységet és az iszlámot – a bálványimádással és a politeizmussal szemben az emberekhez közel álló, nagy vallássá teszi.

Nem kevésbé súlyos kérdés az egyiptomi koptok üldözése. A monoteista vallások, amelyek a testvériséget és a békét előmozdító erőnek vallják magukat, és valóban azok is, éppen a Földközi-tenger partjain születtek meg. Ugyanakkor figyelemre méltó, hogy pontosan a Földközi-tenger partvidékén, Jeruzsálemben – a keresztények Istene, Allah és Jehova híveinek szent városában – találjuk a konfliktus legfőbb táptalaját.

Éppen Egyiptom a leghatalmasabb ország ebben a térségben, ahol a keresztényeknek és muszlimoknak muszáj békésen együtt élniük ahhoz, hogy a béketeremtő szerepét tölthessék be az egész dél-mediterrán térségben.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Támogatom a keresztény közösségek elleni, nemrégiben történt támadásokról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítványt, mivel az állásfoglalás határozottan elítéli a valláson vagy meggyőződésen alapuló erőszak, megkülönböztetés és intolerancia minden formáját. Úgy vélem, minden olyan intézkedést létfontosságú támogatni, amely a közösségek közötti párbeszéd és kölcsönös tisztelet ösztönzésére irányul, és az olyan alapvető jogok védelmét próbálja biztosítani, mint a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Férfiak és nők szerte a világon az üldöztetés legkegyetlenebb formáit szenvedik el pusztán azért, mert ugyanúgy hisznek Istenben, ahogyan az Atlanti-óceántól egészen az Urál-hegységig sokan mások is. Többek között Kína, India, Irak, Pakisztán, Törökország és Vietnam nyilatkozatát követően a mai napon a Parlament is elítélte az egyiptomi és malajziai keresztények zaklatását.

Európa mindezt viszonylag közönyösen szemléli. Még olyanok is vannak, akik a más népek kultúrájának tiszteletben tartására és a szabad vallásgyakorlásra hivatkozva védelmezik a cselekvés ilyenfajta elmulasztását. Európa hallgatása ebben a kérdésben – ami igazán meglepő attól a régiótól, amelynek eredetét, kultúráját és hagyományait valósággal átítatja a keresztény hit – már-már fülsüketítő...

Ez a bolognai bíboros-érsek korábbi üldöztetésekkel kapcsolatban tett megjegyzését juttatja eszembe, amely jól szemlélteti a mai idők szellemét: eszerint az emberek manapság előbb kezdenek aggódni a jegesmedvék sorsáért, mint az életüket állandó fenyegetésben élő keresztények ezrei miatt.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), írásban. – (PL) Egy újabb év, a 2010-es is véres keresztényüldözéssel kezdődött a világ számos részén. Mi, az Európai Parlament, nem nézhetjük tétlenül ezeket a bűncselekményeket és erőszakos tetteket. A keresztények helyzete ugyanilyen drámai az állásfoglalásban nem említett országokban, amilyen például Észak-Korea, Irak, India és Szudán. Vietnamban is egyre nő a katolikusok elleni támadások száma. Lengyel képviselőként, akinek hazájában a keresztény hagyománynak mély gyökerei vannak, és a sok vallási közösség együttélése folytán a kölcsönös tisztelet régi hagyományokra tekint vissza, szeretném kifejezni szolidaritásomat az áldozatok családjával. Az egyiptomi és malajziai hatóságoknak a keresztények és más közösségek és vallási kisebbségek tagjai számára biztosítaniuk kell a lehetőséget valamennyi emberi jog és alapvető szabadság gyakorlására, vagy az Európai Unió részéről szankciókkal kell szembenézniük. Ez okból támogatjuk keresztény közösségek elleni, nemrégiben történt támadásokról szóló állásfoglalást.

Csaba Sógor (PPE), írásban. – (HU) A közelmúltban Egyiptomban és Malajziában történt keresztény közösségek elleni támadásokat két különböző nézőpont alapján is értékelhetjük. Elsőként azt kell kihangsúlyoznunk, hogy az Európai Unió, mint a demokrácia és a jogállamiság magas szintjét elért európai államok közössége a vallási tolerancia, az emberi és kisebbségi jogok szellemében nem hagyhatja szó nélkül

a hasonló esetek előfordulását, a világ bármely államában kerüljön is sor erre. Világossá kell tennünk a velünk továbbra is jó kapcsolatok fenntartására törekvő kormányok számára, hogy az egyetemes emberi jogok széles körben elfogadott normáit Európa számon kéri partnerein, és a kapcsolatok jövőbeni alakulására hatással lehetnek az emberi jogi problémák. Ezzel párhuzamosan nem szabad elfeledkeznünk az Európai Unió területén előforduló jogsértésekről sem.

A vallási tolerancia, az emberi és kisebbségi jogok – ideértve a kisebbségi egyházakhoz tartozó egyének jogait – egyes esetekben az Unió tagállamaiban is további bővítésre szorulnak. Ha Európa példát akar mutatni a világnak, nem engedheti meg magának, hogy a területén bárkit is diszkrimináció érjen vallási meggyőződése, etnikai származása vagy nemzeti kisebbséghez tartozása miatt. Láthatjuk, hogy az érvényben lévő jogszabályok szerint Egyiptomban is biztosított a vallásszabadság, a gyakorlatban viszont ennek ellenkezőjét tapasztalják a keresztények. Sajnos hasonló esetekre, a törvények és a mindennapi gyakorlat közti megfelelés hiányára az Unió tagállamaiban is találunk példát.

3.2. Az emberi jogok megsértése Kínában, nevezetesen a Liu Hsziao-po eset

Elnök. - A következő napirendi pont az emberi jogok Kínában történő megsértéséről, nevezetesen a Liu Hsziao-po esetről⁽²⁾ szóló, hét állásfoglalásra irányuló indítványnak a megvitatása.

Renate Weber, szerző. – Tisztelt elnök úr! A múlt hónapban Liu Hsziao-pót, a széles körben ismert író és politikai aktivistát 11 éves börtönbüntetésre ítélték az „államhatalom megdöntésére való felbujtásért”. Egy évvel azután tartóztatták le, hogy megfogalmazta a Charta 2008 című kiáltványt – amit több mint 10 000 egyszerű kínai állampolgár is aláírt –, amelyben a demokratikus társadalom legalapvetőbb elemeit követelték: a szólásszabadságot, a nyílt választásokat és a jogállamiságot.

A Liu Hsziao-po elleni vádat kizárólag békés kezdeményezéseire alapozták, és bírósági zaklatása kétségtelenül összeegyeztethetetlen az emberi jogok és az alapvető szabadságok nemzetközileg elfogadott normáival. Ezért határozott felhívást kell intéznünk Liu Hsziao-po feltétel nélküli és azonnali szabadon bocsátása érdekében.

Az utóbbi pár év során az Európai Unió és Kína közötti kapcsolatok főként a gazdasági kérdésekre irányultak, ami háttérbe szorította az ország demokrácia terén elért eredményeit és az emberi jogok Kínában rendszeresen előforduló, súlyos megsértését.

Néhány nappal ezelőtt először ismerte el egy rendőrségi tisztviselő, hogy Kao Cse-seng, ismert emberi jogi aktivista és 2008. évi Nobel-békedíj jelölt eltűnt, miután egy évet töltött a kínai hatóságok őrizetében. Sokan attól tartanak, hogy már nincsen életben. A kínai kormány néhány hete figyelmen kívül hagyta az EU kérését, hogy ne végezzenek ki egy brit állampolgárt.

Különösen nyugtalanító azt látni, hogy a kínai kormány semmibe veszi az emberi jogokra vonatkozó, nemzetközi kötelezettségvállalásait. Az ember jogosan csodálkozik, hogy Kína ilyen körülmények között miért nyújtotta be tagsági kérelmét az ENSZ Emberi Jogi Tanácsához – egyszerűen legalizálni akarta az emberi jogok megsértésének e módját?

2009 áprilisában a kínai kormány emberi jogi nemzeti cselekvési tervet tett közzé, amely terjedelmes dokumentum nem tűnik többnek üres papírnál. Semmi kétség e felől. A tisztelt háznak, az Európai Parlamentnek kötelessége, hogy részletesen értékelje az EU és Kína közötti emberi jogi párbeszéd eredményeit.

Tunne Kelam, szerző. – Tisztelt elnök úr! Kína látványos gazdasági növekedést mutat. Eredményei egy részét azonban olyan módszerek alkalmazásával éri el, amelyek vérlázítóan ellentmondanak az egyetemesen elfogadott emberi normáknak. Az, hogy az Olimpiai Játékokhoz hasonló események arra motiválnák a kínai hatóságokat, hogy nagyobb tiszteletet mutassanak a demokratikus normák iránt, hiú reménynek bizonyult. Épp ellenkezőleg, növekszik az elnyomásra irányuló fellépések száma, és ebből a tényből le kell vonnunk a következtetéseket.

Az Európai Parlament ma Liu Hsziao-po, neves emberi jogi aktivista és tudós, az alkotmányos reformokat és az emberi jogok védelmét sürgető Charta 2008 aláírójának sorsa felett érzett aggodalmának ad hangot. Ezt a chartát több mint 10 000 bátor kínai állampolgár is aláírta. A múlt hónapban Liu Hsziao-pót 11 éves börtönbüntetésre ítélték. Ma azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását kérjük. Szolidaritásunkat

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

fejezzük ki a kínai állampolgárok békés fellépéseivel, amelyek azokra a demokratikus reformokra és az emberi jogok védelmére irányulnak, amelyek mellett elkötelezte magát a kínai kormány.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Tisztelt elnök úr! Mindig nehéz dolog sürgősen állást foglalni, mivel az elég gyakran inkább a politikai tehetetlenséget tükrözi, semmint a humanitárius szükséghelyzetet. A havonta gyakorolt nyilvános megnevezés és megszegyenítés stratégiája az utolsó megoldás. Ez egyértelműen azt jelenti, hogy a párbeszéd és a nyomásgyakorlás valamennyi más eszköze hatástalannak bizonyult, és hogy tehetetlenségünkben elítéljük a másikat.

Nem vagyok abban biztos, hogy Kína esetében eredményre vezet, ha növeljük a sürgős állásfoglalások számát – mint ahogy azt 2009 márciusában, 2009 novemberében, 2010 januárjában és 2010 márciusában tettük és tesszük. Nem azért mondom ezt, mert alábecsülöm azokat a nehézségeket, amelyekkel Kínának meg kell küzdenie a demokratikus átalakulás megvalósítása során, hanem azért, mert úgy vélem, hogy ha állandóan támadóállásba helyezkedünk, nem a célt tévesztjük el, hanem a stratégiát. Léteznek egyéb, meggyőzőbb politikai eszközök.

Én elsőként kértem állásfoglalásokat az uigurokról, és elsőként reméltem – végül is hiába –, hogy ily módon elérhetjük a halálbüntetés eltörlését. Képviselőcsoportunk nevében támogatásomról kívánom biztosítani Liu Hsziao-pót, a nemrég elítélt Tienanmen téri másként gondolkodót, akinek egyetlen bűne, hogy szenvedélyesen hisz a demokráciában. Mindazonáltal elutasítom, hogy Kínát kéthavonta pellengérré állítsuk, egész egyszerűen azért, mert ezzel nem fogjuk térdre kényszeríteni. Épp ellenkezőleg, mivel kikerülhetetlen kereskedelmi partnerről van szó, olyan országról, amely az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagja, amely intenzív növekedést mutat, amely a demokratikus változás útján jár, amelyre szükségünk van az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, az országot olyan partnerként kell kezelni, akinek elmondjuk a kellemetlen igazságot, ugyanakkor tiszteljük az erőfeszítéseit. Ezt a tiszteletet hiányolom az állásfoglalásból.

Képviselőcsoportom e politikai okok miatt vonta vissza aláírását. Azt biztosítandó azonban, hogy kétség ne férhessen az emberi jogok ügyéhez – amihez legalább annyira ragaszkodom, mint önök –, képviselőcsoportom valamennyi, arra vonatkozó módosítást meg fogja szavazni. Ami a szavazás végső kimenetelét illeti, az az általunk előterjesztett módosításoktól fog függni.

Marie-Christine Vergiat, szerző. – (FR) Tisztelt elnök úr! Kína óriási, gazdag múlttal és hatalmas fejlődési lehetőségekkel rendelkező ország. A múlt évben megrendezett Pekingi Olimpiai Játékok nem jártak olyan eredménnyel, ahogyan azt egyesek várták.

Különösen fontos, hogy az Európai Unió milyen kapcsolatot képes fenntartani Kínával. A mi feladatunk, hogy parlamenti képviselőkként hangosan és határozottan kimondjuk, mit tartunk fontosnak, és mit tartunk elfogadhatatlannak.

Tény, hogy elfogadhatatlan a Kínában uralkodó emberi jogi helyzet. Erre példa Liu Hsziao-po esete, akit azért találtak bűnösnek, mert saját hazájában több mint 10 000 polgártársával együtt demokratikus reformokat követelt. Merjem-e kimondani, hogy véleményem szerint inkább hőstett, hogy ebben az országban ilyen mértékű mobilizálást sikerült megvalósítania?

Követelnünk kell Liu és minden olyan férfi és nő szabadon bocsátását, akiket hozzá hasonlóan egyetlen bűn elkövetése miatt, az emberi jogok védelme, nevezetesen a legalapvetőbb emberi jog, a szólásszabadság védelme miatt zaklatnak és börtönöznek be.

Amint azt az egyik képviselőtársam említette, nemrég ténylegesen kivégeztek egy brit állampolgárt annak ellenére, hogy szellemi fogyatékkal élő személy volt. Több mint 50 év óta először fordul elő, hogy európaiat végeznek ki Kínában. A szólásszabadságot valójában napról napra egyre inkább megsértik, amint arra nemrég rámutatott a Google, amely szolgáltató mindamellett arról ismert, hogy a legjobb – vagy legalábbis a legkevésbé rossz – védelmet biztosítja az internetfelhasználók számára.

Közismert tény, hogy a szolgáltatók ahhoz, hogy Kínában működhessenek, a kínai hatóságok kérésére szoftveres szűrőket kell, hogy telepítsenek, amit végül a Google is kénytelen volt elfogadni. Nem fogadhatunk el olyan kormányt, amely internetes kalózkodást folytat, ugyanakkor megfosztja az internetfelhasználókat a szólásszabadságtól.

Az európai intézményeknek együttes erővel kell fellépniük ebben az ügyben. A kínai internetfelhasználók számára hozzáférést kell biztosítani a cenzúrázatlan információkhoz. Az Európai Uniónak támogatnia kell azokat az internetszolgáltatókat, amelyek nem hajlandók támogatást nyújtani a kínai hatóságoknak az

internet cenzúrázásához, vagy –ami még rosszabb–, az emberi jogok védelmezői, a demokraták vagy akár újságírók letartóztatásához, amint az Liu esetében történt 2005 áprilisában.

Végül, hölgyeim és uraim, nem fejezhetem be felszólalásomat anélkül, hogy fel ne kérném önöket arra, emlékezzenek a Tienanmen tér halottaira: a több száz fiatal kínaira, akik 1989. június 3-ának éjjelén vesztették életüket. 20 évvel ezelőtt történt, és megtiszteltetés számunkra, ha e szomorú évfordulóról a fiatal áldozatok előtt tisztelegve emlékezhetünk meg. Az 1989-ben történt események közül nem mindegyik érdemel ugyanilyen figyelmet.

Charles Tannock, szerző. – Tisztelt elnök úr! Annak ténye, hogy a tisztelt házban megint a Kínában történő emberi jogi visszaélésekről vitatkozunk, azt mutatja, hogy a pekingi kommunista önkényuralmi vezetőség továbbra is határozottan elnyom minden eltérő politikai véleményt.

Ez a tény azonban nem akadályozhatja meg, hogy felvesszük ezeket a kérdéseket a Parlamentben. Véleményem szerint nemcsak hogy így kell tennünk, hanem ezzel a Kínában történt emberi jogi visszaélések áldozatainak – köztük Liu Hsziao-pónak – is tartozunk, akiknek nem engedik, hogy véleményt nyilvánítsanak. Ezért vitatkozunk ma megint erről az ügyről.

Az pedig, hogy 2008-ban Hu Csia kapta a Szaharov-díjat, megmutatta a világnak, hogy mi, európai parlamenti képviselők milyen komolyan vesszük az emberi jogok helyzetét Kínában. Komolyan vesszük, mert Kína valóban számít. Óriási mérete és globális hatása, katonai ereje és gazdasági befolyása arra kényszeríti az EU-t, hogy a kölcsönös tiszteleten és biztonságon alapuló, stratégiai partnerség kialakítására törekedjen.

A Kínával való kapcsolatunkat végül talán a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság képviselte, közös értékeinkre is alapozhatjuk: nem tehetünk mást, mint hogy reménykedünk. Azt hiszem, mindannyian reméljük, hogy megérjük azt a napot, amikor ezt a gyakorlatban is tapasztalhatjuk a Kínai Népköztársaságban. Felmerült az a gondolat, hogy az ilyen ideálok valahogyan idegenek Ázsiától. Ilyenkor mindig a demokratikus Tajvanra és az évszázados demokratikus tradíciókkal rendelkező, hatalmas Indiára gondolok, ahol e hagyományok virágoznak egy szabad társadalomban, és ez alapjaiban cáfolja meg azt az elgondolást, hogy a Kínai Népköztársaság nem lehet demokratikus.

Heidi Hautala, szerző. – (FI) Tisztelt elnök úr! A Liu Hsziao-po eset fontos jellemzője, hogy most 10 000 ember is nyíltan hangot adott támogatásának, és véleményem szerint az Európai Parlamentnek el kellene ismernie ezeknek az embereknek a bátorságát, és dicsőítőleg kellene szólnia róluk.

Ugyanakkor emlékeznünk kell arra, hogy Kína maga tett ígéreteket arra, hogy javít az emberi jogi helyzeten. Kína csatlakozni próbált az Emberi Jogi Tanácshoz, és kijelentette, hogy az emberi jogok előmozdítása és védelme mellett kötelezi el magát, és hogy ezen a területen a legszigorúbb normákat fogja támogatni. Így tehát Kína saját maga tett ígéreteket az ENSZ-nek, és ezekre kell hivatkoznunk.

Ez az állásfoglalás az EU és Kína közötti, emberi jogi párbeszédekről is szól, és akármilyen optimistán is akarunk hozzáállni a dolgokhoz, ezek végeredményben alig jártak sikerrel. Az Európai Unió intézményei maguk is el kell, hogy gondolkodjanak arról, hogyan fejleszthetik tovább saját stratégiáikat, és hogyan értethetik meg Kínával, hogy az emberi jogokkal kapcsolatos ügyekben vállalt kötelezettségei minket is érintenek, és hogy az együttműködésünk jövője döntően tőlük függ.

Végül feltehetjük a kérdést, hogy az Európai Unió Kínával kapcsolatos politikája miért ilyen következtelen és összehangolatlan, és mit tehetünk ez ellen. Az Európai Parlament biztosan támogatni fogja a Bizottságot abban, hogy közös erővel alakítsanak ki új stratégiát Kínára vonatkozóan.

Cristian Dan Preda, a PPE képviselőcsoport nevében. – (RO) „Véget kell vetnünk annak a gyakorlatnak, hogy a szavakat bűncselekményeknek tekintjük”. Ezt hangsúlyozta Liu Hsziao-po a Charta 2008-ban, abban a politikai kiáltványban, amelyet ő kezdeményezett, és amelyet – amint az korábban már elhangzott – kínai emberek ezrei támogattak. Liu Hsziao-pót 11 év börtönbüntetésre ítélték, és további két évre megfosztották politikai jogainak gyakorlásától, amiért ilyen nyilatkozatot tett, és amiért kitartóan támogatta az emberi jogokat. Véleményem szerint ez a büntetés jellemző az emberi jogi aktivisták elleni kampányukat erősítő kínai hatóságokra. Ennek további bizonyítéka, hogy a múlt vasárnap bejelentették, hogy Cu Jong-csünt, a Tienanmen téri megmozdulás vezetőjét szintén kilenc év börtönbüntetésre ítélték.

Úgy vélem, hogy ennek eredményeképpen feltétlenül fel kell vetni az emberi jogok témáját a legközelebbi EU–Kína csúcstalálkozón, az állásfoglalás 9. cikkében megállapítottak szerint.

Véleményem szerint – amint azt korábban Hautala asszony is említette – az emberi jogok esetében nem elegendő a párbeszéd. Az emberi jogi kérdésekkel csúcstalálkozó keretében kell foglalkozni, mert a párbeszéd mindeddig nem vezetett semmilyen eredményre.

Zigmantas Balčytis, az S&D képviselőcsoport nevében. – Tisztelt elnök úr! Az Európai Unió most új keretmegállapodásról tárgyal Kínával, ami az országgal való gazdasági kapcsolatok fejlődésének további irányát fogja megszabni.

Ezek a kapcsolatok igen szorosak, de nem hunyhatunk szemet az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartásának ismételt megsértése felett.

Az Európai Uniónak fokoznia kell az emberi jogokról szóló párbeszédet az EU és Kína között. Ez a 2000-ben megkezdett párbeszéd eredménytelennek bizonyult. Az EU – és főként a kül- és biztonságpolitikai főképviselő – összehangolt és hatékony közös külpolitikát kell, hogy kialakítson Kína tekintetében. Az emberi jogok tiszteletben tartása kell, hogy a politika alapját képezze.

Helga Trüpel, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Tisztelt elnök úr! Amikor Kína elnyerte az Olimpiai Játékok megrendezésének jogát, kezdetben azt reméltem, hogy mivel Kína számos ígéretet tett az emberi jogi helyzet javítására, a helyzet talán tényleg javulni fog.

Az Olimpiai Játékok alatt és után azonban sajnos be kellett látnunk, hogy nincsen javulás, sőt inkább rosszabbodik az emberi jogi helyzet. Most, a Liu Hsziao-po elleni ítéletet követően azt is tapasztalhattuk, hogy a rendőrség betiltott egy, a homoszexuálisokat képviselő pártot, ami egyértelműen arra utal, hogy a másként gondolkodók, az emberi jogok védelmezői és a homoszexuálisok számára politikai jégkorszak kezdődik Kínában.

Ez oknál fogva Liu Hsziao-po és az emberi jogok más védelmezőinek azonnali szabadon bocsátását követeljük, és Kínát külön felszólítjuk arra, hogy vessen véget hisztérikus cenzori intézkedéseinek, ill. a média állandó megfigyelésének és ellenőrzésének, ha a nemzetközi közösség elismert partnere akar lenni.

Ez természetesen elsősorban az internetre vonatkozik. Nem fogadhatjuk el az internet politikai szűrését. Az alapvető jogok elengedhetetlen eleme, hogy a világ valamennyi nemzetének szólásszabadságát meg kell védeni. Az emberi jogok egyetemesek és oszthatatlanok, legyen szó akár Európáról, akár az USA-ról, akár Szudánról vagy Kínáról. A Kínai Népköztársaságnak hozzá kell ehhez szoknia, ha valóban más színben szeretne feltűnni.

Szilárd meggyőződése, hogy mi, európaiak hivatalos kapcsolatainkon és csúcstalálkozóinkon keresztül kell, hogy világossá tegyük Kína számára, hogy sürgősen változtatnia kell emberi jogi politikáján – pontosan azért, mert érdekünk fűződik az éghajlatvédelmi politika, a környezetvédelmi politika és a pénzügyi szabályozása terén való együttműködéshez.

Lorenzo Fontana, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Tisztelt elnök úr, hölgyeim és uraim! Kínában az egyik legjelentősebb emberi jogi probléma a kényszermunka alkalmazása a laogaiban, a kínai koncentrációs táborokban.

Ez egyrészt a modern rabszolgaság létező formája, másrészt különösen érinti az európai gazdaságot. Tényleg bizonyos, hogy nagyon sok, a kínai piacról érkező árut a laogaiban fogva tartottak állítanak elő, ahol a munkaerőköltségek nyilvánvaló megnyirbálása tisztességtelen versenyt jelent az európai termékekkel szemben.

Európa az Egyesült Államok gyakorlatát követve – ahol már bizonyos törvényeket fogadtak el a laogaiban előállított kínai áruk importjának megtiltása érdekében – minden lehetséges intézkedést megtehet és meg kellene, hogy tegyen annak érdekében, hogy megakadályozza a részben vagy egészben kényszermunkával előállított áruk behozatalát.

Először kampányt kellene folytatni, hogy megismertessük ezt az ügyet a közvéleménnyel, másodsorban pedig az európai termékektől elvártakkal azonos higiéniai és biztonsági paramétereket kellene megkövetelni az Európába importált valamennyi termék esetében, valamint címkézésről szóló jogszabályokat kellene bevezetni, hogy nyomon követhetők legyenek az áruk.

A Kínában befektető vállalkozóktól pedig azt kell kérni, hogy tartsák be a munkavállalók jogaira vonatkozó, pontos szabályokat. Végül szabályokat kell felállítanunk, és mindenekfelett biztosítanunk kell, hogy azokat betartsák, hogy teljes mértékben tiltott legyen a kényszermunkával előállított áruk importja.

Meggyőződésem, hogy kizárólag ilyen módon tudunk valóban segíteni a kínai népnek az emberi jogokért való küzdelemben. Ha ez nem történik meg, cinkosok maradunk, akik meg akarják tagadni ezektől az emberektől a szabadságukat.

Edward McMillan-Scott (NI). - Tisztelt elnök úr! Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy az Európai Parlament demokráciáért és emberi jogokért felelős alelnöke lehetek. Nagyon helyes, hogy Liu Hsziao-po, a Charta 2008 fő szerzője áll az állásfoglalás középpontjában. Az angol nyelvű változat elérhető a honlapomon: charter08.eu.

A 2006 májusában tett, legutóbbi pekingi látogatásomat követően valamennyi másként gondolkodót, akivel kapcsolatban álltam, letartóztatták, és egyes esetekben megkínozták: Hu Csia például még mindig börtönben van, és orvosi kezelésre szorul. Külön megemlítem Kao Cse-senget, aki három és fél évet töltött börtönben, házi őrizetben és kínvallatás alatt, aminek következtében kétszer kísérelt meg öngyilkosságot, majd azt követően állítólag eltűnt. Kao 2005-ben nyílt levélben fordult a kormányzathoz, és az adta meg az alaphangot a Charta 2008-hoz. Az, hogy a Falun Gong spirituális buddhista csoport üldöztetése után nyomozott, széles körű támogatásra talált Kínában. Véleményem szerint a hatóságoknak most ki kellene adniuk Kao Cse-senget, és szabadon kellene őt bocsátaniuk.

Senkinek se legyenek kétségei: az Európai Parlament nem adja fel a reform érdekében folytatott küzdelmet Kínában, és természetesen Tibetben sem.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Tisztelt elnök úr! Tűrhetetlen, hogy az EU és Kína közötti kapcsolatban a kereskedelmi érdekek élvezzenek előnyt, és hogy az emberi jogok tiszteletben tartásához és a demokratikus fejlődéshez való ragaszkodás többé-kevésbé a barátságos hátbaveregetés szintjén áll.

Érdeklődéssel kísérem a Google keresőprogramszolgáltató merészségét, és arra vonatkozó terveit, hogy véget vet a kínai hatóságokkal való, az internetes weboldalak szűrésére és cenzúrázására vonatkozó együttműködésnek, és akár kivonulni is kész az országból. A Google ugyanakkor határozottan szólásszabadságot követel a kínai internetfelhasználók számára.

Osztom képviselőtársaimnak a Liu Hsziao-póval és más, lelkiismereti okok miatt bebörtönzött kínai foglyokkal való bánásmód felett érzett aggodalmát, és remélem, hogy a Tanács és a Bizottság a következő EU-Kína csúcstalálkozón foglalkozni fog Liu Hsziao-po ügyével. A most tárgyalás alatt álló megállapodások elég világossá kellene, hogy tegyék, hogy a Kínával való kereskedelmi kapcsolatok jövőbeli alakulásának határozottabb feltétele lesz a politikai párbeszéd és az emberi jogok tiszteletben tartása.

Gesine Meissner (ALDE). - (DE) Tisztelt elnök úr! Különbő dolgokról esett szó arra vonatkozóan, hogy hogyan tudnánk megfelelően hozzáfogni a Kínával folytatandó tárgyalásokhoz, és hogyan tudnánk nyomást gyakorolni Kínára, mert világos, hogy nagyon kevés dolog képes hatni erre az országra. De Keyser asszony említette, hogy képviselőcsoportja ez okból vonta vissza aláírását. Nem hiszem, hogy ez az előremutató, helyes út. Az EU-hoz hasonlóan – amely az Alapjogi Chartában és a Lisszaboni Szerződésben lefektette az emberi jogokat – valamennyiünknek folyamatosan rá kell mutatnunk az alapvető emberi jogok megsértésére. Pillanatnyilag nincsen más lehetőségünk. Ha sikerül ennél jobbat kigondolnunk, azonnal támogatni fogom.

Nemcsak Liu Hsziao-póról van szó azonban, hanem Kao Cse-sengről is, aki eltűnt, és aki a mostanában keringő hírek szerint állítólag öngyilkosságot követett el. Mindenki azt feltételezi, hogy valószínűleg így vagy úgy, de borzalmas körülmények között meggyilkolták. Ez elfogadhatatlan. Az Olimpiai Játékok kapcsán rájöttünk, hogy ha Kínába megyünk, és ott alakítunk ki kapcsolatot, az emberi jogi helyzettel kapcsolatban egyáltalán nem változik semmi. Mindannyian azt reméltük, hogy változás lesz, de nem így történt. Következésképpen nem szabad felhagynunk sürgető felhívásainkkal.

Neelie Kroes, a Bizottság tagja. – Tisztelt elnök úr! Az EU egyértelműen mélységes aggodalmának adott hangot a Liu Hsziao-po neves emberi jogi aktivista ellen hozott, aránytalan ítélet miatt: 11 év börtönbüntetést kapott a Kína demokratikus és jogokon alapuló reformjára irányuló Charta 2008 szerzőjeként betöltött szerepe, valamint emberi jogokkal foglalkozó esszéinek internetes közzététele miatt.

Nagy fontosságot tulajdonítunk a gondolati és szólásszabadságnak: valamennyien jól tudjuk, hogy ezek demokratikus rendszerünk sarokpillérei. A Liu ellen hozott ítélet teljes mértékben összeegyeztethetetlen a Kína által is aláírt, állampolgári és politikai jogokról szóló nemzetközi egyezményben lefektetett szólásszabadságához való joggal. Mellesleg a nemi kifejezőmódra és a szexuális irányultságra vonatkozó jog védelméhez is ragaszkodunk, amint azt Trüpel asszony említette.

Az EU kísérletet tett a per megfigyelésére, és mélységesen sajnáljuk, hogy megfigyelőinket nem engedték be a tárgyalóterembe. A per részletei – amelyekről mindazonáltal tudomást szereztünk – egyértelműen azt mutatják, hogy Liu nem kapott lehetőséget a megfelelő védelemre, és hogy nem volt tisztességes az eljárás. Az EU ismételten felszólítja a kínai kormányt, hogy feltétel nélkül helyezze szabadlábra Liut, és vessen véget a Charta 2008 többi aláírója zaklatásának és fogvatartásának.

A Kínával szemben folytatott általános politikánk a stratégiai partnerségünk keretében vállalt, konstruktív elkötelezettség. A múltban több alkalommal üdvözölhettük Kína szociális és gazdasági jogok terén tett előrelépését, valamint Kína nemrég indított emberi jogi cselekvési tervét, másrésztől rendkívül komoly aggodalmak fogalmazódnak meg a polgári és politikai jogok és a legújabb fejlemények tekintetében, amelyek közül a tisztelt képviselőtársak néhányat felvetettek az állásfoglalás-tervezetben.

Az EU emberi jogok melletti elkötelezettségét rendszeres politikai kapcsolataink és különösen a kínai hatóságokkal folytatott emberi jogi párbeszéd során fejezzük ki. A legutóbbi ülésre – amint az önök is tudják – a múlt év november 20-án került sor Pekingben. Kapcsolatunk szilárdsága megengedi, hogy őszintén beszéljünk ezekről a kérdésekről. A múlt évben, Nancsingban megrendezett 12. EU-Kína Csúcstalálkozón mind a tárgyalások, mind a sajtókonferencia során felvetettük az emberi jogok kérdését.

Vergiat asszony és Korhola asszony említette a Google elleni kibertámadásokat. A Bizottság úgy véli, hogy ez egy másik olyan, aggodalomra okot adó fejlemény, ami a szólásszabadságot érinti Kínában. Természetesen gondos figyelemmel kísérjük a helyzet alakulását. Úgy tudjuk, hogy folyamatos a konzultáció a társaság és a kínai hatóságok között. Továbbra is éberen őrködünk, amennyiben EU-beli társaságok ellen irányulna hasonló támadás.

Hadd nyugtassam meg a tisztelt házat a felől, hogy továbbra is felvetjük ezeket a kérdéseket – a legmagasabb szinten is –, és emlékeztetjük a Kínai Népköztársaságot nemzetközi emberi jogi kötelezettségeire. Emlékeztetünk a szólásszabadságra vonatkozó kínai alkotmányos garanciákra is. Mindannyian egyetértünk abban, hogy nyitottabb, átlátható Kína a cél, amely ragaszkodik az emberi jogok nemzetközi normáihoz, és együttműködik a globális kihívásokra való felkészülés során. Ennek megvalósítása érdekében tovább kell dolgoznunk stratégiai partnerségünk fejlesztésén.

Reagálni kívánok De Keyser asszony kérdésére. Ami Akmal Shaikh brit állampolgár kivégzését illeti, az Európai Unió a lehető leghatározottabban elítélte kivégzését. Mélységesen sajnálja, hogy Kína nem hallgatta meg az Európai Unió és annak egyik tagállama által Kínához intézett, többszöri kérést, hogy változtassák meg a Shaikh elleni halálbüntetést.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra 12.00-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), írásban. – (RO) Az élethez való jog, a szólás és a gondolat szabadságához való jog képezi az európai integráció és világszemléletünk alapját. Amikor valamelyik partnerünk – jelen esetben Kína – ismételten megsérti e jogokat, kötelességünk, hogy reagáljunk arra. Ezt azonban nem személyes megszegyenítés útján kell tennünk, Kínát vádolva és figyelmen kívül hagyva a minket elválasztó kulturális és civilizációs különbségeket. Ez az állásfoglalás, ami az emberi jogok megsértéséről szól Kínában, különös tekintettel a Liu Hsziao-po esetre, a kínai társadalom előtt álló kérdések egyszerűsítő megközelítésének bizonyítéka. Álláspontunkat biztosan nem az állásfoglalás alapját képező emberi jogok sérthetlenségének alapelveivel szemben alakítottuk ki, amelyhez teljes szívvel csatlakozunk. Valójában a megfogalmazás módjával volt a probléma. A kívánt eredmény elérése érdekében konfliktusmentes légkört kell fenntartanunk Kínával. Csak így tudunk hozzájárulni ahhoz, hogy Kína olyan társadalom irányába fejlődjön, amely határozottan ragaszkodik az emberi jogok tiszteletben tartásának fontosságához.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), írásban. – „Ne légy gonosz!": ez a Google ismert mottója. Az évek során kritikus hangok kísérték Kínában folytatott politikájukat, megkérdőjelezve a mottójukat. Emberi jogvédő csoportok azzal vádolták a Google-t, hogy segítséget nyújt a kínai kormánynak az állampolgárok és különösen az emberi jogi aktivisták elnyomásához. Úgy tűnik, hogy a Google a jövőben kevésbé lesz gonosz. A legmelegebb gratulációt érdemli az a döntésük, miszerint szűrési nélküli keresőrendszert indítanak Kínában. Azzal, hogy a Google bejelentette, hogy megváltoztatja Kínát érintő politikáját, a világ legnagyobb internetpiacáról származó nyereséget kockáztatja, és közel 400 millió felhasználóról mond le potenciálisan. Ebben az esetben a Google bebizonyította, hogy egy nagy multinacionális cég valóban ragaszkodhat etikai

irányelveihez. Mivel még mindig az alapító tagok irányítják a társaságot, a Google-nak minden lehetősége megvan arra, hogy jövőbeli fellépései alapvető értékeit és meggyőződéseit tükrözzék. És ha a Google továbbra is virágzik, az azt bizonyítja, hogy nincsen eredendő konfliktus a pénzszerzés és a fenntartható és humánus fellépés között.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Kínában ismételten megsértik az emberi jogokat, és emiatt nem lehet nem elítélni őket. Annak ténye, hogy az EU Kína egyik legjelentősebb gazdasági partnere, növeli arra vonatkozó felelősségünket, hogy elítéljük minden olyan fellépést, ami bármelyik állampolgár jogait sérti, különösen azokat, akik az országban a szólásszabadságot és az emberi jogokat védik. Létfontosságú, hogy a Kínai Népköztársaság tiszteletben tartsa, és eleget tegyen az Emberi Jogi Tanács előtt vállalt kötelezettségeinek.

Alajos Mészáros (PPE), írásban. – (SK) Minél nagyobb területű és gazdaságilag minél függetlenebb egy ország, annál nehezebb megkövetelni tőle az emberi jogok tiszteletben tartását. Elfogadhatatlannak tartom, hogy az Európai Unió Kínával való kapcsolata során a gazdasági érdekeket helyezi előtérbe. A legtöbb magasabb szintű diplomáciai találkozón nem tehetünk mást, mint hogy szerényen emlékeztetünk arra, hogy ebben az országban megsértik az emberi jogokat. Európában sajnos rengeteg negatív tapasztalatot szereztünk arra vonatkozóan, hogy milyen eszközökkel tiporták a kommunista rezsimek az emberi jogokat. Következésképpen meggyőződésem, hogy az emberi jogokat sokkal több esetben megsértik, mint ahogy információink alapján véljük. Ez okból sürgősen – akár gazdasági és politikai áldozat árán is – rá kell vennünk Kínát arra, hogy tiszteletben tartsa az emberi jogokat. Másképpen a kínai fejlemények kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak Ázsia politikai helyzetének általános alakulására, ami hatást fog gyakorolni a világ gazdaság és -politika egészére.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), írásban. – (PL) Az emberi jogok megsértését elítélő állásfoglalás mellett szavaztam, mert sem nemzetként, sem állampolgárként nem tűrhetjük, és nem érthetünk egyet azok megsértésével. Az embereket, az emberek szabadságát és sok évvel ezelőtt meghatározott jogait sértő magatartás ellenkezik azokkal az alapvető értékekkel, amelyekre a nyugati demokráciák épültek. Az Európai Unió és Kína között 2000-ben megkezdődött párbeszéd nem hozta meg a várt eredményt. Következésképpen fel kell tennünk azt a kérdést, hogy megtettünk-e minden tőlünk telhetőt, és nemleges válasz esetén alkalmaznunk kellene a gazdasági együttműködés hatékonyságáról szóló állásfoglalások rendelkezéseit. Az emberi jogokat kellene meghatározni az Unió és Kína közötti párbeszéd alapjaként, és az emberek érdekeinek felül kellene írniuk a gazdasági érdekeket.

Liu Hsziao-po békeharcos és emberi jogi aktivista – aki demokratikus reformokra szólított fel Kínában – letartóztatása és elítélése világosan mutatja, hogy jelenlegi intézkedéseink nem hatékonyak. Ezért az állásfoglalásokon kívül érdemes más lépéseket is tennünk, amelyek lehetővé fogják tenni, hogy jobban tiszteletben tartsák azt, amiért Liu Hsziao-po, valamint kínai emberek ezrei és világszerte sokan harcolnak.

Harminc évvel ezelőtt olyan reformok kezdődtek Kínában, amelyek megmutatták a világnak, hogy valami változóban van, ami a társadalom javát szolgálja. Ugyanezt várjuk most. Ma olyan partnert szeretnénk, aki tiszteletben tartja azokat az alapelveket, amelyeket mi alapvetőnek tartunk.

3.3. Fülöp-szigetek

Elnök. - A következő napirendi pont a hat, Fülöp-szigetekre vonatkozó állásfoglalási indítványról szóló vita⁽³⁾.

Fiorello Provera, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a gyilkosságsorozatok, amelyeket politikai, vallási és egyéb okokból követnek el szerte a világon manapság sajnos mindennapjaink valóságához tartoznak, ám döbbenetes az a kegyetlenség, amellyel arra az 57 emberre sújtottak le, akiket a Fülöp-szigeteken gyilkoltak meg, miközben sorban álltak egy elnöki jelölt támogatására rendezett politikai összejövetelen.

Hidegvérrel elkövetett mészárlás volt ez, amelyet egy fegyveres csoport követett el egy olyan forradalom nevében, amelyet igen nehéz értelmezni. Mi több, ez a tömeggyilkosság nem elszigetelt eset ebben az országban, amelynek bizonyos régióiban, úgymint például a Mindanao régióban, évek óta zajlanak fegyveres lázongások – többek közt vallási indíttatásúak is.

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Amellett, hogy természetesen kifejezzük részvétünket a véres események kapcsán, véleményem szerint hathatós támogatásunkat is fel kell ajánlanunk a Fülöp-szigetek kormányának, és meg kell találnunk a módját, hogyan segíthetne Európa e súlyos fegyveres konfliktusok és ellenállás okozta problémák megoldásában, amelyek vérben áztatják ezt a szerencsétlen országot.

Martin Kastler, szerző. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, a tavaly november 23-án a fülöp-szigeteki Maguindanao tartományban történt mészárlás barbár terrorista esemény volt, fekete nap az emberi jogok szempontjából. Véres üzenetet hordoz, hogy 57 embert meggyilkoltak, nőket erőszakoltak meg, és sokan szenvedtek sérüléseket. Újságíróként különösen az süjtött le, hogy 30 újságíró is volt az áldozatok között. A neves Nemzetközi Válságcsoporthoz is soha egyetlen feljegyzett esetben sem ölték meg ennyi újságírót egyszerre. Ebből kifolyólag helyénvaló, hogy az Európai Parlament világos nyilatkozatot adjon ki, amint tesszük is ezzel a mai állásfoglalás-tervezettel.

Mindazonáltal mi, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja, azt kérjük, hogy a jelenlegi szöveget részenkénti szavazással három helyen finomítsuk, mert nekünk támogatnunk kellene a fülöp-szigeteki kormányt a terrorizmus és az erőszak ellen folytatott küzdelmében, és ezért mellőznünk kellene a kormányra vonatkozó, nyíltan vádló megjegyzéseket. Ezért a PPE Képviselőcsoport nevében külön szavazást kérek az F preambulumbekazdásról. Ez ugyanis azzal vádolja a Fülöp-szigeteket, hogy a működésképtelen jogrendszer minden jelét magán viseli.

A (2) bekezdésből szeretnénk törölni azt a célzást, amely a vizsgálatokkal kapcsolatos kezdeti késlekedésre utal.

Végül, a (6) bekezdésben az szerepel, hogy néhány eltűnt személy fülöp-szigeteki börtönökben raboskodik. Jelenleg ez sem bizonyított gyanúsítás, ezért véleményünk szerint ezt is törölni kell.

Charles Tannock, szerző. – Elnök úr, a maguindanaoi szörnyű események kétségkívül megérdemlik, hogy a leghatározottabban elítéljük őket. Jól példázák ugyanis, milyen mértékben vert gyökeret a törvényellenesség a Fülöp-szigetek némely területén.

Számos okra vezethetők vissza ezek a szomorú fejlemények: ezek közé tartozik a Fülöp-szigetek szigetvilágának szétszórt volta, a gyenge központi kormány, a korrupció, a szegénység, valamint a déli országokban folyamatosan zajló iszlám terrorista lázongások, amelyeket az al-Kaida támogat.

Ezt a nyilvánvalóan politikai céloktól motivált bűncselekményt tehát szélesebb társadalmi és történelmi kontextusban kell szemlélnünk. Nem feledkezhetünk meg arról az erőfeszítésről sem, amelyet a fülöp-szigeteki kormány a kleptokratikus diktátor, Ferdinand Marcos bukását követően az elmúlt 25 év során egy demokratikusabb politikai kultúra kialakításának érdekében tett. És nem szabad alábecsülnünk azt az egzisztenciális veszélyt sem, amelyet Abu Sayyaf terroristái jelentenek, azt, hogyan ingatják meg a Fülöp-szigeteket alkotó társadalom egészének stabilitását.

Az építő jellegű párbeszéd és a célzott segítségnyújtás kínálnák a legmegfelelőbb módot a közös értékeinket számos tekintetben osztó Fülöp-szigetek megsegítésére, annak érdekében, hogy központi kormányzatuk és helyi önkormányzataik végre a jogállamiság keretei között működhesselek.

Marc Tarabella, szerző. – (FR) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, tavaly novemberben lehetőségem nyílt itt, az Európai Parlamentben üdvözölni Edita Burgost, Jonas Burgos édesanyját. Ezt a fülöp-szigeteki fiatal embert fegyveresek rabolták el egy forgalmas, manilai bevásárlóközpontból 2007. április 28-án. Azóta sem a családja, sem a szerettei nem tudnak róla semmit. Jonas Burgos egyike azon több száz embernek, akik eltűntek, vagy akiket meggyilkoltak a Fülöp-szigeteken. A gyilkosságok teljes mértékben büntetlenül maradnak, az elkövetőket alig-alig állítják bíróság elé.

Most, a 2010. májusi választások elébe tekintve, attól tartunk, növekedni fog a jelenleg hatalmon lévő kormánnyal szemben állók ellen elkövetett bűncselekmények és emberrablások száma. És mint ilyen, elítéljük a tavaly december 23-i maguindanaoi mészárlást, és reméljük, hogy fény fog derülni a gyilkosságra és az Ismael Mangudadatu konvoját ért kínzásra is.

Rui Tavares, szerző. – (PT) Elnök úr, alig több mint húsz évvel ezelőtt a fülöp-szigetiek óriási reményt keltettek világszerte, amikor útjára indították Ázsiában a demokrácia hullámát. Reménykedtünk benne, hogy ezáltal az emberi jogi helyzet is javul majd a térségben, hogy javulnak a foglalkoztatottak, a diákok és általában az emberek jogai, és hogy javulnak az érintett országok választási és demokratikus szabályai.

Most, bár a világ figyelme máshova összpontosul, nem hagyhatjuk, hogy a Fülöp-szigeteken tovább romoljon a demokrácia helyzete. Az elmúlt néhány év során történt néhány rendkívül zavaró korrupciós eset, az ellenzék pedig erőszaknak és zaklatásnak van kitéve a választások idején.

A legnyugtalanítóbb eset, amely állásfoglalásunk tárgya, a maguindanaoi mézárás volt, amely során 46 olyan személyt öltek meg, akik Mangudadatu ellenzéki jelölt választási konvoját követték. Állítólag egy olyan csoport gyilkolta meg őket, amely összeköttetésben áll a Maguindanao tartományt uraló Ampatuan klánnal.

Többek között arra is szeretném felhívni a figyelmüket, hogy 30 újságíró is megölték e mézárás során, amely ezzel a világ történetének legnagyobb újságíró-gyilkosságává vált.

Nyilvánvaló, hogy a tisztelt Ház sem figyel eléggé mai vitánk tárgyára, ami szégyenletes, viszont nem hagyhatjuk, hogy a világ közömbössége miatt a fülöp-szigetiek olyan helyzetbe kerüljenek, hogy azt mondassuk, hogy a demokrácia legjobb példájából mindössze két és fél évtized leforgása alatt a demokrácia legrosszabb példájává váltak.

Ezt a mézárást ki kell vizsgálni, és fel kell szólítani Gloria Arroyo elnököt, aki egyébként az Ampatuan klán tagja, hogy sürgősséggel folytassa le a vizsgálatokat, míg azok eredményre nem vezetnek. Szintén lényeges, hogy a fülöp-szigeteki emberek tudják, hogy Európa figyel rájuk, és szorosan követi az országukban zajló eseményeket.

Barbara Lochbihler, szerző. – (DE) Elnök úr, a sürgősség oka az, hogy brutálisan meggyilkoltak 57 embert, akik egy olyan politikust kísérték, aki a tartományi kormányzó tisztségére való jelöltségét indult nyilvántartásba vetetni. Az elkövetők egy helyi milícia tagjai voltak, és néhány helyi rendőrségi tisztségviselő is érintett az ügyben.

Ez a brutális támadás extrém példája az egyre fenyegetőbb, politikai célból elkövetett önkényes kivégzéseknek és emberrablásoknak, amelyeket évek óta követnek el anélkül, hogy e súlyos bűncselekményeket felderítenék.

A kormány semmilyen észrevehető szándékot nem mutat arra, hogy döntő lépéseket kívánna tenni az ilyen események megakadályozása céljából. Több száz esetből mindössze kettőt vizsgáltak ki, amelyek kapcsán nem egy magas rangú tisztviselő ellen emeltek vádat. 2008-ban az önkényes kivégzésekkel foglalkozó ENSZ-különmegbízott azt írta, „Ezen öldöklések során civil társadalmi vezetőket végeztek ki, többek közt emberjog-védőket, szakszervezeti embereket, a földreform szószólóit, rengeteg civil társadalmi szereplőt félemlítettek meg, és leszűkítették az ország politikai kommunikációját.”

Ilyen légkörben készülődik a Fülöp-szigetek a májusi választásokra. Fennáll a veszélye, hogy további politikai gyilkosságok fognak történni. Ezért rendkívül sürgős, hogy a Fülöp-szigetek kormánya hathatós intézkedésekkel lépjen föl mindezek megállítása érdekében.

Szeretnék szóbeli módosítást benyújtani. A (6) bekezdés azt mondja: *„engedjenek szabadon minden eltűnt személyt, aki még fogságban van”*. Ezt a következővel szeretnénk helyettesíteni: *„tegyenek meg minden erőfeszítést annak biztosítása érdekében, hogy mindazok, akiket elraboltak, biztonságban visszatérhessenek a családjukhoz.”*

Justas Vincas Paleckis, az S&D képviselőcsoport nevében. – (LT) Ha megkérdeznénk egy közép-európai lakost, hogy mi történik a Fülöp-szigeteken, valószínűleg nem tudna válaszolni, és azt mondaná, semmit nem látott a televízióban, valószínűleg minden rendben van arrafelé. Holott politikai gyilkosságok, klánháborúk, emberek élve temetése, láncfűrészes mézárás és háborús helyzet – ez jelenti a fülöp-szigetiek mindennapjait. Nemrég 57 embert öltek meg, akik fele újságíró volt. ennél több újságíró-áldozatot még sehol semmi nem követelt a világon. Felszólítjuk a kormányt, és követeljük, hogy azonnal vessen véget az efféle eseményeknek, oszlassa fel a magánhadseregeket, és vessen véget a büntetlenségnek. Ez különösen lényeges lesz az elkövetkezendő választások idején.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Elnök úr, a Fülöp-szigeteken május 10-ére tervezik a helyi önkormányzati és az elnökválasztást. Most kell megtenni mindent, amit csak lehet a választások tiszta lebonyolításának érdekében. Először is, meg kell nevezni, ki volt a felelős az 57 fő – újságírók, Ismael Mangudadatu, Mindanao tartomány kormányzójelöltje családtagjainak és munkatársainak – meggyilkolásáért. A helyi rendészeti erők ez ideig semmilyen jelét nem adták annak, hogy szándékukban állna felderíteni, kik követték el a mézárást. Oly sok hibát követtek el a vizsgálatok során, hogy az már szinte feljogosít az erőszak politikai alkalmazására. A Fülöp-szigetek kormányának végre szembe kell néznie a bűnözők világának tagjaival, akik a mostani választási hadjáratot kihasználva számos politikai célú emberrablást követtek el, és máig több mint 100 jelöltet végeztek ki.

Továbbá, a Fülöp-szigeteknek lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy hatékonyan kihasználják az EU és a Fülöp-szigetek közti igazságügyi támogatási program keretében elérhető eszközöket, amely program célja az igazságügyi rendszer megerősítése és a civil társadalom felépítése. A májusi választások ezért nem csak a fülöp-szigeteki hatóságok hatékonyságának próbája lesz, hanem a mi támogatási eszközeink hatékonyságáé is.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Nagyon röviden, azt szeretném csupán mondani, hogy bár új évet kezdtünk, és van egy új Szerződésünk, megőriztük régi, rossz szokásainkat. Továbbra is el kell tekintenünk a Tanács jelenlétéről ezeken, a sürgős ügyekről szóló vitákon, és továbbra is nélkülözzük azt az intézményközi párbeszédet, amely lehetővé tenné számunkra, hogy választ adjunk az efféle esetekre.

A Fülöp-szigetek ügyével kapcsolatban ismét rá kell mutatnom, hogy bár az ottani helyzetnek nincs olyan mértékű hatása, mint másoknak, például Haitinek, a tény, hogy az elmúlt évtizedben majdnem ezer ember tűnt el vagy halt meg, azt jelenti, hogy strukturális problémával állunk szemben, amely strukturális intézkedéseket követel.

Nem cselekedhetünk mindig az újságok címlapjai alapján. A problémák alapján kell fellépünk, és az, hogy jelenleg az emberijog-védők és az újságírók a legérzékenyebbek, nemcsak azt jelenti, hogy nem tehetjük meg, hogy csendben átsiklunk ezen esetek felett, hanem azt is, hogy erőlyes választ kell adnunk rájuk.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Elnök úr, az emberi jogok védelme az Európai Unió védjegye. Rendkívül sajnálom, hogy ez a védjegy nem fontos a spanyol elnökség számára, és hogy jelen pillanatban a Tanács egyetlen fővel sem képviselteti magát. Ez igen nyugtalanító, sőt, egyenesen botrányos helyzet. Az emberi jogokról beszélünk, ezeket akarjuk védeni, de senki sem képviseli sem a Tanácsot, sem azt az országot, amelyik a következő hat hónapban az Európai Uniót vezeti. Ez teljességgel elfogadhatatlan.

Nagyon rövid leszek, hiszen szeretnék szavazni. A Fülöp-szigetek részben európai kultúrához visszanyúló, keresztény hagyományokkal rendelkező ország. Ebben az országban mindenképpen tiszteletben kellene tartani az emberi jogokat, ha már azon a kontinensen gyakran nem tisztelik azokat. Nyíltan kell beszélnünk erről, és szolidaritást kell mutatnunk azokkal, akik hátrányos megkülönböztetéstől szenvednek a Fülöp-szigeteken. Az Európai Parlamentnek feladata, hogy szót emeljen ez ügyben.

Neelie Kroes, a Bizottság tagja. – Elnök úr, én a főbiztost, valamint a Bizottságot képviselem.

A Mindanao szigetén tavaly november 23-án elkövetett maguindanaoi mészárlás, amelyben 57 ember vesztette életét, azt a régóta húzódó emberi jogi problémát állította a figyelem középpontjába, hogy a Fülöp-szigeteken jó ideje emberek tűnnek el, és emberek gyilkolnak meg magyarázat nélkül úgy, hogy az elkövetők ez ideig gyakorlatilag büntetlenséget élveztek.

Ebben az esetben a kormány gyorsan cselekedett, és döntő lépéseket tett az elkövetők vád alá helyezése érdekében. Ez nagyon üdvözlendő. Fontos, hogy megtörjön az efféle gyilkosságok büntetlenségének kultúrája, és hogy véget vessenek az efféle öldöklésnek.

A kormány fontos lépéseket tett az emberi jogok helyzetének megerősítése terén is. Arroyo elnök úr jelenlegi adminisztrációja eltörölte a halálbüntetést, és a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével, az ASEAN-nal együtt támogatta, hogy emberi jogi rendelkezéseket is belefoglaljanak a közelmúltban elfogadott ASEAN Chartába.

Továbbra is elérendő cél, hogy egy mindkét fél számára tisztességes békemegállapodással véget vessünk a mindanaoi muzulmán lázadókkal 40 éve fennálló konfliktusnak. Úgy tűnik, megújultak az erre irányuló törekvések, és reméljük, ez év folyamán létrejöhet a megállapodás. Meg kell jegyeznünk, hogy a maguindanaoi mészárlás politikusok családjai közt zajlott – amelyek egyébként mind muzulmánok – és ez, mint olyan, nem kapcsolódott közösségek közti konfliktusokhoz.

Az EU biztos alapokon nyugvó párbeszédet folytat a Fülöp-szigetek kormányával, amely keretében mindkét fél kész a legkülönbözőbb témák, többek közt az emberi jogok megvitatására. Ezenkívül partnerségi és együttműködési megállapodásról is tárgyalunk a Fülöp-szigetekkel, amely szintén fontos emberi jogi vállalásokat fog tartalmazni. Továbbá tevékenyen támogatjuk az ország kormányának az emberi jogok tiszteletben tartása javításának érdekében tett erőfeszítéseit.

Az ország kormányával kötött megállapodásunk értelmében útjára bocsátottuk az EU és a Fülöp-szigetek közötti igazságügyi támogatási missziót. Ez egy rendkívül időszerű fellépés, amely célja, hogy növelje a fülöp-szigeteki igazságügyi hatóságok, úgymint a rendőrség és a katonaság kapacitását, hogy segítse őket

az önkényes kivégzések felderítésében, és hogy vád alá helyezze a gyilkosságok elkövetőit. A bizalom növelése érdekében egy ellenőrző rendszert is ki fogunk alakítani. Az EPJUST, amely a Stabilitási Eszköz keretében született meg, először 18 hónapon át fog működni, ám ez meghosszabbítható lesz. Továbbá helyi szinten is folynak programjaink, amelyek célja, hogy elősegítsék az emberi jogok tiszteletben tartását. Ezek közé tartozik a nemzetközi vállalatok végrehajtásának ellenőrzése, az ICC-t létrehozó Római Alapokmány ratifikálásának támogatása, valamint a választói nevelés.

Az EU jelenleg segédkezik a mindanaói békefolyamatokban is, legfőképp a szociális szolgáltatások, valamint a bizalomépítő tevékenységek terén nyújtott támogatás formájában, de a folyamatok előrehaladtával további feladatokra is készen állunk.

Elnök. - A vitát lezárom. Következik a szavazás.

Szeretném emlékeztetni Lochbihler asszonyt, hogy a megfelelő időben, a szavazás alatt nyújtsa be szóbeli módosítását.

ELNÖKÖL: PITTELLA ÚR

alelnök

4. Az elnök közleménye: lásd a jegyzőkönyvet

5. Ülésnaptár: lásd a jegyzőkönyvet

6. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

7. Szavazások órája

7.1. Az egyiptomi és malajziai vallási kisebbségek ellen a közelmúltban elkövetett támadások (szavazás)

7.2. Az emberi jogok megsértése Kínában, különösen a Liu Xiaobao esete (szavazás)

7.3. Fülöp-szigetek (szavazás)

Barbara Lochbihler, szerző. – Elnök úr, a (6) bekezdés következő mondatát szeretnénk mással helyettesíteni: „engedjenek szabadon minden olyan eltűnt személyt, aki még fogságban van”. Ehelyett a következőt javasoljuk: „tegyenek meg minden erőfeszítést annak biztosítása érdekében, hogy mindazok, akiket elraboltak, biztonságban visszatérhessenek a családjukhoz.”

(A szóbeli módosítást elfogadják)

7.4. Európai stratégia a Duna régióról (szavazás)

(A második részt elutasítják)

8. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Állásfoglalásra irányuló indítvány (B7-0031/2010)

Filip Kaczmarek (PPE). - (PL) Elnök úr, én a Duna régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló állásfoglalás mellett voksoltam, mert úgy vélem, hogy az Európai Uniónak szüksége van efféle regionális stratégiákra. Meggyőződésem, hogy az ehhez hasonló stratégiák végrehajtása nagyon kedvező hatással lehet a regionális fejlődésre, és ennek következményeképpen befolyásolhatja a régió lakosainak életét, és javíthatja életminőségüket. Bizonyos, hogy fellépésünk – a Parlament és az Európai Unió fellépése – az Európai Unió lakosait célozza. Ezért szavaztam arra, hogy fogadjuk el ezt az állásfoglalást.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Elnök úr, üdvözlöm a Duna-stratégiát mint valamit, ami minden ízében európai. Hiszen ez összeköti az Európai Unió egyik alapító tagállamát, nevezetesen Németországot, két legutóbb csatlakozott tagállammal, Bulgáriával és Romániával. És kapcsolatot teremt egy újabb tagjelölt országgal, Horvátországgal, sőt, a tagjelölt státuszra törekvő Szerbiával is. Örömmre szolgál továbbá az a szándék, hogy bevonjuk a programba a Cseh Köztársaságot, Montenegrót és néhány olyan további államot, amelyek, bár nem közvetlenül a Duna mentén találhatók, történelmi és földrajzi szempontból mégis ehhez a csoporthoz tartoznak.

Mindazonáltal szeretném kérni, hogy Bajorországot se felejtsük ki. Ha független volna, Románia után Bajorország lenne a második legnagyobb Duna menti állam. Bajorországot különleges érdekelttség fűzi a Duna-stratégiához. Ezért nagyon hálás vagyok, és örömmel tölt el, hogy siettetjük e stratégia megvalósulását.

Daniel Hannan (ECR). - Elnök úr, ismét csak azt látjuk, miként helyezi az Európai Unió előtérbe a formát a tartalommal, valamint a szándékot a végeredménnyel szemben. Épp most szavaztunk végig egy sor állásfoglalást, amelyben elítéljük a Kínában történő jogsértéseket. De mit tesz az Európai Unió a valóságos világban? Elszigeteljük Tajvant; elviekben megegyeztünk, hogy fegyvereket adunk el a pekingi kommunista rezsimnek; és együttműködünk vele egy, az amerikai GPS rendszer konkurenséül szolgáló rendszer kidolgozásában, amit Chirac elnök egyszerűen „technológiai imperializmusnak” titulál.

Nézzük csak, hogyan emelkedett a képmutatás vezető elvvé! Az emberi jogokat szajkózzuk, majd tölcserrel öntjük a pénzt a Hamászba. Megtagadjuk az együttműködést a kubai Castro-ellenes másként gondolkodókkal, a saját határainkon belül is semmibe vesszük a demokráciát, ha a népszavazások rosszul sülnek el, de arról győzködjük magunkat, hogy még mindig mi vagyunk a jó fiúk, mert – nézzétek csak, milyen állásfoglalást fogadtunk el az emberi jogokról!

És most abban a különleges előadásban lesz részünk, hogy Ashton bárónőt mint külképviseletet küldjük Iránba, Kubába és efféle helyekre, hogy elmondja az ottaniaknak, hogy demokráciájuk elégtelen – holott ő maga egész eddigi karrierje során egyetlen egyszer sem jelöltette magát, még soha nem kért senkit arra, hogy szavazzon mellette vagy ellene.

Azzal fejezném be, ha megengedik, hogy gratuláljak azoknak a jó embereknek, akik kiálltak Massachusetts-ben a túlzó adóztatás és a túlzó kormányzás ellen. Massachusetts lakosai voltak azok, forradalmat robbantottak ki annak érdekében, hogy véget vessünk a köz egyetértése nélkül történő adókövetésnek. Újfent szükségünk lenne itt, Európában is egy efféle forradalomra.

Mirosław Piotrowski (ECR). - (PL) Elnök úr, szeretném kifejezni elégedettségemet azzal kapcsolatban, hogy az Európai Parlament elfogadta a keresztény kisebbségek elleni támadásokról szóló állásfoglalást. Az Európai Parlament képviselői nem nézhetik szótlanul a keresztény kisebbségek ellen világszerte történő támadásokat, hiszen ez az Európai Unió tagállamai alapjait és gyökereit érintő kérdés. Hogy hangunk még hitelesebben szóljon, ma az Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoportjának két módosító indítványát is el kellett volna fogadnunk, hogy elhatároljuk magunkat az Emberi Jogok Európai Bírósága fészletekre vonatkozó ítéletétől. Sajnálom, hogy ez nem történt meg, mert nem lenne szabad elfelejtenünk, milyen alapvető szerepet játszott a kereszténység Európa történelmi és kulturális identitásának kialakításában, és elő kellene segítenünk és meg kellene védenünk ezeket az értékeket úgy a világban, mint az Európai Unió határain belül.

Elnök. - Piotrowski úr, megadtam önnek a szót, holott most nem lenne szólásra jogosult, mivel szavazáshoz fűzött indoklást csupán a Duna-stratégiával kapcsolatban lehetett benyújtani, a sürgősségi állásfoglalásokkal kapcsolatban nem. Mindazonáltal most már felszólalt; ezért a jövőre nézve kérem, hogy a sürgősségi állásfoglalásokkal kapcsolatos szavazáshoz ne fűzzenek indoklást. Ezért azt is kérem, hogy a bejelentett felszólalók érdekében kizárólag a Duna régióra vonatkozó európai stratégiával kapcsolatban tegyék meg a szavazáshoz fűzött indokolásaikat.

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Állásfoglalásra irányuló indítvány (B7-0031/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) Elnök úr, én is szerettem volna szólni a keresztények által Afrikában és Ázsiában elszenvedett hátrányos megkülönböztetésről, de természetesen a rendkívül fontos kérdéssel

kapcsolatos stratégiánkról fogok beszélni. Ne feledjük, hogy a Volga után a Duna Európa második leghosszabb folyója. A Duna 10 európai országon folyik keresztül, míg 17 állam helyezkedik el a Duna medencéjében. Ez természetesen bizonyos felelősséggel és bizonyos kihívásokkal jár az Európai Unió számára, mert ezen országok némelyikét jelenleg különösen sújtja napjaink súlyos válsága. És most az Európai Unió tagállamairól is beszélnek. Az Európai Unió e tekintetben mutat bizonyos mértékű szolidaritást. Remélem, így lesz ez más esetek kapcsán is.

Bogusław Liberadzki (S&D). - (PL) Elnök úr, én a Duna régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló állásfoglalás mellett voksoltam. Miért? – mert azt mutatja, hogy az Európai Unió nyitott bizonyos régiókra, olyan régiókra, amelyek osztoznak valamely tulajdonságban, így például abban, hogy keresztülfolynak rajtuk egy hosszú folyó. Abbéli megelégedettségemet is szeretném kifejezni, hogy nem fogadtuk el az Európai Konzervatívok és Reformerek képviselőcsoportja által benyújtott módosításokat. Ez világosabbá tette állásfoglalásunkat. Szeretném, ha ezt az állásfoglalást követően más jellegzetes régióknak, így például többek közt az Odera-folyosónak is figyelmet szentelnénk.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

Állásfoglalásra irányuló indítvány (B7-0031/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Üdvözlöm az Európai Tanács 2009. június 18-19-i következtetéseit, amelyben arra kéri az Európai Bizottságot, hogy 2011-re dolgozzon ki egy, a Duna régióra vonatkozó európai stratégiát. Én megszavaztam az itt benyújtott állásfoglalási indítványt. A Duna régiónak számos kihívással kell szembenéznie, és egy, erre a régióra irányuló stratégia javítani fogja az összeköttetéseket és a kommunikációs rendszereket, óvni fogja a környezetet, és ösztönözni fogja a növekedést, a munkahelyteremtést és a biztonságot. Lényeges, hogy a Bizottság a lehető legtöbbet hasznosítsa azokból a működési tapasztalatokból, amelyekre a Balti-tengeri régiót illető stratégia révén tett szert, és hogy a stratégia a tagállamok és a régiók kormányainak és lakosainak abbéli elszántságára alapuljon, hogy le kívánják küzdeni a sürgető, közös nehézségeket. Az is fontos, hogy ez a stratégia összhangban legyen az EU 2020 stratégiával és a „Régiók 2020” című bizottsági jelentéssel, hogy megküzdhessünk azokkal a főbb kihívásokkal, amelyekkel Európa jelenleg szembenéz – úgymint a globalizációval, a demográfiai tendenciákkal, az éghajlatváltozással, valamint az energiafelhasználással és -ellátással. Ösztönözném továbbá a Parlamentet, hogy dolgozzon ki egy eljárást az Európai Kohéziós Politika jövőjével kapcsolatos észrevételek megtételére, és hogy határozzon meg új lehetséges stratégiákat további régiók számára is, ezáltal segítve őket abban, hogy alkalmazkodni tudjanak a világméretű globalizáció okozta változásokhoz.

Vasile Viorica Dăncilă (S&D), írásban. – (RO) Úgy vélem, hogy a Duna régióra vonatkozó európai stratégia megerősítése elő fogja segíteni az EU közvetlen szomszédságában való fellépését, felhívva a figyelmet arra a lehetséges szerepére, hogy a délkelet- és kelet-európai térségek gazdasági és társadalmi fejlődését támogató speciális projektek lebonyolítása révén segítse a stabilitás megteremtését ezeken a területeken. A tény, hogy a Duna menti tagállamok magukra vették annak felelősségét, hogy európai uniós szinten támogassák a Duna régióról szóló stratégiára vonatkozó javaslatot, megerősíti, hogy képesek speciális módon hozzájárulni az európai integrációs folyamat folytatását biztosítani képes főbb kezdeményezések elősegítéséhez.

Ioan Enciu (S&D), írásban. – (RO) Én megszavaztam az Európai Parlament Dunáról szóló közös állásfoglalását, amely arra tesz javaslatot, hogy a lehető legsürgősebben dolgozzanak ki európai stratégiát az érintett régióra vonatkozólag. Ez a stratégia jelentős lökést ad majd a régiók közötti együttműködésnek, és a következő célokat fogja megfogalmazni: a Rajna/Meuse-Majna-Duna csatornán zajló folyami szállítás fejlesztése és modernizációja, csakúgy, mint a Duna régió belüli közúti és vasúti szállítás fejlesztése; a megújuló energiaforrások fejlesztése és hatékony felhasználása tekintettel a széndioxid-kibocsátás csökkentésére, valamint az energiabiztonság növelésére; a környezet védelme a régió ökoszisztémáinak védelmét és helyreállítását célzó projektek végrehajtásán keresztül; az EU-alapok hatékony felhasználása, befektetések idevonzása és a turizmus támogatása, amely célok mindegyike visszaköszön az EU 2020 stratégiában is.

Ez a stratégia kedvező hatással lesz Romániára, különösen az ország európai szállítási hálózataival való összeköttetéseire, a nemzeti örökség részét képező Duna-delta védelmére, valamint a Duna medencéjében és más területeken lévő helységek társadalmi-gazdasági fejlődésére.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Szilárdan hiszem, hogy az Európai Unió teljes fejlődése csak úgy valósulhat meg, ha vannak olyan megfelelő fejlesztési politikák az Unió minden régiója számára, amelyek figyelembe veszik a régiók közti különbségeket, sajátos igényeiket és egyedi jellegzetességeiket.

Úgy vélem, hogy a területi kohézió azt jelenti, hogy a különböző régiók számára különböző stratégiák állnak rendelkezésre, amelyek elősegítik a környezetvédelem és a környezetben rejlő lehetőségek gazdasági kihasználásának kontextusában értelmezett fenntartható fejlődést.

Tudom, hogy a makroregionális stratégiák célja, hogy a meglévő források felhasználásával elősegítsék az Európai Unión belüli kiegyensúlyozott regionális fejlődést.

Végül, de nem utolsósorban, elismerem a Duna Közép-Európában betöltött stratégiai, területi, környezeti és kulturális jelentőségét. Mindezen okokból kifolyólag megszavazom a Duna régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló állásfoglalási indítványt.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Ez az állásfoglalás e fontos folyónak a koherens, területalapú megközelítésével támogatja a Duna régióra vonatkozó stratégiát, és lehetővé teszi, hogy a több mint 14 európai országot felölelő régió fenntartható és integrált módon fejlődjön.

A javasolt stratégia koordinált és integrált politikát tesz lehetővé, amellyel együttes eredmények érhetők el, amely elősegíti a kohéziót és segíti a gazdasági növekedést és a versenyképességet, míg ezenközben védi a környezetet.

A célok eléréséhez és harmonizációjához szükség van a kikötők modernizációjára, a folyó hajózhatóságának javítására (árufuvarozási folyosókkal, összeköttetésekkel és az Északi-tenger viszonylatában intermodalitással), a vízminőség javítására, a Duna-medence egészének védelmére, és végül, de semmiképp sem utolsósorban a Natura 2000 hálózathoz tartozó ökoszisztémák védelmére.

A Bizottságnak ezért minél hamarabb széles körű egyeztetési folyamatot kell indítania minden Duna menti ország részvételével, hogy a szóban forgó stratégia ez év végére elkészüljön, és összhangban legyen a következő több évre szóló pénzügyi kerettel.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Egyetértünk a Duna régiót szolgáló stratégia megalkotásával, amely a Duna menti országok és régiók közti korábbi egyeztetésen és együttműködésen alapul. Egy ilyen stratégia elő fogja segíteni az érintett régiókon belüli gazdasági és társadalmi kohéziót, és ezek veszélybe sodrása nélkül fogja segíteni a területi kohéziót. A stratégia megkívánja a Duna ökológiai állapotának javítását egy, a természetes állományok megőrzését és helyreállítását szolgáló átfogó terv kidolgozásával együtt.

Továbbá, ez pozitív stratégiának bizonyul a Duna multikulturális környezetének, a kulturális párbeszédnek, valamint a kulturális és történelmi örökségnek a védelmére irányuló javaslaton belül. Amint azt a jelentés is kimondja, úgy véljük, hogy e stratégia megvalósításának nem szabad ütköznie a regionális és helyi önkormányzatok felelősségi körével, hanem ellenkezőleg, az e régióban található országok és területek közti együttműködésen kell alapulnia.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), írásban. – (PL) A Duna régióra vonatkozó stratégia, amelyet előkészítettünk, és amelyről ma szavaztunk, lehetővé teszi a regionális és határokon átnyúló együttműködés elősegítését. A Duna-medence jelenleg 10 európai országot egyesít – Németországot, Ausztriát, Szlovákiát, Magyarországot, Horvátországot, Szerbiát, Bulgáriát, Romániát, Moldovát és Ukrajnát, amely országok többsége vagy az Európai Unió tagja, vagy taggá szeretne válni. Ez okból kifolyólag a Duna régió jelentős tényező, és összekapcsolja az EU kohéziós politikájának részét képező különböző programokat, valamint a tagjelölt országok és az európai szomszédságpolitikában érintett országok számára indított programokat. Amit ma elfogadtunk, az egy vázlatos terv a Duna-medence területének támogatására, de az, hogy ez a program csak papíron létezik-e majd, vagy hogy a modell megtelik-e bizonyos speciális tartalommal, attól függ, találunk-e olyan kiegészítő eszközöket, amelyek nem befolyásolják, vagy nem csökkentik az egyes országokban a kohéziós politikára elkülönített összegeket. Remélem, hogy ez a Duna régiót szolgáló kohéziós stratégia hozzá fog járulni a prosperitás növekedéséhez és a fenntartható és tartós fejlődéshez, valamint, hogy új munkahelyeket és biztonságot teremt majd ebben a régióban.

Petru Constantin Luhan (PPE), írásban. – (RO) Én amellett voksoltam, hogy dolgozzuk ki a Duna régió fejlesztési stratégiáját, amely lehetővé tenné számunkra, hogy felkérjük a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb készítse elő ezt a dokumentumot, figyelembe véve a terület szakértőivel és az érintett régiókban folytatott speciális egyeztetéseket, valamint meghatározva az elérhető pénzügyi eszközöket, ide értve a nem uniós tagállamok lehetőségeit is. Ennek a stratégiának olyan szempontokra kell összpontosítania, mint a környezetvédelem és a vízminőség, a gazdasági potenciál és a transzeurópai közlekedési hálózatok. A Duna régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló állásfoglalás hangsúlyozza a helyi szereplőkkel folytatott széles

körű egyeztetések szerepét és fontosságát, amely egyeztetéseket az Európai Bizottságnak meg kell szerveznie, hogy a lakosok érdekei a lehető leghűbben legyenek képviselve.

Továbbá, az állásfoglalás kimondja, hogy bármely, a makrorégiókhöz kapcsolódó stratégiát a kohéziós politikába kell belefoglalni, amely az Európai Unió uniós szintű összehangoltságot biztosító politikája. Ezenkívül szükség lesz egy, a stratégia által az európai területi kohézió szempontjából generált hozzáadott értéket felmérő elemzésre. Véleményem szerint össze kell vetni a TEN-T (transzeurópai közlekedési hálózat) stratégiáját, ahol a Duna a 18. pontban szerepel, az új területi és gazdasági fejlesztési stratégiával annak érdekében, hogy a fejlődés összehangolt módon valósuljon meg.

Nuno Melo (PPE), írásban. – (PT) Tekintettel a Duna régió elhelyezkedéséből fakadó stratégiai fontosságára, a régió országai közti szorosabb kapcsolatok alapvető fontossággal bírnak, különösen azon országok számára, amelyek még nem tagjai az Európai Uniónak. Ez a stratégia az EU további bővítése esetén segíteni fogja az integrációt. Ezért a jelen állásfoglalási indítványban jóváhagyott ajánlások mindegyikének a végrehajtása alapvetően fontos, ha azt akarjuk, hogy a Duna régióra vonatkozó stratégiára irányuló javaslat 2010 végére elkészüljön.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A Duna régióra vonatkozó stratégia ésszerű modell arra, hogy koordináljuk az erre az összefüggő régióra vonatkozó EU-intézkedéseket. A magához a folyóhoz kapcsolódó kérdéseken túl, mint például a vízminőség és az ökológiai helyzet javítása, a Bizottság által felvázolandó program a gazdasági és adminisztrációs összhangot is megeremtheti. A most benyújtott jelentés e tekintetben is tartalmaz néhány remek javaslatot, ezért én igennel szavaztam.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), írásban. – (PL) Helyeseltem a Duna régióra vonatkozó európai stratégiát. A Lisszaboni Szerződés az Európai Unió prioritásai közt említi a területi kohéziót. A Duna régióra vonatkozó európai stratégia bevezetése számos támogatási területet érint, úgymint a szociális politikát, a kultúrát, az oktatást, a környezetvédelmet, az infrastruktúrát és a tartós gazdasági fejlődést. Maga az, hogy ez a stratégia milyen nagy hatással bír, valamint az, hogy milyen megoldásokat rejt ezeken a területeken, bizonyítja, hogy létre kell hozni és be kell vezetni regionális stratégiákat. A Duna régióknak szüksége van egy ilyen stratégiára, szüksége van támogatásra és cselekvésre, hiszen ez a kérdés számos európai országot érint. Közülük hat az Európai Unió tagja, míg a többi lehetséges tagjelölt ország. Továbbá, a régió hatása más, a Dunához közvetlenül nem kapcsolódó országok számára is fontos.

A funkcionális régiók – makrorégiók – létrehozásának gondolata a Balti-tengeri régióra vonatkozó stratégiával kezdődött. A Duna régióra vonatkozó stratégia célja az EU által tervezett további makroregionális stratégiákhoz hasonlóan az, hogy a regionális és helyi szintű együttműködés révén erősítse az integrációt. Rendkívül lényeges, hogy a kormányok, a nem kormányzati szervek és a polgárok mind együttműködjenek az Európai Unióval az elfogadott megoldások fejlesztésében és alkalmazásában, hiszen velünk együtt ők alkotják az Európai Uniót.

Artur Zasada (PPE), írásban. – (PL) Minden olyan EU-kezdemenyezést támogatni kell, amely célja, hogy összehangolja és megerősítse a regionális kezdeményezéseket, és amely hozzájárul a fokozottabb gazdasági együttműködéshez, a jobb közlekedési infrastruktúrához és a magasabb fokú környezetvédelemhez. A Duna régióra vonatkozó stratégia megerősíti a makroregionális megközelítésnek az EU regionális politikáján belüli jelentőségének növekedését. A ma elfogadott dokumentumnak köszönhetően erősödni fognak a kapcsolatok egyfelől a régi, az új és a leendő európai uniós tagállamok között, másfelől Közép-Európa és a Fekete-tengeri régió között. Úgy vélem, hogy a nem túl távoli jövőben hasonló támogatottságot kaphat majd az Odera-folyosó is. Ez a Balti-tengert kötné össze az Adriával, és Svédországból indulva Lengyelországon, a Cseh Köztársaságon, Szlovákián és Magyarországon át egészen Horvátorszáig futna.

Elnök. - Erre nincs mód, Zasada úr. Már elmagyaráztam, hogy a sürgősségi állásfoglalásokkal kapcsolatos szavazatok indokolására itt nincs mód. Csak a Duna régióra vonatkozó európai stratégiára vonatkozó szavazatok indokolása lehetséges. Sajnálom, de nem én döntöttem így.

9. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

10. Végrehajtási rendelkezések (az eljárási szabályzat 88. cikke): lásd a jegyzőkönyvet

11. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

**12. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 123. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

13. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

14. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

15. Az ülészak megszakítása

(Az ülést 12.45-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

10. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0498/09)

Tárgy: A szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok megtévesztő reklámja

Mit tud a Tanács javasolni annak a több ezer európai polgárnak, akiket rendre félrevezet az olyan, szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok megtévesztő reklámja, mint a spanyolországi székhelyű European City Guide?

Meg tudja-e a Tanács nyugtatni a Parlamentet afelől, hogy az EU elkötelezett a megtévesztő üzleti reklámozás felszámolását illetően?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő teljesen biztos lehet benne, hogy a Tanács elkötelezett a megtévesztő reklámozás elleni küzdelem iránt, akár üzleti vállalkozások közötti, akár az üzleti vállalkozások által a fogyasztókkal szemben folytatott ügyletekről van szó, és mindenekelőtt ragaszkodik a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2005/29/EK irányelv (amely az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti kapcsolatot szabályozza), valamint a megtévesztő reklámról szóló 2006/114/EK irányelv maradéktalan és hatékony végrehajtásához; utóbbi az üzleti vállalkozások közötti ügyleteket érinti, és a tisztelt képviselő által felvetetthez hasonló esetekben ez alkalmazandó.

Ugyanakkor e rendelkezések szigorú és hatékony alkalmazása a nemzeti bíróságok és hatóságok felelőssége.

Ennek megfelelően a Tanácsnak nem feladata, hogy a tisztességtelen gyakorlat egyes állítólagos eseteire vonatkozóan észrevételekkel éljen.

Végül felhívjuk még a tisztelt képviselő figyelmét a 2006/114/EK irányelv 9. cikkére, amely előírja, hogy a tagállamok közöljék a Bizottsággal az irányelv végrehajtásának keretében általuk elfogadott intézkedéseket. A Bizottság ez idáig nem jelezte a Tanácsnak, hogy bármely tagállamban problémák vagy hiányosságok lennének tapasztalhatók az irányelv végrehajtását illetően, és nem nyújtott be további jogi intézkedésekre irányuló javaslatot.

*
* *

11. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0500/09)

Tárgy: Az elektronikus kommunikációs infrastruktúra és a személyi adatok védelme

A szállítási, távközlési és energiaügyi miniszterek tanácsának 2009. december 17–18-i ülésén levont következtetések között szerepel az, hogy ki kell dolgozni az Európai Unió új digitális menetrendjét a 2010-es terv alapján. Ezzel a Tanács kihangsúlyozta, hogy mennyire fontos kidolgozni egy, az elektronikus eszközök és szolgáltatások felhasználóinak azonosítására szolgáló megoldást, amely mind a személyi adatok, mind pedig a magánélet védelmét biztosítaná.

Azt kérdezem a Tanácstól, hogy milyen intézkedéseket tervez, amelyek az Európai Unió 2020-as távlatú digitális menetrendjének részét képeznék, és különösen azt, hogy milyen intézkedésekkel kívánja óvni az elektronikus kommunikációs infrastruktúrát, illetve kidolgozni az elektronikus azonosítás megoldását oly módon, hogy mind a személyi adatok, mind pedig a magánélet védelmét szavatolja.

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az elektronikus azonosítás területén jelenleg is számos intézkedésre kerül sor. A hetedik kutatási keretprogramon belül több új, a személyazonosság kezelésével kapcsolatos projekt indult, ezenfelül pedig a versenyképességi és innovációs keretprogram részét képező, az információs és kommunikációs technológiára (IKT) vonatkozó politikai támogatási programon belül is vannak uniós társfinanszírozásban megvalósuló projektek. Továbbá az elektronikus hírközlő hálózatokra és szolgáltatásokra vonatkozó keretszabályozás közelmúltban elfogadott felülvizsgálata is hozzájárul a polgárok magánéletéhez való jogával kapcsolatos helyzet javításához.

A tisztelt képviselő talán emlékszik még az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) által végzett munkára, amely ügynökség létrehozásának az volt a célja, hogy javuljon az EU, a tagállamok és az üzleti közösség azon képessége, hogy megelőzhessék és kezelni tudják a hálózat- és információbiztonsági problémákat, valamint reagálni tudjanak ezekre.

2009. december 18-án a Tanács „Az i2010 utáni stratégia – a nyitott, zöld és versenyképes tudásalapú társadalom felé” címmel következtetéseket fogadott el, amelyben az elektronikus azonosítást szolgáló olyan megoldások kifejlesztésének jelentőségét hangsúlyozza, amelyek szavatolják az adatvédelmet, tiszteletben tartják a polgárok magánéletét, és lehetővé teszik számukra személyes adataik megfelelőbb on-line ellenőrzését. Ezenfelül a Tanács határozatot fogadott el a hálózat- és információbiztonsággal kapcsolatos összehangolt európai megközelítésről, amelyben rámutat a hálózat- és információbiztonság területén megvalósuló jelentős és átfogó európai stratégia fontosságára.

Következtetéseiben és állásfoglalásában a Tanács felkéri a Bizottságot javaslatok benyújtására. Az új digitális menetrend, amelynek kialakításához a decemberi következtetések is hozzájárultak, várhatóan már idén tavasszal megjelenik.

A Tanács kész tenni a hálózatbiztonság megerősítéséért. Ezek a kérdések jelentős mértékben meghatározzák az internet, valamint az új és vonzó szolgáltatások jövőbeni fejlődését. Minden új bizottsági javaslatot körültekintően meg fogunk vizsgálni.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0502/09)

Tárgy: A Fortuna Land-csalás

Számos írországi befektető jelentős pénzüsségeket veszített egy Fuengirolában székelő spanyol vállalat kétes befektetési modellje révén. Milyen lépéseket lehet tenni akár nemzeti, akár uniós szinten annak érdekében, hogy ezek a befektetők – akik közül sokan egész életük megtakarításait veszítették el – támogatást kapjanak befektetéseik visszaszerzéséhez?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Megértjük a megtakarításaikat elvesztő befektetők, valamint azok aggodalmait, akik a tisztelt parlamenti képviselő által említett vállalat védnöksége alatt végeztek befektetéseket.

Ennek ellenére most a szóban forgó, illetve más hasonló helyzetben érintett tagállamok illetékes hatóságain a sor, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket és az ügy kivizsgálása révén segítséget nyújtsanak a megkárosított befektetőknek.

A spanyol hatóságok bünyügyi nyomozást indítottak a kérdésben, a Tanács elnökségének azonban nem feladata, hogy ezzel kapcsolatban észrevételekkel éljen.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0504/09)

Tárgy: Az EU Szolidaritási Alapjának felülvizsgálata

Egy az Európai Unió Szolidaritási Alapjának egyszerűsítésére és tökéletesítésére irányuló javaslatot (2005/0033) a Tanács annak az Európai Parlament által, első olvasatban történt elfogadása óta (2006)

visszatart. Az elmúlt évek során Európát gyakrabban sújtották igen kedvezőtlen időjárási viszonyok. Jól példázák ezt a közelmúltbeli írországi áradások, amelyek jelentős károkat okoztak az otthonoknak, cégeknek és gazdaságoknak, valamint súlyosan megrongálták az utakat és vízellátó rendszereket.

Az Európai Unió Szolidaritási Alapjának okvetlenül prioritást kell kapnia. Milyen lépéseket kíván tenni a hivatalba lépő elnökség a Tanácsban kialakult helyzet feloldása érdekében?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió Szolidaritási Alapját a Közép-Európát 2002 nyarán sújtó rendkívüli árvíz-katasztrófára való válaszlépésként hozták létre. 2005. április 6-án a Bizottság a rendelet felülvizsgálatára irányuló javaslatot nyújtott be a Tanácshoz, amely különösképpen kibővítené annak alkalmazási körét a nem természeti jellegű katasztrófákra, csökkentené a katasztrófa nyomán keletkezett károk megtérítésére vonatkozó küszöbértéket és egy további politikai feltételt is tartalmazna. 2006. májusi véleményében a Parlament néhány módosítással elfogadta a javaslatot.

Mindazonáltal, a javaslat vizsgálatát követő vita során a Tanács arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság által előírányzott rendeletmódosítás nem kellően megalapozott.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0507/09)

Tárgy: Az Európai Unió tagállamai demográfiai szerkezetének változása

Észlelte-e a Tanács az Európai Unió tagállamai demográfiai szerkezetében bekövetkezett jelentős változást? Ez a helyzet egyrészt a 27 tagállam lakosságának gyors elöregedése, másrészt pedig a nem európai országokból származó bevándorlók számának jelentős mértékű növekedése következtében alakult ki.

Tervezi-e a Tanács program kidolgozását a családokat előnyben részesítő, a gyermekvállalási kedv növelését célzó politika végrehajtásának ösztönzésére az Európai Unió területén a fenti tendencia visszafordítására?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A demográfiai kihívás az Unió előtt álló legfőbb hosszú távú kihívások egyike. Ahogyan a tisztelt képviselő is hangsúlyozta, szorosan összefügg a családdal kapcsolatos kérdésekkel.

Mindazonáltal a családpolitika területén hozott konkrét döntések kidolgozásáért és végrehajtásáért továbbra is a tagállamok felelnek. A szociálpolitika területén a Szerződések értelmében az Unió támogathatja és kiegészítheti a tagállamok tevékenységét „olyan kezdeményezések révén, amelyek célja az ismeretek gyarapítása, az információk és a bevált gyakorlatok cseréjének fejlesztése, az innovatív megközelítések támogatása és a tapasztalatok kiértékelése.”⁽⁴⁾

Ugyanakkor a demográfiai és a szociális kérdések, adott esetben akár a családdal kapcsolatosak is továbbra is szerepelnek a Tanács napirendjén. 2009. november 30-án a Tanács megerősítette a Szociális Védelmi Bizottság és a Foglalkoztatási Bizottságok által az Unió 2010 utáni menetrendjéről készített véleményeket, amelyek úgy ítélik meg, hogy „a munkával töltött életszakasz meghosszabbítása, valamint a munka és a magánélet jobb összeegyeztethetősége továbbra is létfontosságú lesz”⁽⁵⁾ az Unió 2010 utáni stratégiájában, valamint hogy az idősödés és a globalizáció továbbra is az európai foglalkoztatási stratégia alapvető kihívásai közé fog tartozni⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Az EUMSZ. 153. cikke (2) bekezdésének a) pontja

⁽⁵⁾ 15859/09. sz. dokumentum

⁽⁶⁾ 15529/09. sz. dokumentum

Ezenfelül a Tanács következtetéseiben⁽⁷⁾ elismerte, hogy „a demográfiai változások miatt az elkövetkezendő évtizedekben a munkaképes korú népesség aránya előreláthatóan csökkenni fog: Európában jelenleg négy, a jövőben viszont már csak két munkaképes korú személy fog eltartani egy idős személyt. Ezzel összefüggésben a nemek közötti egyenlőség megerősítésére, valamint a munka, a családi és a magánélet összehangolásának javítására irányuló politikák kulcsfontosságúak a magasabb foglalkoztatási rátával kapcsolatban kitűzött célok elérése, valamint az Európai Unión belüli gazdasági növekedésre és társadalmi kohézióra irányuló célkitűzések megvalósítása tekintetében”.

Végül, a foglalkoztatási és szociális kérdésekre vonatkozó programjában⁽⁸⁾ a spanyol elnökség elismeri, hogy Európában kialakulóban van az a megközelítés, amely szerint a népesség elöregedése nem csupán kihívást, hanem lehetőséget is jelent a szociálpolitika számára.

Az elnökség úgy véli, itt az ideje, hogy az EU kezdeményezést fogadjon el a tevékeny időskor népszerűsítéséről; támogatja például a Bizottság arra irányuló döntését, hogy 2012-t a tevékeny időskor és a generációk közötti kapcsolatok európai évének nyilvánítsák. Ezenfelül az elnökség a tevékeny időskorról szóló konferenciát szervez La Rioja városában (2010. április 29–30.).

A spanyol elnökség támogatja továbbá a tagállamok közös munkáját, amelynek célja, hogy hatékonyabban tudjanak fellépni az őket érintő fontos társadalmi és demográfiai változásokkal szemben, például intenzívebb információcserre, kölcsönös tanulás és a bevált gyakorlatok megosztása révén. Egyaránt hangsúlyozni fogják a munka és a magán-, illetve családi élet jobb összeegyeztethetőségét célzó különböző kezdeményezéseket, valamint a foglalkoztatás szintjének növelését, elsősorban az idősök körében.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0002/10)

Tárgy: A spanyol elnökség prioritásainak végrehajtása az EU és Latin-Amerika közötti kapcsolatokra vonatkozólag

Az EU és Latin-Amerika közötti kapcsolatok a spanyol elnökség egyik legfontosabb prioritását képezik.

Mit kíván elérni a spanyol elnökség a Latin-Amerikával folytatott nemzetközi kereskedelem terén?

Kötnek-e szabadkereskedelmi megállapodásokat a spanyol elnökség során olyan országokkal, mint például Kolumbia vagy Peru? Melyek a még megoldásra váró legfontosabb problémák?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU és Latin-Amerika közötti kapcsolatok erősítése valóban a spanyol elnökség egyik legfontosabb prioritását képezik.

A spanyol, valamint a soron következő belga és magyar elnökség által készített 18 hónapos programtervezetben⁽⁹⁾ az elnökségi trió kiemelte, hogy komoly hangsúlyt kell helyezni a közép-amerikai régióval való társulási megállapodások, az Andok országaival való többoldalú kereskedelmi megállapodások megkötésére, valamint a Mercosur-országokkal kötendő társulási megállapodásokról szóló tárgyalások újraindítására és folytatására.

A közép-amerikai társulási megállapodásról folytatott tárgyalásokat illetően jelenleg egyeztetések folynak a közép-amerikai országokkal a tárgyalások újraindításának esetleges menetéről, amely alapján ez év áprilisában kerülne sor a tárgyalások lezárására. E tekintetben, figyelembe véve a közelmúltban bekövetkezett hondurasi eseményeket, még látnunk kell, hogy a következő hónapokban hogyan alakul a helyzet az országban.

⁽⁷⁾ Elfogadta az EPSCO-Tanács 2009. november 30-án; 16214/09. sz. dokumentum

⁽⁸⁾ A spanyol Munka- és Bevándorlásügyi, Egészségügyi és Szociális, valamint Esélyegyenlőségi Minisztérium által közösen készített dokumentum.

⁽⁹⁾ 16771/09. sz. dokumentum

Ami kifejezetten a Kolumbiával és Peruval kötendő többoldalú kereskedelmi megállapodások (szabadkereskedelmi megállapodások) kérdését illeti, a tárgyalások jól haladnak, és a spanyol elnökség minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy még 2010 első félévében lezárja azokat. A következő fordulóra ezen a héten kerül sor Limában. Számos ügy továbbra is megoldásra vár, például kereskedelmi kérdések (piacra jutás, származási szabályok, a szellemi tulajdonnal kapcsolatos problémák), valamint az (emberi jogokról és a tömegpusztító fegyverekről szóló) úgynevezett „politikai záradékok” beépítése. Ugyanakkor Kolumbia és Peru egyaránt hajlandónak mutatkozott a kompromisszumra, így jó esély van arra, hogy a tárgyalások kielégítő eredménnyel zárulnak. Ha a közeljövőben sikeresen létrejön a megállapodás, eljárást fogunk kezdeményezni azzal a céllal, hogy a május 17–18-án Madridban megrendezett EU–LAC csúcstalálkozó keretében sor kerüljön az aláírásra.

Az Európai Parlamentnek a fent említett nemzetközi megállapodások megkötéséhez és hatálybalépéséhez vezető folyamatban játszott szerepét a megállapodás jogalapjának megfelelően a Lisszaboni Szerződés új rendelkezései határozzák meg.

Amikor a Mercosur-országokkal folytatott tárgyalásokat 2004-ben felfüggesztették, a politikai párbeszéd és az együttműködés terén már addig is kiváló eredmények születtek. Az EU egésze és különösképpen a spanyol elnökség nagy jelentőséget tulajdonít a tárgyalások újraindításának, amire a szükséges feltételek teljesülése esetén lehetőség lenne. A tárgyalások újraindításáról szóló uniós döntést megelőzően körültekintően ellenőrizni kell az említett feltételeket.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0004/10)

Tárgy: Az Európai Unió elfogadja a nácik eszményítését

December 18-án, néhány órával azt megelőzően, hogy a grúz kormány felrobbantott egy antifasiszta emlékművet Kutaisi városában, az ENSZ Közgyűlése állásfoglalást terjesztett elő, amelyben elítélte számos európai országnak és EU-tagországnak, például a balti és más államoknak a nácizmus igazolására irányuló erőfeszítéseit. Ezen országok a fasiszta „Waffen SS” tagjait hősöknek nyilvánítják, kormányaik pedig az antifasiszta ellenállást és a népek győzelmét megjelenítő emlékművek lebontására és lerombolására irányuló döntéseket hoznak. Az ENSZ tagországainak túlnyomó többsége (127) igennel szavazott az állásfoglalásra, míg az Egyesült Államok egyedüli országként ellene szavazott, támogatva a 27 EU-tagállammal, amelyek tartózkodtak.

A fentiekre tekintettel az alábbi kérdéseket teszem fel a Tanácsnak: Az EU tartózkodása az állásfoglalás megszavazásában azt jelenti-e, hogy elfogadja és támogatja a fasiszta csapatok és a náci háborús bűnösökkel együttműködők eszményítését és rehabilitálását néhány EU-tagországban és európai országban? Elfogadja-e az EU és a Tanács az antifasizmus győzelmének állított emlékművek lerombolását az EU-tagállamokban és más országokban? Az EU elutasítja, hogy elítélje az emberiség ellen elkövetett bűnökért felelős fasiszták eszményítését az arra irányuló, történelmileg megalapozatlan kísérlet részét képezi-e, hogy egyenlőséget tegyen a nácizmus és a kommunizmus között?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió mindig is egyértelműen és határozottan kiállt a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és a kapcsolódó intolerancia elleni világméretű küzdelem mellett. Ezt az elkötelezettséget abban a svéd elnökség által az EU nevében kiadott nyilatkozatban is megerősítette, amely ismertette annak okát, hogy az ENSZ Közgyűlés harmadik bizottságának 64. ülésén „A rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és a kapcsolódó intolerancia bizonyos mai formáinak erősödéséhez hozzájáruló egyes gyakorlatok elfogadhatatlansága” tárgykörben tartott szavazáson tartózkodott.

A nyilatkozatban közöltek szerint a szövegről folytatott egyeztetések során az EU végig hangsúlyozta, hogy kész olyan megoldásokat keresni, amelyek révén biztosítható lenne, hogy a határozat valós és komoly választ adjon a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és a kapcsolódó intolerancia mai formáival szemben.

Sajnálatos módon azonban az EU és más küldöttek által felvetett legkomolyabb aggodalmak egy részét nem vették figyelembe. A korábbi évekhez hasonlóan ahelyett, hogy átfogó megoldást javasolt volna a rasszizmussal és a faji megkülönböztetéssel kapcsolatos emberi jogi kérdésekre, amelyek közül az egyik legfontosabb a faj- és idegengyűlölet ismételt előretörése, a szövegtervezet szelektív megközelítést alkalmazott, figyelmen kívül hagyva és ezáltal valójában bagatellizálva ezeket a súlyos problémákat.

A szöveg hiányosságainak egyik rendkívül sajnálatos példája a nürnbergi bíróság ítéleteiből vett helytelen idézetek használata.

Lényeges még, hogy a szöveg azt az alapvető megfontolást sem tükrözte, amely szerint a rasszizmus, a faji megkülönböztetés, az idegengyűlölet és a kapcsolódó intolerancia elleni küzdelemnek összhangban kell állnia a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezmény 4. és 6. cikkének rendelkezéseivel, és nem sérthet más emberi jogokat és alapvető szabadságokat.

Végül, a határozat szövege megpróbálta kikezdeni az ENSZ különleges megbízottjának azon jogát, hogy a rasszizmus, a faji megkülönböztetés és az idegengyűlölet mai formáinak valamennyi szempontjáról beszámoljon az Emberi Jogi Tanácsnak és a Közgyűlésnek.

A fenti okok miatt az EU a tartózkodás mellett döntött.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0005/10)

Tárgy: Názáret város polgármesterének letartóztatása

December 29-én kézigránátot dobtak az izraeli kommunista párttal az egyenlőségért és a békéért létrehozott demokratikus frontban együttműködő Ramez Jeraisynek, Názáret város polgármesterének az otthonára.

Ez a támadás egybeesik az Izrael által a Gázai övezetben indított gyilkos támadás évfordulójával, ami jelzi Izrael állam növekvő agresszivitását és egyre gyakoribb kommunizmus- és demokráciaellenes támadásait. Ugyanekkor betiltották a nyilvános tüntetéseket és Muhammad Barakeh az izraeli parlament és az izraeli kommunista párt központi bizottságának tagja ellen vádat emeltek háborúellenes tevékenységei miatt.

Szándékában áll-e a Tanácsnak elítélni Izrael kommunizmus- és demokráciaellenes támadásait?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2010. januári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Köszönetet szeretnék mondani az Európai Parlament tisztelt képviselőjének a kérdésért.

A polgárok ellen elkövetett erőszakos támadások, tekintet nélkül politikai meggyőződésükre, illetve arra, hogy köztisztviselők-e vagy sem, bűncselekménynek minősülnek, amelyet bírósági eljárás keretén belül ki kell vizsgálni és el kell ítélni. Továbbá bármilyen politikai jellegű, erőszakos támadás összeegyeztethetetlen az Európai Unió alapvető demokratikus értékeivel, tehát a véleménynyilvánítás és a politikai irányultság szabadságával, a hátrányos megkülönböztetés tilalmával és a jogállamisággal. Ez hasonlóképpen azokban az esetekben is érvényes, ha a polgárokat kormányuk vagy az államapparátus szolgálatait politikai okokból üldözik.

A tisztelt képviselő által említett eseményeket illetően sem a Názáret város polgármesterének háza ellen kézigránáttal elkövetett merénylet – amelyet jelenleg az izraeli bűnügyi rendőrség vizsgál –, sem pedig az izraeli parlament képviselője, a parlamenti mentelmi jogáról önként lemondó Muhammad Barakeh elleni vádemelés esetében nem bizonyított a politikai indíték. A 2009 elején történt gázai konfliktussal kapcsolatban az EU, maga a Tanács is számos nyilatkozatot adott ki, amelyben többek között hangsúlyozta, hogy minden érintett félnek tiszteletben kell tartania az emberi jogokat és meg kell felelnie a nemzetközi humanitárius jognak.

Biztosíthatom a tisztelt képviselőt, hogy a Tanács rendkívüli jelentőséget tulajdonít a demokratikus értékeknek és alapelveknek, és szükség esetén, megfelelő bizonyítékok alapján kész elítélni az erőszakot.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

18. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0488/09)

Tárgy: Termékbiztonság és termékvisszahívások

Az Európai Unióban árult egyes gyermekjárművek és játékok kapcsán a közelmúltban felmerült aggodalmak fényében milyen lépéseket tesz a Bizottság annak érdekében, hogy biztosítsa az európai fogyasztók, különösen a gyermekek védelmét, illetve azt, hogy a termékvisszahívásokra ne legyen gyakrabban szükség?

Mit tehet továbbá a Bizottság annak érdekében, hogy a hibás vagy nem biztonságos áruk visszahívására a lehető leghatékonyabb és leggyorsabb módon, a fogyasztóknak minimális kényelmetlenséget okozva kerüljön sor?

Válasz

A játékok és a gyermekek számára készült termékek különböznek az egyéb fogyasztási cikkektől. Előbbiek a legfontosabb közé tartoznak a fogyasztási termékek biztonsági portfóliójában.

A Bizottság a közelmúltban számos olyan tevékenységet folytatott, amelyek célja az Európában elérhető játékok és gyermekek számára készült termékek biztonságának javítása volt. A Bizottság jogszabályokat és szabványokat kezdeményezett, pénzügyi támogatással ösztönözte a határokon átnyúló piacfelügyeleti intézkedéseket, együttműködött a játékiparral és kapcsolatot tartott fenn nemzetközi partnereinkkel.

A játékok biztonságáról szóló 2009/48/EK irányelv⁽¹⁰⁾ 2009. június 18-án fogadták el. A konstruktív vitának köszönhetően az irányelv megerősített biztonsági követelményeket tartalmaz, és az újonnan azonosított, különösképpen a vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatok esetén gyors módosítást tesz lehetővé.

Az általános gyermekgondozási termékek, például a babakocsik vagy járókák biztonságát az általános termékbiztonságról szóló 2001/95/EU irányelv⁽¹¹⁾ szabályozza. Az irányelv az ellátási lánc valamennyi szolgáltatója számára általánosan előírja, hogy kizárólag biztonságos termékeket hozhatnak forgalomba. A gyermekek biztonsága e jogszabály végrehajtása során is kiemelt fontosságú.

A minőségi szintet számos európai szabvány biztosítja. A játékokra vonatkozó biztonsági követelményszinteket a játékok biztonságáról szóló új irányelvnek való megfelelés érdekében felül kell vizsgálni. A közelmúltban számos, jellemzően a csecsemők vagy kisgyermekek etetése, alvása, fürdetése vagy pihenése alkalmával használt gyermekgondozási termék értékelésére került sor. Ennek eredményeképpen a Bizottság, a területtel kapcsolatos átfogóbb fellépés részeként hamarosan a fürdetéshez használt kellékekre – például babakádakra vagy fürdőkarikákra –, valamint a gyermekek alvási környezetében használt termékekre vonatkozó új európai biztonsági szabványok elfogadását fogja kérvényezni.

A Bizottság 2008 vége óta 0,5 millió euróval támogatta a gyermekjátékokat érintő összehangolt felügyeleti intézkedéseket. 15 európai ország hatóságai már 200 játékmintát teszteltek annak érdekében, hogy ellenőrizzék a kis alkotórészek (többek között a mágnesek) és a nehézfémek jelentette kockázatokat. A nem megfelelőnek és veszélyesnek bizonyuló játékokat visszavonták a piacról.

A Bizottság továbbá felszólította a játékipar szereplőit, hogy fokozottabb intézkedések révén biztosítsák, hogy az európai piacon kizárólag biztonságos játékokat gyártsanak és értékesítsenek. Az európai játékipari ágazatokkal, valamint a játékokat árusító kiskereskedők és importőrök képviselőivel kötött két megállapodás nyomán az ipar számos tevékenységben vesz részt, többek között oktatást és képzést biztosít, illetve olyan iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek elősegítik, hogy a vállalatok megfelelő biztonságellenőrző rendszereket hozhassanak létre.

⁽¹⁰⁾ A Parlament és a Tanács 2009. június 18-i 2009/48/EK irányelve a játékok biztonságáról, HL L 170., 2009.6.30.

⁽¹¹⁾ A Parlament és a Tanács 2001. december 3-i 2001/95/EK irányelve az általános termékbiztonságról, HL L 11., 2002.1.15.

A nemzetközi tevékenységek területén a Kínával való együttműködés eredményeképpen már eddig is több száz veszélyes játékot és gyermekgondozási árucikket tartóztattak fel a kínai határon, és a kínai hatóságok számos vállalat exportengedélyét visszavonták. Az EU, Kína és az Egyesült Államok játékbiztonsági szakértői rendszeres megbeszéléseket folytatnak a játékok biztonságáról, a gyakori aggodalmakról, az esetleges fellépésről és a vonatkozó követelmények egységesítésének lehetséges mértékéről.

Mivel elsősorban az üzleti szereplők felelnek termékeik biztonságáért, minden esetben proaktív megközelítést kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy már a gyártási szakaszban felismerjék az esetleges problémákat. Megfelelő eljárásokat kell működtetni annak érdekében, hogy ha valamilyen váratlan esemény következik be, gyorsan meg lehessen szervezni a termék visszahívását. A legtöbb vállalat komolyan veszi a termékbiztonsággal kapcsolatos jogszabályokból fakadó felelősségét, és azonnal cselekszik. Ugyanakkor, mivel bizonyos szereplők nem tudnak megfelelő kockázatelemzést végezni, a végrehajtásért felelős nemzeti hatóságok számára biztosítani kell az e szereplők tevékenysége, illetve azon további korlátozó intézkedések ellenőrzéséhez szükséges forrásokat, amelyeket akkor kell meghozni, ha az önkéntes alapon vállalt intézkedések késleltetettnek tekinthetők, vagy nem hárítják el megfelelő mértékben az összes kockázatot. A Bizottság ezért őszintén üdvözli a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság kiemelt érdeklődését és a fogyasztói biztonságra vonatkozó piacfelügyelet megerősítéséről szóló vitában vállalt vezető szerepét.

*

* *

20. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0501/09)

Tárgy: Az elektronikus számlakiállítás (e-invoice) európai kerete

2007-ben az Európai Bizottság egy szakértői csoporttal, a pénzügyi intézetek, vállalatok és szabványügyi intézetek képviselőivel dolgozott együtt a jelenlegi akadályok feltérképezése és az elektronikus számlázásra való áttérés európai keretének meghatározása érdekében.

2008-ban az Európai Bizottság munkacsoportot hozott létre azzal a megbízással, hogy 2009 végéig határozzák meg az elektronikus számlázás európai kereteit. Figyelembe véve egy ilyen európai keretnek a vállalatokra és pénzügyi/adóügyi igazgatásra nézve jelentett előnyeit, azt kérdezem a Bizottságtól, hogy milyen eredménnyel zárta tevékenységét a 2008-ban megbízott szakértői csoport e keret kidolgozását illetően, illetve különösen azt, hogy milyen intézkedéseket kíván a Bizottság fogantatni és milyen időrendi terv szerint kerül sor ezek végrehajtására az elektronikus számlázás (e-invoice) európai keretének kidolgozása és megvalósítása érdekében.

Válasz

A papíralapú számlákhoz képest az elektronikus számla jelentős gazdasági előnyökkel jár a különböző méretű vállalkozások számára. Az elektronikus számlázás által kínált előnyök nagy része azonban kihasználatlan, különösen a kkv-k körében, mivel annak teljes körű alkalmazását továbbra is szabályozási és technikai akadályok nehezítik. A Bizottság 2007 végén független szakértői csoportot állított fel, amelynek feladata az európai elektronikus számlázási keretre (EEIF) irányuló olyan javaslat kidolgozása volt, amely Európa-szerte elősegítené az e-számlázási szolgáltatások nyílt, versenyképes és interoperábilis módon történő biztosítását.

A szakértői csoport 2009 novemberében befejezte a munkát, és elfogadta a javasolt e-számlázási keretet is magában foglaló végleges jelentését. A szakértői csoport szerint az e-számlázás elterjedésének fő akadályai többek között a következők: az elektronikus számlázásra vonatkozó következetlen előírások az EU tagállamaiban, különös tekintettel az e-számlák adóhatóságok általi, héa-bevallási célokra történő elfogadására; elégtelen műszaki együttműködési lehetőségek a meglévő elektronikus számlázási megoldások között; az e-számlák tartalmára vonatkozó közös szabványok hiánya. E problémák megoldása érdekében a javasolt európai elektronikus számlázási keret a jogszabályi és pénzügyi megfelelésre vonatkozó magatartási kódexet is tartalmazza, amely összhangban áll a héa-irányelv Bizottság által javasolt felülvizsgálatával. Az EEIF továbbá az interoperabilitás tekintetében ajánlásokat, a tartalmi szabványokat illetően pedig útmutatást fogalmaz meg. A keret alapjául elsősorban a kkv-kre összpontosító üzleti követelmények szolgálnak.

Az Európai Bizottság az Európa honlapon közzétette a szakértői csoport jelentését, és annak ajánlásairól jelenleg nyilvános konzultáció folyik, amelyhez 2010 februárjáig valamennyi érdekelt csatlakozhat⁽¹²⁾. A

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshortdetail.cfm?item_id=3875&lang=en

nyilvános konzultáció eredményei és a szakértői csoport ajánlásai az e-számlázásról szóló felső szintű konferenciának is tárgyát képezik majd, amelyre a tervek szerint 2010 áprilisában, a spanyol elnökség védnöksége alatt kerül sor.

A szakértői csoport jelentése és a nyilvános konzultáció alapján az Európai Bizottság meg fogja vizsgálni, szükség van-e további kezdeményezésekre, különösképpen az uniós szintű akadályok kiküszöbölése érdekében, ami Európa-szerte lehetővé tenné az e-számlázásra való áttéréstől származó versenyképességi előnyök kihasználását. A vizsgálat eredményétől függően a Bizottság 2010 őszéig mérlegelni fogja, milyen további lépésekre van szükség az elektronikus számlázás elterjedésének elősegítéséhez. Ezenfelül a Bizottság emlékeztetni kíván a héa-irányelv felülvizsgálatára vonatkozó – főleg az elektronikus számlák elfogadásával kapcsolatos – javaslatára, amelyről a társjogalkotók jelenleg egyeztetéseket folytatnak.

*
* *

21. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-0480/09)

Tárgy: A szakképzés és a szakmai cserekapcsolatok jelentősége

Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy növelje az EU-ban a szakképzés jelentőségét a felsőoktatásával összehasonlítva, és milyen jövőbeli távlatokkal rendelkeznek a szakképzés terén a fiatalok közötti, határokon átnyúló cserekapcsolatok?

Válasz

A Bizottság ösztönzi az általános és szakoktatásban és -képzésben való részvételt, különösképpen figyelembe véve, hogy a válságot követően és a népesség előregedésére tekintettel egyre nagyobb szükség van a társadalom képzésére.

Az úgynevezett koppenhágai folyamat keretén belül a Bizottság és a tagállamok kemény erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy javítsák a szakoktatás és szakképzés (VET) minőségét és népszerűségét.

A folyamat központi eleme egy közös európai keret- és eszközrendszer kidolgozása, amely erősíti a kölcsönös bizalmat, növeli az átláthatóságot, biztosítja a képzések minőségét és elismerését, valamint megkönnyíti a tanulók országok és oktatási rendszerek közötti mobilitását.

A legfontosabb eszközök az http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc44_en.htm, az http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc46_en.htm, az http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc50_en.htm, valamint az http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-policy/doc1134_en.htm.

A 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó, az egész életen át tartó tanulás programjának http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc82_en.htm (LdV) ága jelentős pénzügyi támogatást biztosít a szakoktatási és szakképzési politikák végrehajtásához, valamint a szakoktatásban és szakképzésben részt vevő tanulók és oktatók határokon átnyúló mobilitásához. 2008-ban az LdV program keretén belül összesen 67 740-en élhettek a mobilitás lehetőségével. Mivel azonban ez a szám csupán a célközönség 1%-ának felel meg, a nemzeti, regionális, illetve helyi szereplők és érdekeltek részéről is határozott támogatásra van szükség annak érdekében, hogy a mobilitás ne kivétel, hanem inkább norma legyen. A 2020-ig tartó időszakra vonatkozó stratégiájának keretén belül a Bizottság egy új, ambiciózus kezdeményezésről, a Fiatalok mozgásban (Youth on the Move) programról mond véleményt, amely a tervek szerint az oktatás valamennyi szintjén lendületet ad majd a fiatalok tanulási mobilitásának.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0482/09)

Tárgy: "Megbundázott" futballmeccsek: rossz példa a fiatalok számára

Az Európai Labdarúgó-szövetség (UEFA) jelentése a tavalyi évadban botrányosan „megbundázott” futballmeccsekre derített fényt. Egyértelmű, hogy az ilyen események negatív példát szolgáltatnak a fiataloknak és kikezdi a sport eszméjét, amelyet már amúgy is aláás a fogadásokon és szerencsejátékokon megforduló hatalmas összegű pénzmenyiség.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikkének (2) bekezdése kimondja: „Az Unió fellépésének célja [...] a sport európai dimenzióinak fejlesztése a sportversenyek tisztaságának és nyitottságának, valamint a sport területén felelős szervezetek közötti együttműködésnek az előmozdítása, illetve a sportolók, köztük különösen a legfiatalabbak fizikai és szellemi épségének védelme révén.” A fentieket figyelembe véve az alábbiakat kérdezem a Bizottságtól:

Megvizsgálta-e az ügyet, és ha igen, mi a véleménye róla? A Bizottság szerint milyen lépéseket kellene tennie az UEFA-nak a botrányba keveredett szövetségekkel, csapatokkal, vezetőkkel és játékosokkal szemben? Tekintve, hogy a legális vagy illegális szerencsejátékokon minden évben megforduló hatalmas összegek a sportesemények „megbundázására” ösztönöznek, milyen lépést szándékozik tenni a Bizottság?

Válasz

A „bundázás” aláássa a sport társadalmi és nevelési szerepét. Torzítja a hivatásos és az amatőr sport erkölcsi megítélését, mivel közvetlenül veszélyezteti a sportversenyek feddhetetlenségét. A „bundázás” esetei gyakran összefüggésben állnak a szerencsejátékokkal és a korrupcióval, és legtöbbször nemzetközi bünszervezetek is közreműködnek bennük.

A sport világméretű népszerűségének, valamint a sportesemények bemutatásának és a sportfogadási tevékenységek határokon átnyúló jellege miatt a probléma mértéke gyakran meghaladja a nemzeti hatóságok hatáskörét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. cikkével összhangban, amely kimondja, hogy az Uniónak elő kell mozdítania a sportversenyek tisztaságát, valamint a sport területén felelős szervezetek közötti együttműködést, és a sportban érdekelt szereplőktől származó felhívások nyomán a Bizottság intézkedni fog a „bundázás” kérdését illetően, mivel az alááshatja a sport értékét Európában.

Ebben az összefüggésben a jelenleg a német hatóságok által vizsgált közelmúltbeli bundabotránnal kapcsolatban a Bizottság konzultációt folytatott a Nemzetközi Labdarúgó Szövetséggel (UEFA). A Bizottság felajánlotta az UEFA számára, hogy uniós szinten elősegíti a „bundázással” kapcsolatos problémákra való fokozott figyelemfelhívást.

A törvénytelen szerencsejáték tekintetében a Bizottságnak nincs tudomása „bundázással” kapcsolatos állításokról, amelyek jó hírű európai szolgáltatók ellen irányulnak. A Bizottság szolgálatai a törvényes, határokon átnyúló sportfogadási szolgáltatásokat érintően a belső piacon végzett tevékenységük keretében több tagállam szabályozó hatóságait is nyomon követik, amelyek az illegális tevékenységek felderítése érdekében szorosan együttműködnek a törvényes on-line sportfogadási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókkal. Továbbá ügyfélcsalogató céllal maguk a bukmékerek a sportszövetségekkel összefogva egy önszabályozó, korai figyelmeztető rendszert léptettek életbe, amelynek segítségével észlelhetik az egyes sporteseményeken előforduló törvénytörő tevékenységeket.

Ami a korrupció átfogóbb problémáját illeti, a Bizottság jelenleg is dolgozik egy olyan mechanizmus létrehozásán, amelynek segítségével nyomon követhetők lennének a tagállamok által az állami és magánszférában tapasztalható korrupció elleni küzdelmet célzó erőfeszítések.

A Bizottság támogatni fogja a sportmozgalom, valamint a további érdekelt (például a fogadóirodák és a média) arra irányuló erőfeszítéseit, hogy európai szinten véget vessenek a „bundázásoknak”. E tekintetben a Bizottság szorgalmazza olyan partnerségek kialakítását, amelyeknek keretén belül a sportban érdekelt szereplők a fogadóirodákkal közösen a sporttal kapcsolatos csalások és bundabotrányok megelőzését célzó korai figyelmeztető rendszereket dolgoznak ki. Ezek a partnerségek a sportfogadás területén megvalósuló helyes kormányzás példái.

A Bizottság emellett támogatja az állami és a magánszféra együttműködését annak érdekében, hogy megtalálja a legjobb megoldást a „bundázás”, valamint az európai sportban megvalósuló korrupció egyéb formáinak és a pénzügyi bűncselekmények problémájára.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Ernst Strasser (H-0497/09)

Tárgy: Tervezett intézkedések a sportra vonatkozó új hatáskörben

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a sport az Európai Unió hatáskörébe került.

Milyen intézkedéseket szándékozik tenni a Bizottság a tagállami intézkedések támogatására, koordinálására vagy kiegészítésére az elkövetkezendő 12 hónapban?

Válasz

A sporttal kapcsolatos új rendelkezések végrehajtása tekintetében a Bizottság feladata, hogy olyan megfelelő intézkedéseket terjesszen elő, amelyek lehetővé teszik a Szerződésben ismertetett célkitűzések elérését. A Bizottság vezérelve valamennyi javasolt intézkedés esetében az lesz, hogy biztosítsa az uniós hozzáadott értéket. Az egyes konkrét intézkedésekről a hivatalba lépő új Bizottság dönt majd.

A javaslatok elkészítését megelőzően a Bizottság 2010 első felében várhatóan széles körű nyilvános konzultációt szervez majd, és többek között koncentrált vitát folytat a tagállamokkal és a sportmozgalom szereplőivel. A további javaslatok várhatóan tükrözni fogják a konzultáció és a vita eredményeit, valamint felhasználják a sportról szóló 2007. évi fehér könyv⁽¹³⁾ végrehajtása során a társadalmi, gazdasági és kormányzati kérdések terén nyert tapasztalatokat. Mindezek alapján a Bizottság uniós fellépésre irányuló javaslatainak határozott célja természetesen többek között a helyes kormányzás ösztönzése, valamint a sport társadalmi, egészségügyi és nevelési szerepének népszerűsítése lesz.

A sportra vonatkozó előkészítési intézkedéseknek az Európai Parlament javaslata értelmében történő, 2009. és 2010. évi végrehajtása már jelenleg is biztosít uniós költségvetésből származó támogatást például az egészségügy, az oktatás, az esélyegyenlőség, a doppingellenesség és az önkéntes munka területén megvalósuló többszereplős tevékenységekhez, valamint minden bizonnyal hozzájárul majd ahhoz, hogy a Bizottság megfelelő témaköröket javasoljon a sportprogram számára.

Az új feladatkörök összehangolt végrehajtása érdekében a Bizottság szorosan együtt fog működni a Parlamenttel és a Tanáccsal.

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Morten Messerschmidt (H-0474/09)

Tárgy: A Geert Wilders beutazásának tilalmát érintő török fenyegetés

A török kormány azzal fenyegetőzik, hogy kiutasít egy holland parlamenti képviselőkből álló teljes küldöttséget, amennyiben a 2010. januári látogatáson Geert Wilders szabadságpárti képviselő is részt vesz.

Törökország fenyegetése a kérdés előterjesztőjének nézete szerint groteszknek tűnik, mivel a holland küldöttség egy, az EU-ba való felvételre pályázó országba látogat, amelytől ekképpen elvárható lenne, hogy alapvető fogalma legyen olyan értékekről, mint a demokrácia és a szólásszabadság.

Ráadásul a fenyegetés a török külügyminisztertől származik, aki egy islamista irányultságú kormánypárt tagja.

Úgy véli-e a Bizottság, hogy a török kormány azon fenyegetése, miszerint megtagadja a Törökországba való beutazást egy demokratikusan megválasztott holland politikustól, annak a felvilágosult és demokratikus gondolkodásmódnak a kifejeződése, amelynek elvárhatóan bármely ország EU-ba való felvételének alappillére kell képeznie, továbbá úgy látja-e a Bizottság, hogy ez összhangban áll a demokráciára, a jogállamiságra és az emberi jogokra vonatkozó koppenhágai kritériumokkal?

Utalás a Jyllands-Postenben 2009. november 26-án megjelent, „Törökország beutazási tilalommal fenyegeti Wilderst” című cikkre.

Válasz

2009 decemberében a holland parlament alsóházának képviselőiből álló küldöttség lemondta tervezett törökországi látogatását.

Indoklásként a török kormány szóvivő azon nyilatkozatára hivatkoztak, amely Geert Wilders, a holland parlament alsóházi képviselőjének tervezett részvételével kapcsolatban hangzott el. E nyilatkozat alapján a küldöttség arra a következtetésre jutott, hogy a török kormány nem kívánja fogadni őket.

⁽¹³⁾ COM(2007) 391 végleges

Ezt követően a Török Nagy Nemzetgyűlés EU-harmonizációval foglalkozó bizottságának elnöke kijelentette, hogy a török parlamenti képviselők sajnálatosnak tartják a látogatás lemondását.

A Bizottságnak nincs tudomása arról, hogy Törökországnak szándékában állt megtagadni a holland parlament képviselőitől az országba való beutazás jogát.

Továbbá a Bizottság nem lát összefüggést az említett utazás lemondása és a koppenhágai kritériumok között.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0475/09)

Tárgy: Páneurópai képzési és támogató hálózat a munkanélküli diplomások számára

A pályakezdő diplomások körében (Európa-szerte) mért döbbenetes mértékű munkanélküliségre tekintettel fontolóra vette-e a Bizottság egy páneurópai képzési és támogató hálózat létrehozását e diplomások számára? Egy ilyen hálózat számos előnnyel jár: lehetővé tenné a diplomások számára az alapvető fontosságú szakmai tapasztalat megszerzését, tudásuknak a szakmai élet gyakorlatába való áttünetését, az „agyelszívás” elkerülését, valamint azt, hogy képzettségüket felhasználva hozzájáruljanak a társadalom jólétéhez.

Válasz

A Bizottság a lisszaboni stratégia és az európai foglalkoztatási stratégia keretén belül már jóval a válságot megelőzően kiemelt fontosságú területként kezelte a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség problémájának megoldását. A tagállamokkal közösen meghatározta a fő kihívásokat; előbbieket vállalták, hogy a 2005. évi Európai Ifjúsági Paktum részeként fokozni fogják a fiatalok munkaerő-piaci integrációjának elősegítését célzó intézkedéseiket. Ebben az összefüggésben különleges figyelmet kell fordítani az oktatás és a munkaerőpiac közötti átmenet javítására például az oktatási rendszerek és a munkaerőpiac közötti kapcsolatok megerősítése, valamint a vállalati gyakorlati szakképzés („gyakornoki programok”) kidolgozása révén.

Még a válság bekövetkezése előtt és annak ellenére, hogy a tagállamok már korábban megkezdték az erőfeszítéseket ezen a területen, sok fiatal diplomás számára nehézséget okozott a munkaerőpiacon való elhelyezkedés. A válság nyomán a fiatalok körében drámai mértékben nőtt a munkanélküliség, jobban, mint bármely más munkaerő-piaci csoport esetében.

Az EU jövőbeni központi menetrendjének („EU 2020”) kidolgozása során kellő figyelmet kell fordítani a fiatalok munkaerőpiachoz való hozzáféréseinek elősegítésére és az új munkahelyek teremtésére. Továbbá a politika hatékony megvalósítása érdekében javítani kell a meglévő mechanizmusokat. A Bizottság az EU 2020 stratégiáról szóló, 2009. november 24-én elkészített konzultációs dokumentumban meghatározta a főbb intézkedési területeket, amelyek többek között az új készségek elsajátítása, a kreativitás és az innováció ösztönzése és a vállalkozói szellem fejlesztése. Az EU 2020 stratégia emellett az „Oktatás és képzés 2020” és az „Ifjúság 2010–2018” munkaprogramoknak köszönhetően az oktatás és az ifjúságpolitika területén megvalósuló szakpolitikai együttműködésre is épít majd.

Az EU számos olyan eszközt hozott létre, amelyek segítséget nyújtanak a fiatal álláskeresőik számára; ilyen például az EURES kezdeményezés is: az EURES portál egy részén diplomásoknak szóló álláshirdetések találhatók⁽¹⁴⁾. Ezenfelül a tagállamok saját oktatási és képzési rendszereik reformjának végrehajtásához igénybe vehetik az Európai Szociális Alapot (ESZA). A 2007–2013 közötti időszakra vonatkozóan 9,4 millió eurót különítettek el az egész életen át tartó tanulás rendszerei fejlesztésének támogatására, valamint további 12,4 milliárd eurót a célból, hogy fokozzák a teljes életciklus alatt az oktatásban és a képzésben való részvételt.

A Bizottság által a felsőoktatás és a munka világa közötti párbeszéd és együttműködés javítása érdekében indított kezdeményezéssel (COM (2009) 158 végleges: Új partnerség az egyetemek modernizálásáért: az egyetemek és a vállalkozások közötti párbeszéd európai fóruma) összefüggésben a Bizottság a Cseh Köztársaság Oktatási, Ifjúsági és Sportminisztériumával, valamint a Masaryk Egyetemmél karöltve 2010. február 2–3. között tematikus fórumot rendez Brnóban, ahol azoknak a már meglévő vagy lehetséges intézkedéseknek az ismertetésére és vitájára kerül sor, amelyeket a felsőoktatási intézmények, a vállalatok és az állami hatóságok közösen indítottak a jelenlegi válságra adott válaszként.

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=en&acro=job&catId=7576&parentId=52>

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Sławomir Witold Nitras (H-0483/09)

Tárgy: Együttműködési stratégia az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén a Lisszaboni Szerződés keretében

A 2009. december 1-jén hatályba lépett Lisszaboni Szerződés az első olyan szerződés, amely az energiaellátás biztonsága és az energiapolitikai szolidaritás terén közös politikát tervez és határoz meg. Ezzel kapcsolatban szeretném megtudni a Bizottságtól, hogy az új szerződés fényében milyen stratégiát választ, illetve milyen tervei vannak e politika tekintetében.

Milyen fellépést tervez a Bizottság annak érdekében, hogy a tagállamokat megvédje attól, hogy harmadik országok leállítsák a földgázellátást? Mi az energetikai infrastruktúrába való befektetés – amely az energiabiztonsági stratégia alapvető eleme – menetrendje? Tervezi-e a Bizottság, hogy ezt az infrastruktúrát észak-déli irányban is bővíti?

Válasz

Az EU energiapolitikáját korábban a Szerződés több különböző cikke alapján dolgozták ki. A Lisszaboni Szerződés most először átfogó alapot teremt az uniós energiapolitika jövőbeni fejlesztéséhez. Az ellátás biztonságát egyértelműen az egyik fő célkitűzésként nevezik meg, a politika létrehozása és végrehajtása során pedig a szolidaritás elve érvényesül.

A tagállamok megerősítették a második energiapolitikai stratégiai felülvizsgálatban ismertetett, energiabiztonsággal kapcsolatos megközelítést. Ennek megfelelően a földgázellátási zavarokkal szembeni kiszolgáltatottság együttműködés révén történő csökkentése, valamint az Európán belüli rendszerösszekötők további kiépítése megfelelő alapot szolgáltat ahhoz, hogy külső energiaügyleteiben az EU egységes módon léphessen fel. Az Európán belüli együttműködés az energiaellátásról szóló rendeletjavaslatban foglaltaknak megfelelően elsősorban egy jól működő, közös szabványokkal és megfelelő infrastruktúrával rendelkező belső piacon keresztül valósulhat meg. A szolidaritás tekintetében ezt még jóval azelőtt meg kell teremteni, hogy a várhatóan érintett tagállamok és vállalatok között konfliktus alakulna ki. A tagállamoknak közösen előzetes kockázatértékeléseket kell készíteniük és megelőző intézkedéseket kell hozniuk, ideértve az infrastruktúra fejlesztését és a vészhelyzeti tervek létrehozását is. A válságkezelés szempontjából különösen fontos a regionális együttműködés. A Bizottság szerepe elsősorban a segítségnyújtásra és a koordinációra korlátozódik; értékelheti a helyzetet, uniós szükségállapotot jelenthet be, haladéktalanul mozgósíthatja a megfigyelőcsoportot, összehívhatja a gázkoordinációs csoportot, működésbe hozhatja a polgári védelmi mechanizmust és mindenekfelett közvetíthet harmadik országok felé. A Bizottság bízik benne, hogy a rendeletjavaslatról hamarosan megegyezés születik.

Szükség van az energetikai infrastruktúra területén való beruházásokra, elsősorban az ellátás biztonságának megteremtése céljából. A harmadik belső energiapiaci csomag rendelkezéseinek köszönhetően már jelenleg is sokat javult az európai infrastruktúra tervezése, többek között az energiabiztonsági dimenzió tekintetében. A földgázellátás biztonságáról szóló rendeletjavaslat infrastrukturális szabványt határoz meg, az európai energiaipari gazdaságélénkítő program pedig pénzügyi támogatást irányoz elő az energetikai infrastruktúraprojektek számára, többek között mintegy 1,44 milliárd eurót a földgázrendszer-összekötők, a cseppfolyós földgáz- (LNG) terminálok, a tárolás és az ellenirányú áramlás biztosításához. A Transzeurópai Energiahálózatok Programot 2010 során felülvizsgálják annak érdekében, hogy az megfelelő hangsúlyt helyezzen az EU energetikai infrastruktúrájára, és így lehetővé tegye a belső piaci igényekhez való alkalmazkodást, valamint az ellátás biztonságának javítását.

A közép-kelet-európai észak-déli irányú rendszerösszekötőket a második energiapolitikai stratégiai felülvizsgálat energiabiztonsági prioritásként határozta meg. Ez a munka jelenleg az energiaközösségről szóló szerződéssel összefüggésben is folyamatban van. Az észak-déli irányú rendszerösszekötők az érintett tagállamok által elfogadott balti energiapiac-összeköttetési tervben is lényeges szerepet kapnak, és megvalósításuk jelenleg is tart.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Erminia Mazzoni (H-0484/09)

Tárgy: Néhány gazdasági régió fejlődését előmozdító adókedvezmény bevezetése

Tekintettel az EU-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésére és (3) bekezdésének e) pontjára⁽¹⁵⁾, az Európai Parlament 2005/2165(INI) számú állásfoglalásának (37) bekezdésére⁽¹⁶⁾, valamint az Európai Bíróság C-88/03 ítéletére⁽¹⁷⁾, szándékozik-e a Bizottság véglegesen változtatni merev álláspontján, miszerint a regionális/helyi adókedvezmény összeegyeztethetetlen az államok által nyújtott támogatásokra vonatkozó közösségi tilalommal, különösen a területi szelektivitás követelményére vonatkozó kritériumok megállapítása és a fiskális jellegű támogatások engedélyezése vonatkozásában, amikor ezek célja bizonyos gazdasági tevékenységek vagy régiók fejlesztésének elősegítése?

Fenntartja-e továbbá a Bizottság, hogy az értelmezés ilyen való megváltoztatása elfogadható lehetne, ha bevezetnék az 1083/2006/EK rendeletbe⁽¹⁸⁾ annak a lehetőségét, hogy az adókedvezmény összeegyeztethetőnek tekinthető a piaci egyensúlyra vonatkozó szabályokkal?

Válasz

A Bizottság emlékezteti a tisztelt képviselőt, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke (3) bekezdésének, tehát az EK-Szerződés korábbi 87. cikkének értelmében a Bizottság által a piaci egyensúllyal összeegyeztethetőnek nyilvánítható „az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság”, valamint „az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben”.

E tekintetben a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatással összhangban a Bizottság már jóváhagyta a regionális támogatási térképet, amely jelzi, hogy az EUMSZ. 107. cikke (3) bekezdésének alapján mely régiók részesülhetnek támogatásban⁽¹⁹⁾.

Azt a kérdést illetően, hogy „szándékozik-e a Bizottság véglegesen változtatni merev álláspontján, miszerint a regionális/helyi adókedvezmény összeegyeztethetetlen az államok által nyújtott támogatásokra vonatkozó közösségi tilalommal, különösen a területi szelektivitás követelményére vonatkozó kritériumok megállapítása (...) vonatkozásában” a Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy az Azori-szigetek⁽²⁰⁾ és Baszkföld⁽²¹⁾ közelmúltbeli ügyekben alkalmazott ítélkezési gyakorlat alapján az állami támogatások szempontjából egy régió akkor minősül „autonóm”-nak, ha az intézményi, az eljárásügyi, valamint a gazdasági-pénzügyi autonómiára vonatkozó három követelmény mindegyike teljesül. Továbbá az ítélkezési gyakorlat értelmében az említett ítélkezési gyakorlat alkalmazásában autonómnak tekinthető régióknak lehetőségük van olyan általános jellegű költségvetési intézkedések elfogadására, amelyek nem sértik az állami támogatásra vonatkozó szabályokat. Azt a kérdést, hogy mely régiók minősülnek intézményi, eljárásügyi és gazdasági-pénzügyi szempontból is autonómnak (ha vannak ilyenek), még tisztázni kell.

(15) „A közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető: e) a támogatás olyan egyéb fajtái, amelyeket a Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel hozott határozatával határoz meg.”

(16) A Parlament „ezért támogatja a regionális támogatások odaítélése során alkalmazandó, hatékonyabb megközelítést, amelynek középpontjában az infrastruktúrába való befektetések, az EU hátrányos vagy legkevésbé fejlett régióiban nyújtott horizontális támogatás áll, beleértve a legfeljebb ötéves átmeneti időszakokra szóló kedvező adózási feltételek bevezetését is;”

(17) „Abban az esetben, ha valamely a regionális vagy helyi hatóság a központi hatalomhoz viszonyítva kellően autonóm hatáskörének gyakorlása során a nemzeti szinten alkalmazott adókulcsnál alacsonyabb adókulcsot fogad el, amely csak az illetékessége alá tartozó területen jelen lévő vállalkozásokra vonatkozik, valamely adóintézkedés szelektív jellegének értékelése során a vonatkozó jogi keret az adott esetben érintett földrajzi területre korlátozódhat, amennyiben az államon belüli terület különösen jogállása és hatásköre miatt meghatározó szerepet játszik az illetékességi területén azon politikai és gazdasági környezet kialakításában, amelyben a vállalkozások működnek.”

(18) HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

(19) Olaszországra vonatkozóan lásd a Bizottság 2007. november 28-i N 324/2007 határozatát

(20) Lásd a Bíróság C-88/03.sz. Portugália kontra Bizottság ügyben hozott 2006. szeptember 6-i ítéletét.

(21) Lásd a Bíróság C-428/06–C-434/06. sz. Unión General de Trabajadores de la Rioja egyesített ügyekben hozott 2008. szeptember 11-i ítéletét.

Mindennek ellenére a Bizottság hangsúlyozni kívánja, hogy az EUMSZ. 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában bármely olyan költségvetési szabály, amely csak bizonyos régiókat érint, állami támogatásnak minősül.

Másrészről a Bizottság véleménye szerint az EUMSZ. 107. cikke (3) bekezdésének e) pontja, amelyre a tisztelt képviselő hivatkozik, nem biztosít konkrét jogalapot a regionális fejlesztéshez. A Bizottság éppen ellenkezőleg úgy véli, hogy már léteznek a kevésbé fejlett területek igényeit figyelembe vevő megfelelő intézkedések, illetve az állami támogatásokkal kapcsolatos meglévő csoportmentességi rendeletek alapján hatályba léptethetők vagy az EUMSZ. 108. cikkének (1) bekezdése (az EK-Szerződés korábbi 88. cikke) alapján bejelenthetők, és az EUMSZ. 107. cikke (3) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján értékelhetők.

Ami az 1083/2006/EK tanácsi rendelet⁽²²⁾ 54. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy a „vállalkozások számára az EUMSZ. 107. cikke értelmében nyújtott állami támogatások tekintetében az operatív programok keretében nyújtott köztámogatások során tiszteletben kell tartani az állami támogatásra vonatkozó felső határokat”. Ennek megfelelően ahhoz, hogy valamely költségvetési intézkedés állami támogatásnak minősüljön, az irányító hatóságnak gondoskodniuk kell arról, hogy az összegegyeztethető legyen az EUMSZ. 107. cikkében megfogalmazott állami támogatásra vonatkozó szabályokkal. A Bizottság felhívja a tisztelt képviselő figyelmét, hogy az 1083/2006/EK rendelet⁽²³⁾ célja a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapítása, nem pedig az állami támogatási intézkedések összegegyeztetetőségének meghatározása.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Struan Stevenson (H-0485/09)

Tárgy: Shetland felmentés iránti kérelme a juh- és kecskefélék elektronikus azonosítása tekintetében

Távoli szigetként az alig 22 000 lakosú Shetland-szigetekre csupán egyetlen ponton lehet belépni, és a szigetre érkező összes juh és szarvasmarha állatorvosi ellenőrzésen esik át, jegyzékbe veszik őket és vérmintát vesznek tőlük. A Shetland-szigetek tehát már most is felkészült arra, hogy az állatok mozgását gyorsan és hatékonyan nyomon kövesse, azonban az egyes állatok mozgásának elektronikus nyomon követése óriási terhet róna a termelőkre a szigeten, és sem az egyesült királysági, sem az európai járványvédelem szempontjából nem járna további haszonnal. Az elektronikus azonosítás bevezetése a Shetlanden még működő juhtenyésztők csődjéhez vezetne, mivel sokan közülük nyájukat távoli legelőkön tartják, ami jelentősen megrálgatja az átállás költségeit.

Tekintettel a nyomon követhetőséggel és a járványvédelemmel kapcsolatos, megfelelő állat-egészségügyi intézkedésekre és a Shetland-szigetek elszigetelt földrajzi fekvésére, beleegyezik-e az Bizottság abba, hogy Shetland mentességet kapjon az elektronikus azonosításról szóló rendelet végrehajtása alól?

Válasz

A 21/2004/EK tanácsi rendelet⁽²⁴⁾ a juh- és kecskefélék egyedi azonosításának szabályát a fokozatosság elvének alkalmazásával vezette be. A Bizottság azonban időközben komitológiai eljárással számos intézkedést bevezetett, amelyek még inkább elősegítik a 2009. december 31-e után született állatokra vonatkozó elektronikus azonosítási követelmények zökkenőmentes végrehajtását.

Különösképpen a Bizottság által 2009 augusztusában elfogadott intézkedések csökkentik bizonyíthatóan a költségeket, elsősorban a kis nyájjal rendelkező állattartók esetében. Már lehetőség van arra, hogy az állatok kódját a kiindulási gazdaság helyett ellenőrzőpontokon (pl. piacon, vágóhídon vagy gyűjtőállomáson) olvassák le. Utóbbi módosítás igen kedvező fogadtatásra talált az Egyesült Királyság juhtenyésztői körében.

⁽²²⁾ HL L 210., 2006.7.31.

⁽²³⁾ A Tanács 2006. július 11-i 1083/2006/EK rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről, HL L 210., 2006.7.31.

⁽²⁴⁾ A Tanács 2003. december 17-i 21/2004/EK rendelete a juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról, HL L 5., 2004.1.9.

A jelenlegi szabályok azonban nem hatalmazzák fel a Bizottságot arra, hogy a rendelet alapvető rendelkezéseitől a tisztelt képviselő által kérthez hasonló eltéréseket biztosítson.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Georgios Papanikolaou (H-0490/09)

Tárgy: Nyelvtanulási programok bevándorlók számára

Az, hogy a bevándorlóknak mennyi időre van szükségük az alkalmazkodáshoz és a társadalomba való beilleszkedéshez, nagymértékben függ attól, hogy milyen gyorsan tanulják meg az őket befogadó ország nyelvét. A nyelvismeret a bevándorlók munkahelyi és szociális beilleszkedésének lényeges eszköze, segít a társadalom periferiájára szorulás és az elidegenedés kockázatának csökkentésében, és hasznosnak bizonyulhat mind a bevándorlók, mind pedig a befogadó ország számára.

Gondoskodnak-e a tagállamok arról, hogy megfelelő programok álljanak a bevándorlók rendelkezésére a befogadó ország nyelvének tanulása tekintetében? Ha igen, ezek közül melyeket finanszírozza az EU? Milyen információkkal rendelkezik a Bizottság ilyen programok Görögországban történő bevezetése tekintetében?

Rendelkezik-e a Bizottság számadatokkal ilyen típusú programokról, illetve arról, hogy hány bevándorló vehetett részt ilyen programokban, és hogy milyen volt a programok hatékonysága?

A Bizottság véleménye szerint szükség van-e az erőfeszítések fokozására e téren? Ha igen, mi módon?

Válasz

Az EUMSZ. 165. cikke értelmében az oktatás tartalmának és szervezeti felépítésének meghatározása, valamint a kulturális és nyelvi sokszínűség biztosítása teljes mértékben a tagállamok feladata. A bevándorlóknak szóló nemzeti programok a nemzeti hatóságok illetékességi körébe tartoznak és az ezekkel kapcsolatos adatokért a nemzeti hatóságokhoz kell fordulni.⁽²⁵⁾

Az Eurydice hálózat által gyűjtött adatok szerint valamennyi tagállam oktatási rendszere biztosítja a bevándorló gyermekek nyelvi támogatását.⁽²⁶⁾ Ezenfelül az Oktatás és képzés 2010 program végrehajtásáról szóló 2009. évi nemzeti jelentések⁽²⁷⁾ konkrét intézkedésekre is hivatkoznak, amelyek elősegítik a bevándorló háttérű gyermekek és fiatalok nyelvi fejlődését, 12 nemzeti jelentésben pedig a felnőtt bevándorlók számára kötelezően előírt nyelvtanfolyamokról tesznek említést.

Az oktatás és képzés területén az Európai Unió küldetése az, hogy a tagállamok közötti együttműködés ösztönzése, illetve szükség esetén intézkedéseik támogatása és kiegészítése révén előmozdítsa a minőségi oktatás fejlesztését. A nyelvtanulás és a nyelvi sokszínűség népszerűsítése az egész életen át tartó tanulás (LLP) 2007–2013 közötti időszakra szóló programjának általános célkitűzése. Míg az egész életen át tartó tanulás gyakorlatilag az oktatásban vagy képzésben részt vevő valamennyi személy és szervezet számára nyitott, a programban részt vevő egyes országok feladata, hogy megállapítsák, milyen feltételek mellett vehetnek részt a tevékenységekben és a projektekben az LLP-programban részt vevő más országok állampolgársággal nem rendelkező tagjai. Az egész életen át tartó tanulás program keretében jelenleg a következő nyelvtanulási célú tevékenységek támogathatók akár valamely projekt egyik elemeként vagy annak központi témaköréként: iskolák és régiók (Comenius alprogram), illetve felnőttoktatási szervezetek (Grundtvig alprogram) közötti partnerségek; tanárasszisztensi programok tanárjelöltek számára és tanári továbbképzés (Comenius); európai mobilitással kapcsolatos nyelvi előkészítés (Erasmus és Leonardo); felnőtt nyelvtanulási műhelyek (Grundtvig); többoldalú projektek, hálózatok és konferenciák (Comenius, Erasmus, Leonardo, Grundtvig, „Nyelvek” kulcstevékenység).

⁽²⁵⁾ Az említett témakörökkel kapcsolatban a következő Eurydice-tanulmányokban található további információk:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

⁽²⁶⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

⁽²⁷⁾ A Tanács és a Bizottság 2008. évi közös időközi jelentéstervezete az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról. COM (2009) 640 végleges; SEC (2009) 1598

A Bizottság továbbá a múltban más csatornákon, pl. az Európai Szociális Alapon (ESZA) keresztül is támogatta a felnőtt bevándorlók körében a fogadó ország nyelvének elsajátítását. Az Oktatás és képzés 2010 program végrehajtásáról szóló 2009. évi görög nemzeti jelentés utalást tesz a Felnőtt Továbbképzési Intézet (IDEKE) által szervezett, „A görög mint második nyelv tanítása a bevándorló munkavállalók számára” című oktatási programról, amelynek keretében a 2004–2008. közötti időszakban 15 873-an részesültek görög nyelvoktatásban. Hasonlóképpen a nemzeti növekedési és foglalkoztatási reformprogramra vonatkozó 2009. évi végrehajtási jelentés is beszámol a hivatalos szakképzési központokban folyó görög nyelvtanulási programról, amelyben 8400 munkanélküli bevándorló vagy hazatelepített személy vesz részt.

A Bizottságnak meggyőződése, hogy a fogadó országok nyelvének bevándorlók számára történő tanítására irányuló erőfeszítéseket nemzeti szinten fokozni kell. A „Migráció és mobilitás: kihívások és lehetőségek az EU oktatási rendszerei számára” című, közelmúltban készült zöld könyvben⁽²⁸⁾ a Bizottság kiemeli a nyelvtanulásnak az integrációban és a társadalmi befogadásban játszott fontos szerepét. A migráns háttérű gyermekek oktatásáról szóló következtetéseiben⁽²⁹⁾ a Tanács felkéri a tagállamokat, hogy a fogadó ország nyelvének tanítására vonatkozóan dolgozzanak ki megfelelő politikákat, valamint mérlegeljék azokat a lehetőségeket, amelyek révén a migráns háttérrel rendelkező tanulók számára biztosítható anyanyelvük megőrzése és fejlesztése.

*
* *

30. kérdés, előterjesztette: Saïd El Khadraoui (H-0492/09)

Tárgy: EU-támogatás az EU-n belülről érkező migránsok befogadásához

A diszkrimináció elleni harc az EU egyik alapvető feladata. Az egyes népcsoportokkal szembeni diszkrimináció ugyanis menekülthullámokat eredményezhet az EU-n belül. Gent városának is ezzel a problémával kell szembenéznie. Az elmúlt három évben Gentben elsősorban roma származású menekültek beáramlása volt tapasztalható, amelynek mértéke a város teljes lakosságának majdnem 2,5 %-ának felelt meg.

Amint azt a Bizottság által novemberben kézhez vett levél (2009-2174-01) is jelezte, ez nehézségek elé állítja a város teljesítőképességének megfelelő méretű szociális hálót.

Tud-e az EU támogatást biztosítani az EU-n belülről érkező menekültek befogadásához? Milyen további lépéseket szándékozik a Bizottság tenni a hasonló helyzetek kezelése és megelőzése érdekében?

Válasz

A rendelkezésre álló jogi, politikai és pénzügyi eszközök széles választékának köszönhetően az Európai Unió fontos szerepet játszik a romákkal szembeni hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemben.

Először is a 2000/43/EK irányelv⁽³⁰⁾ tiltja a faji vagy etnikai származás alapján történő hátrányos megkülönböztetést a foglalkoztatás, az oktatás, a szociális védelem (beleértve az egészségügyet), valamint az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén. A Bizottság gondoskodik az irányelv megfelelő és hatékony tagállami végrehajtásáról.

Másodszor, a Bizottság az úgynevezett szociális nyitott koordinációs módszer (OMC) révén ösztönzi a tagállamok közötti szakpolitikai együttműködést a szociális védelem és a társadalmi befogadás terén. A szociális nyitott koordinációs módszer alapját az uniós szintű közös célkitűzések és a teljesítménymérésre szolgáló különféle mutatók képezik. A Bizottság és a Tanács rendszeresen értékeli az elért haladást, valamint beszámol arról a szociális védelemről és a társadalmi befogadásról szóló közös jelentésben. A Bizottság szociális védelemről és társadalmi befogadásról szóló 2010. évi közös jelentésének tervezetét hamarosan elfogadják, hogy 2010 márciusában a Tanács spanyol elnöksége alatt benyújthassák azt jóváhagyásra a Miniszterek Tanácsához.

⁽²⁸⁾ COM(2008) 423 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:EN:PDF> és http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf

⁽²⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/111482.pdf

⁽³⁰⁾ A Tanács 2000. június 29-i 2000/43/EK irányelve a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, HL L 180., 2000.7.19., 22–26. o.

Harmadszor, az EU strukturális alapjai, különösen az Európai Szociális Alap (ESZA) és az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), pénzügyi támogatást nyújtanak a romák kirekesztésének megszüntetését célzó projektek számára. Az Európai Tanács kérése nyomán a Bizottság 2008 júliusában munkadokumentumot készített, amelyben áttekintést ad romák beilleszkedését szolgáló közösségi eszközökről és politikákról.⁽³¹⁾ A kapcsolódó nyomon követési jelentés a 2010. április 8-án Cordobában megrendezendő második Roma Csúcstalálkozó előtt várható.

Flandriát illetően a Bizottság hangsúlyozza, hogy az ESZA és az ERFA egyaránt nyújthat támogatást a romák integrációját elősegítő projektek számára. A 2007–2013 közötti programidőszak során az ESZA Flandriára vonatkozó operatív programjának 2. prioritása a hátrányos helyzetű csoportok társadalmi befogadásának személyre szabott segítségnyújtás révén történő előmozdítására helyezi a hangsúlyt. Az intézkedések többek között igény szerinti útmutatást és képzést, a kompetenciák és a készségek megerősítését, a munkatapasztalatot és a munkahelyi képzést foglalják magukban. Az ERFA flandriai programjának 4. prioritásán belül a kis léptékű, városrész vagy kerületi szintű városi projektek finanszírozhatók Antwerpen és Gent városában.

Érdemes megjegyezni, hogy az ESZA és az ERFA keretén belül társfinanszírozásban részesülő projektek meghatározása a szubszidiaritás elvével összhangban és az operatív programokban megállapított feltételeknek megfelelően a tagállamok vagy az illetékes irányító hatóságok hatáskörébe tartozik. A Bizottság ezért arra kéri a tisztelt képviselőt, hogy részletesebb információkért keresse fel az illetékes flandriai irányító hatóságokat.

Amennyiben a Belgiumba érkező romák nem uniós országból érkeznek és menedékjogért folyamodnak, illetve menekült- vagy kiegészítő védelmi státust kapnak, Belgium az Európai Menekültügyi Alapból (EMA)⁽³²⁾ is támogatáshoz juthat. Az EMA egyik központi célkitűzése „a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására és a befogadás következményeinek viselésére” irányuló tagállami erőfeszítések támogatása és ösztönzése. Pénzügyi támogatás adható például a menedékkérők és a nemzetközi védelemben részesülő személyek elszállásolásával kapcsolatos infrastruktúra és a részükre nyújtott szolgáltatások javítását célzó nemzeti projektekhez.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Iliana Malinova Iotova (H-0493/09)

Tárgy: A guantánamói USA-fogolytábor foglyainak befogadása és elszállásolása az Európai Unió országai által

A bolgár közvéleményt meglehetősen aggasztja, hogy Bulgáriától elvárják, hogy a guantánamói amerikai fogolytábor lakói közül néhányat befogadjon. Az Egyesült Államok ilyen szívességet kért hivatalosan a bolgár kormánytól. Az aggodalmak alapja az a tény, hogy nem áll rendelkezésre információ a követelményeket és hozott intézkedéseket illetően az Egyesült Államok és az Európai Unió közötti esetleges megállapodásokról.

Véleményünk szerint egy ilyen döntés magában rejti a Bulgária vagy a guantánamói foglyokat befogadó valamennyi uniós tagállam elleni terrortámadások veszélyét.

Ezzel összefüggésben milyen konkrét kötelezettségeket vállalt a Bizottság a guantánamói amerikai fogolytábor foglyainak európai uniós országok általi átvétele és elszállásolása terén, miután e fogolytábor bezárásra került?

Amennyiben ilyen kötelezettségeket vállalt, a Bizottság nem tartja szükségesnek tájékoztatást adni arról, hogy ezt pontosan hogy és milyen feltételek mellett kell végrehajtani?

Válasz

Az Európai Unió (EU), illetve a Bizottság többször is felszólított a Guantánamói-öbölben működő fogolytábor bezárására. A Bel- és Igazságügyi Tanács 2009. június 4-i következtetései és az ennek mellékletét képező információcsere-mechanizmus, továbbá az Európai Unió és tagállamainak, valamint az Amerikai Egyesült Államoknak (USA) a guantánamói fogolytábor bezárásáról és a jövőbeli, terrorizmus elleni együttműködésről szóló, 2009. június 15-i együttes nyilatkozata révén az EU megteremtette a guantánamói tábor bezárásának támogatási keretét.

⁽³¹⁾ SEC (2008) 2172

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. május 23-i 573/2007/EK határozata, HL L 144., 1. o.

Mindkét megállapodás egyértelműen kimondja, hogy a korábbi foglyok befogadására, valamint a jogállásuk meghatározására vonatkozó döntés a befogadó uniós tagállamok vagy schengeni társult országok felelőssége és hatásköre. A Bizottság semmiféle kötelezettséget nem vállalt a guantánamói amerikai fogolytábor foglyainak a tábor bezárását követő, európai uniós országok általi átvétele és elszállásolása terén.

*
* *

32. kérdés, előterjesztette: Francesco De Angelis (H-0494/09)

Tárgy: Vállalati átszervezések és az európai munkavállalók jövője

Egyre nagyobb számú válsághelyzetben lévő vállalat és ipari létesítmény részesül uniós támogatásban szerkezetátalakítás és a foglalkoztatottak átképzése céljából. Azonban az Európai Szociális Alapból (ESZA) kapott támogatást követően több vállalat nem tesz eleget az előzetesen vállalt kötelezettségeknek. Ez történt az Anagninban található, jelenleg megközelítőleg 1400 foglalkoztatottal működő Videocon üzem esetében is. Ha az indiai tulajdonos nem tesz eleget vállalt kötelezettségének, akkor e munkavállalók december 21-től átmeneti munkanélküli segélyben fognak részesülni, és 2010 folyamán végleg elveszthetik állásukat.

Milyen azonnali lépéseket szándékozik a Bizottság tenni az anagni üzem, és más, átszervezés alatt álló vállalatok bezárásának elkerülése érdekében, amelyek az uniós pénzügyi támogatás ellenére nem mutatnak fel kézzelfogható eredményeket a termelés helyreállítása terén?

Válasz

A Bizottság tisztában van a tagállamokat, köztük az agnani gyár helyszínéül szolgáló Olaszországot is sújtó példátlan gazdasági válság hatásaival.

A Bizottság számos olyan intézkedésre tett javaslatot, amelyek célja a válság által az uniós szociális és foglalkoztatási helyzetre gyakorolt hatások korlátozása. Ezzel kapcsolatban a Bizottság az európai gazdaságélénkítési tervben⁽³³⁾ javasolta többek között az európai globalizációs alkalmazkodási alap⁽³⁴⁾ előírásainak módosítását. Ezenfelül javaslatot tett az Európai Regionális Fejlesztési Alapról, az Európai Szociális Alapról és a Kohéziós Alapról szóló 1083/2006 rendelet pénzügyi irányítással kapcsolatos egyes rendelkezéseinek módosítására.

A Bizottság emlékeztet arra, hogy amennyiben a vállalatok átszervezésre vonatkozó döntései nem sértik a közösségi jogot, nem áll jogában azokat megakadályozni vagy azokba beleavatkozni. A közösségi jogszabályi keret számos olyan közösségi irányelvet tartalmaz, amelyek meghatározzák a munkavállalók képviselőinek tájékoztatására és a velük való konzultációra vonatkozó eljárásokat, és amelyek vállalatbezárás esetén alkalmazandók lehetnek; ilyen különösképpen a Tanács 98/59/EK⁽³⁵⁾, 2009/38/EK⁽³⁶⁾ és 2002/14/EK irányelve⁽³⁷⁾.

A tisztelt képviselő által szolgáltatott információk alapján a Bizottság nem tudja megállapítani, hogy ebben az esetben fennáll-e a közösségi jog megsértése. Mindenesetre emlékeztet arra, hogy figyelembe véve az egyes esetek sajátos körülményeit és annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a vonatkozó munkaadói köteleességek teljesítését, az említett irányelvek nemzeti jogba való átültetésére vonatkozó szabályok megfelelő és hatékony alkalmazásának biztosítása az illetékes nemzeti hatóságok, pontosabban a bíróságok feladata.

Ami az Európai Szociális Alapból kapott támogatásokat illeti, a Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy teljesülnek-e az előírt feltételek, és ez alapján az illetékes nemzeti vagy regionális hatóságok közreműködésével intézkedik majd a folyósított összegek visszafizettetése céljából.

⁽³³⁾ COM (2008) 800 végleges

⁽³⁴⁾ COM (2008) 867 végleges

⁽³⁵⁾ A Tanács 1998. július 20-i 98/59/EK irányelve a csoportos létszámcsoökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről, HL L 225., 1998.8.12.

⁽³⁶⁾ A Parlament és a Tanács 2009. május 6-i 2009/38/EK irányelve az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról (Átdolgozás), HL L 122., 2009.5.16.

⁽³⁷⁾ A Parlament és a Tanács 2002. március 11-i 2002/14/EK irányelve az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról, HL L 80., 2002.3.23.

Végezetül, nem világos, hogy a tisztelt képviselő által említett esetben teljesülnek-e az európai globalizációs alkalmazkodási alap (EGA) követelményei. A Bizottsághoz ebben az ügyben nem nyújtottak be támogatás iránti kérelmet, és a Bizottság nem hivatalos egyeztetéseket sem folytatott az olasz hatóságokkal ilyen jellegű kérelmet illetően.

A Bizottság az ügyet csak a kérelem kézhezvételét követően tudja majd elemezni, és csak ekkor tehet javaslatot a hozzájárulás összegére, amelyet a Költségvetési Hatóságnak jóvá kell hagynia. Mindazonáltal az EGA-támogatások szigorúan az érintett munkavállalóknak szólnak, és semmilyen körülmények között nem szolgálhatják a vállalkozás előnyét, illetve nem befolyásolhatják az üzem esetleges bezárására vonatkozó döntését.

*
* *

33. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0499/09)

Tárgy: A méhpopulációk csökkenése

El tudja a Bizottság mondani, hogy a méhészeti ágazat helyzetéről szóló, 2008. november 20-án elfogadott európai parlamenti állásfoglalásra (P6_TA(2008)0567) reagálva milyen lépéseket tett? Mi a Bizottság véleménye a méhpusztulásról szóló, nemrégiben (2009. december 3-án) kiadott EFSA-tanulmányról? Tervez a Bizottság azonnali lépéseket a jelentésben megfogalmazott ajánlások tekintetében?

Válasz

A Bizottság teljesen tisztában van az Európai Parlament 2008. november 20-i állásfoglalásában [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567] hangsúlyozott, a méhészeti ágazatot érintő nehézségekkel.

A Bizottság számos intézkedést hozott a méhek egészségére vonatkozóan, és különösképpen:

felülvizsgálta az élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeiről szóló rendeletet; ennek nyomán elvben elérhetőbbé válnak a méhek kezelésére használt állatgyógyászati készítmények

új rendeletjavaslatot terjesztett elő a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, amelyben többek között megerősíti a méhek különböző anyagoknak való kitettségére vonatkozó, a 91/414 irányelvben megfogalmazott jelenleg is érvényes elfogadhatósági kritériumokat. Az Európai Parlament és a Tanács időközben elfogadta a rendeletet

a már engedélyezett, érintett rovarölő szerek tekintetében az engedélyezést a tagállamok által végrehajtandó erőteljes kockázatcsökkentő intézkedésektől tette függővé

számos kutatási projektet támogatott összesen mintegy 5 millió euró értékben.

A Bizottság ezenfelül belső koordinációs platformot hozott létre azzal a céllal, hogy biztosítsa a szinergiákat és az erőforrások optimális felhasználását.

A Bizottság kérése nyomán az Európai Élelmiszer-biztonsági Hivatal (EFSA) a közelmúltban tanulmányt tett közzé a méhek pusztulásáról és annak okairól az EU-ban. Az EFSA tanulmánya megállapítja, hogy több tényező, például a kórokozók, az éghajlatváltozás, a peszticidek és az állatgyógyászati készítmények egyaránt szerepet játszanak a méhcsaládok eltűnésében. E tényezők többségének relevanciája azonban továbbra is tisztázatlan. A 2010 márciusában kezdődő BEE DOC elnevezésű kutatási projekt várhatóan további információkkal szolgál e kérdésben. Az EFSA jelentése rámutat továbbá, hogy méhpusztulás és a betegségek felügyeleti rendszerei az egyes tagállamokban rendkívül különbözőek, ami akadályozza a méhek egészségével kapcsolatos problémák jobb megértését.

E tekintetben a Bizottság az elkövetkező hónapokban megbeszéléseket kíván folytatni a szakértőkkel, az érdekeltekkel és a tagállamok illetékes hatóságaival a méheket vizsgáló uniós referencialaboratórium létrehozásáról, valamint egy olyan EU-szintű hálózat kialakításáról, amely lehetővé tenné a méhek egészségének összehangoltabb felügyeletét.

A Bizottság az élőhelyek összekapcsolhatóságának fokozása és a biológiai sokféleségről szóló politika más szakpolitikai ágazatokba történő beépítése révén kívánja biztosítani a méhek és más beporzók védelmét. A vidékfejlesztési programok számos olyan intézkedést kínálnak, amelyek hasznosak a méhészek számára,

többek között tanácsadási szolgálatot, képzést, a méhészetek korszerűsítését célzó támogatást és a méhek számára kedvező különböző típusú agrár-környezetvédelmi intézkedéseket.

Ahogy azt fentebb említettük, a Bizottság már eddig is számos intézkedést hozott a méheket érintő egészségügyi problémák megoldása érdekében, és a jövőben is így lesz, figyelembe véve az újonnan rendelkezésre álló tudományos információkat.

*
* *

34. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0503/09)

Tárgy: Segítségnyújtás egészségügyi dolgozók számára

Megvizsgálná-e az Európai Bizottság egy uniós szintű program elindításának lehetőségét, amely segítséget nyújtana a szenvedélybetegségekben vagy stresszel kapcsolatos betegségekben szenvedő egészségügyi dolgozók számára?

Válasz

A stressz, a szenvedélybetegségek, ideértve az alkoholizmust is, valamint a mentális egészségi problémák valóban az Unió munkahelyein tapasztalható legjelentősebb kihívások közé tartoznak. A stressz mentális zavarokhoz, például kiégéshez vagy depresszióhoz vezethet, amelyek jelentősen és gyakran hosszú időszakon keresztül csökkenthetik az érintettek munkavégző képességét. A stressz a hátfájás után a második leggyakrabban említett, munkával kapcsolatos egészségi probléma az EU-ban.

Egyes tagállamokban mára a mentális zavarok váltak a munkaképtelenség és a korai nyugdíjba vonulás legfőbb okává. Az ilyen zavarok okozta termelékenységsökkenés rendkívüli méreteket ölt; 2007-ben becslések szerint mintegy 136 milliárd eurónak felelt meg.

Bizonyítható, hogy a stressz, a szenvedélybetegségek és a kiégés igen elterjedt az egészségügyi dolgozók körében is. Valójában úgy tűnik, hogy esetükben nagyobb a mentális egészségi problémák kialakulásának kockázata, mint más ágazatok dolgozóinál. Az erős munkahelyi nyomás, a teljesítményre vonatkozó visszajelzések elégtelensége és az érzelmi támogatás hiánya egyaránt szerepet játszhat ebben.

Az egészségügy az EU egyik legnagyobb foglalkoztatója. Az előregedő társadalomban egyre fontosabb, hogy olyan fenntartható egészségügyi munkaerő álljon rendelkezésre, amely maga is jó egészséggel rendelkezik.

A Bizottság ezért egyetért azzal, hogy az egészségügyi dolgozók számára segítséget kell nyújtani a szenvedélybetegségek, a stressz és az egyéb mentális egészségi problémák kezeléséhez.

Ugyanakkor sem illetékeséggel, sem a szükséges forrásokkal nem rendelkezik ahhoz, hogy olyan uniós szintű segítségnyújtási programot dolgozzon ki, amely kifejezetten az egészségügyi dolgozókra vonatkozna.

Ezzel szemben az EU szerepe a következő területeken érvényesül:

- a tudatosság növelése abban a tekintetben, hogy az egészséges munkahelyek üzleti megfontolásból is előnyösek;
- az egészségügyi dolgozókat érintő egészségi kockázatokkal kapcsolatos tájékozottság növelése és információk terjesztése;
- a bevált gyakorlatok meghatározása és a fellépést elősegítő útmutatások kidolgozása;
- a 89/391/EGK keretirányelvvel⁽³⁸⁾ összhangban az egészségügyben tevékenykedő szociális partnerek ösztönzése a kötelező munkahelyi kockázatértékelések elvégzésére, valamint a munkával kapcsolatos stresszről (2004) és az erőszakról és zaklatásról (2007) szóló uniós szintű szociális keretmegállapodások végrehajtására.

Valójában igen nagy a megvalósult, folyamatban lévő vagy tervezett kapcsolódó intézkedések száma. Ide tartoznak többek között az imént említett szociálpolitikai kezdeményezések, valamint a Bilbao Ügynökség és a Dublin Alapítvány tevékenysége.

⁽³⁸⁾ A Tanács 1989. június 12-i 89/391/EGK irányelve a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről, HL L 183., 1989.6.29.

2010 során a Bizottság mérlegelni fogja a Bizottság közegészségügyi honlapján 2009 decemberében közzétett, az európai egészségügyi dolgozókról szóló zöld könyvről folytatott konzultációról készült jelentés következtetéseit. E nyilvános konzultáció eredményeit értékelni fogja annak megállapítása érdekében, hogyan segítheti elő az EU az európai egészségügyi dolgozók előtt álló kihívások kezelését, továbbá 2011 elején a Lelki Egészség és Jólét Európai Paktumának keretén belül „Lelki egészség a munkahelyi környezetben” címmel konferenciát rendez.

E kezdeményezések és intézkedések révén az EU fontos jelzést küld és jelentőst támogatást nyújt a munkahelyi szereplők, például az egészségügyi dolgozók és az őket képviselő szociális partnerszervezetek részére.

*
* *

35. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0505/09)

Tárgy: A makréla halászata

Mikorra tervezi az Európai Bizottság a heringre, makrélára és fattyúmakrélára vonatkozó kirakodási és mérlegelési eljárásokról szóló 1542/2007/EK tanácsi rendelet azon módosításának elfogadását, amely a VIII. a,b,c,d,e, IX. és X. övezetekre is kiterjesztené a rendelet hatályát, és mikortól lesz hatályos e módosítás?

Tekintettel az ICES tudományos véleményére, amely szerint a makréla déli állományát Spanyolország az elmúlt években a kvótát legalább kétszeresen túllépve folyamatosan túlhalássza, milyen ellenőrző intézkedéseket és vizsgálati eljárásokat kíván alkalmazni a Bizottság annak biztosítására, hogy a jelenlegi gyakorlat megszűnjön, és visszatérítési rendszer lépjen életbe?

Válasz

Amint a biztosok új testülete hivatalba lép, a Bizottság foglalkozni fog a heringre, makrélára és fattyúmakrélára vonatkozó kirakodási és mérlegelési eljárásokról szóló 1542/2007/EK bizottsági rendelet módosításával.

Továbbá örömmel tájékoztatja a tisztelt képviselőt, hogy a Bizottság és Spanyolország felső szintű megbeszéléseken tárgyalt az állítólagos túlhalászásról. A Bizottság rendkívüli aggodalmának adott hangot az állítólagos túlhalászásra vonatkozóan, és felszólította Spanyolországot, hogy a kérdést megfelelő komolysággal kezelje.

Spanyolország kedvezően reagált a Bizottság aggodalmaira, és az elmúlt évre vonatkozóan 2009. június 10-től betiltotta a déli makrélahalászatot. A Spanyolország lobogója alatt közlekedő hajók által a VIIIc, IX és X övezetben, valamint a CECAF 34.1.1 övezet közösségi vizein folytatott makrélahalászat tilalmáról szóló 2009. július 15-i 624/2009/EK bizottsági rendelet a tilalmat beépítette az uniós jogba. A Spanyolország által a Bizottsághoz eljuttatott ideiglenes fogási adatok nem indokolták visszafizetési eljárás kezdeményezését.

A Bizottság biztosítani kívánja a tisztelt képviselőt, hogy tervei szerint további vizsgálatot fog folytatni az ügyben, és minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy a jövőben megakadályozza a déli makrélaállomány túlhalaszását.

*
* *

36. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0506/09)

Tárgy: A lengyelországi pénzügyi piac stabilitása

Az Európai Központi Bank 2009. december 18-án tette közzé az euróövezet pénzügyi stabilitásáról szóló féléves jelentését, amelyben jelzi, hogy 2010-ben az övezet bankjainak 187 milliárd eurót kell elkülöníteniük tartalékukban. A két főbb ok közül az egyikként a Közép- és Kelet-Európa rossz gazdasági helyzetéből eredő veszteségeket említik. E tekintetben az EKB jelentéséről a Wall Street Journalben megjelent elemzés a Unicreditet nevezi meg.

Vajon a Bizottság nem véli-e úgy, hogy a Unicredit csoport által folytatott kereskedelmi gyakorlatok és könyvelési eljárások hozzájárulnak a valós pénzügyi veszteségek elkendőzéséhez, ami közép- és hosszú távon árthat az európai uniós pénzügyi rendszer stabilitásának? Itt arra utalok, hogy a Pekao S.A. bank mesterségesen alakítja az ukrainai Unicredit eredményeit és likviditását a rossz hitelek visszavásárlása és a finanszírozás folyamatos növelése révén, ami fenyegeti a lengyel pénzügyi piac stabilitását, mivel a Pekao

S.A. ukrainai beruházásaira az európai jogszabályok (IFRS) által megkövetelt tartalékokat ez idáig nem különítette el.

A Bizottság véleménye szerint a Pekao S.A. leányvállalatnak a Unicredit anyavállalat által történő pénzügyi lecsapolása összhangban van-e a közösségi jogszabályokkal? Vajon maga a tény, hogy a „Chopin-terv” keretében a leányvállalatokat (Lengyelország, Románia, Bulgária) előnytelen szerződések megkötésére kényszerítik a Unicredit oltalma alá helyezett Pirelli Real Estate S.p.A céggel, nem ellentétes-e az Európai Unión belül alkalmazott versenyszabályokkal, különös tekintettel Alessandro Profumo, a Unicredit vezérigazgatójának – aki a szerződések aláírásakor a Pirelli csoport egyik vállalatának igazgatótanácsi tagja volt – összeférhetlenségére?

Válasz

Az Európai Unió egyik fő célkitűzése egy közös jogszabályi keret létrehozása az EU pénzügyi ágazata számára, amelynek célja a hatékony prudenciális felügyelet, az átláthatóság és a piaci szereplők szilárd kormányzásának biztosítása lenne. A közös jogi struktúra nélkülözhetetlen az európai pénzügyi ágazat pénzügyi stabilizációjához és a tisztességes versenyhez.

Ennek megfelelően az EU számos jogi aktust fogadott el, többek között a következőket: „ t ő k e k ö v e t e l m é n y - i r á n y e l v ” ([\(39\)](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006L0048:EN:NOT)), amely meghatározza a hitelintézetek tevékenységének megkezdésére és folytatására, valamint prudenciális felügyeletére vonatkozó szabályokat; a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló (IAS) rendelet (1606/2002/EK rendelet⁽⁴⁰⁾), amely a jegyzett vállalatok számára összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolójuk elkészítésére vonatkozóan kötelezővé teszi a nemzetközi beszámolókészítési standardok (IFRS) alkalmazását; valamint a 2006/43/EK irányelv⁽⁴¹⁾, amely előírja, hogy a pénzügyi beszámolókat jogosultsággal rendelkező külső könyvvizsgálók ellenőrizzék.

A pénzügyi válságot követően a Bizottság jelentősen fokozta a pénzügyi stabilitás megerősítésére irányuló erőfeszítéseit, egyrészt a Pénzügyi Stabilitási Tanács tagjaként, és különösképpen számos fontos új javaslat révén például a hitelminősítő intézetekre, az „értékpapírosításra”, a határokon átnyúló bankcsoportok felügyeletére és az EU felügyeleti struktúrájának a De Larosiére-jelentésen alapuló átfogó átdolgozására vonatkozóan. A Bizottság javaslatainak nagy részét a Parlament és a Tanács közötti szoros és építő jellegű együttműködésnek köszönhetően első olvasatban elfogadták.

Ezenfelül a Bizottság további kezdeményezéseken is dolgozik, amelyek növelni fogják a bankszektor gazdasági sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességét. Rövidesen konzultációt kezd például a szabályozói tőke minőségének szigorításáról, új likviditási követelményekről és a bankszektornak szánt ciklikusság-kiegyenlítő tartalékokról.

Míg a Bizottság szigorúan figyelemmel kíséri, hogy a tagállamok megfelelően és időben végrehajtják-e az uniós jogszabályokat, e jogszabályok végrehajtása és az egyes pénzügyi intézetek piaci magatartásának felügyelete a nemzeti hatóságok kizárólagos felelőssége.

Ami az UniCredit csoport által folytatott kereskedelmi gyakorlatoknak a lengyelországi pénzügyi piac stabilitására gyakorolt hatását illeti, a Bizottság, anélkül, hogy a jelen ügyben állást foglalna, a következőkre hívja fel a figyelmet:

noha a Bank Pekao S.A. (leányvállalatként) az UniCredit csoporthoz tartozik, felügyeletét a Lengyel Pénzügyi Felügyeleti Hatóság (KNF) látja el. Ezenfelül banklicenccel rendelkező lengyel intézményként az önállóság megőrzése mellett minden esetben teljesítenie kell az EU minimális fizetőképességi követelményeit;

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. június 14-i 2006/48/EK irányelve a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról (átdolgozott szöveg), HL L 177., 2006.6.30.

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelete a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról, HL L 243., 2002.9.11.

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17-i 2006/43/EK irányelve az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 157., 2006.6.9.

a bankszektor stabilitását illetően Lengyelország létrehozta az önálló Pénzügyi Stabilitási Bizottságot, amelynek tagjai a pénzügyminiszter, a Lengyel Nemzeti Bank elnöke és a Lengyel Pénzügyi Felügyeleti Hatóság elnöke;

az UniCredit csoport tevékenységét az olasz hatóságok (Banca d'Italia és Consob) is felügyelik;

olasz bankként és a többi jegyzett európai bankhoz hasonlóan az UniCreditnek is az Európai Unió által a nagyfokú átláthatóságot biztosító 1606/2002/EK rendeletben elfogadott nemzetközi beszámolóképzési standardoknak (IFRS) megfelelően kell elkészítenie összevont pénzügyi beszámolóját.

A társasági jog szempontjából megjegyzendő, hogy az uniós jog egyetlen szabálya sem tiltja a leányvállalatok és anyavállalatuk közötti eszközátruházást, és az ilyen tranzakciók végrehajtását nem köti különleges feltételekhez. Különösképpen, az úgynevezett kilencedik társasági jogi irányelv⁽⁴²⁾ projektje, amelynek eredeti célja a határokon átnyúló vállalatcsoportokon belüli kapcsolatok szabályozása volt, végül a 2003. évi Társasági Jogi Cselekvési Tervvel⁽⁴³⁾ összefüggésben megsemmisült, tekintettel a tagállamok és az üzleti közösség támogatásának hiányára, akik nem látták szükségesnek egy ilyen átfogó jellegű keret létrehozását. Az anyavállalatok és leányvállalataik közötti tranzakciók azonban kapcsolt felek közötti ügyletnek minősülnek, és ezért közzétételi követelmények vonatkoznak rájuk. Ennek megfelelően ezeket az ügyleteket a 24. nemzetközi könyvvizsgálati standarddal (IAS) összhangban fel kell tüntetni a vállalat pénzügyi kimutatásaiban; a standard előírja, hogy az érintett személy vagy vállalat feltüntesse a kapcsolt felek közötti kapcsolat jellegét, valamint az ügyletekről és a hátralékos egyenlegekről szóló azon információkat, amelyek szükségesek a kapcsolat által a pénzügyi kimutatásra gyakorolt esetleges hatások megértéséhez.

E közzétételi kötelezettségeken kívül az úgynevezett második társasági jogi irányelvnek⁽⁴⁴⁾ a részvényesek kifizetésére vonatkozó szabályai valamennyi részvénytársaság esetében érvényesek, függetlenül attól, hogy ezek ugyanannak a vállalatcsoportnak a tagjai-e vagy sem. Az irányelv 15. cikke többek között előírja, hogy a kifizetés nem eredményezheti a vállalat nettó vagyonának a jegyzett tőke jogszabály értelmében fel nem osztható tartalékokkal növelt összege alá történő csökkenését, tehát védi a vállalat pénzügyi stabilitását.

Azon feltételezést illetően, hogy az UniCredit „lecsapolná” lengyel leányvállalata pénzügyi készleteit, a Bizottságnak nincs tudomása ilyen jellegű problémáról. A rendelkezésre álló statisztikákból úgy tűnik, hogy a nemzetközi bankok 2008 második felében és 2009 elején valóban csökkentették némileg a lengyel bankszektorban való jelenlétüket, 2009 második negyedévében azonban ismét erősítették azt. Ez arra utal, hogy a jelenlét csökkentése – esetlegesen az UniCredit és a Pekao kapcsolatában is – átmeneti jellegű volt, és a hitelek iránti igény visszaesésével állt összefüggésben. A Bizottság ezen a területen továbbra is nyomon követi majd a fejleményeket.

Végül, az azzal a lehetőséggel kapcsolatosan felvetett aggodalom tekintetében, hogy az UniCredit magatartása „nem ellentétes-e az Európai Unión belül alkalmazott versenyszabályokkal”, a kérdésben foglalt információkból az derül ki, hogy az EU versenyjogi előírásai, különösképpen a trösztellenes szabályok nem megfelelő eszközök a kérdésben szereplő problémák és az UniCredit, illetve vezetői állítólagos gyakorlatának kezeléséhez. A szóban forgó kérdések valójában sem kollúzióhoz, sem a vállalkozások közötti versenyellenes megállapodáshoz, sem pedig az erőfölénnyel való visszaéléshez nem kapcsolódnak.

*

* *

(42) A Bizottság kilencedik irányelvre irányuló javaslattervezete az EGK-Szerződésnek a vállalkozások közötti kapcsolatokra és különösképpen a vállalatcsoportokra vonatkozó 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján (III/1639/84).

(43) A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek – A társasági jog modernizációja és a vállalatirányítás fejlesztése az Európai Unióban – terv az előrelépéshez (COM (2003) 284 végleges).

(44) A Tanács második, 1976. december 13-i 77/91/EGK irányelve a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint ezek tőkéje fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról, HL L 26., 1977.1.31.

37. kérdés, előterjesztette: Ivo Belet (H-0001/10)**Tárgy: Testszkennerek**

A holland állam az amszterdami Schiphol repülőtérén már 2010 januárjában úgynevezett milliméteres hullámhosszú szkennereket, más néven testszkennereket fog üzembe helyezni, különösen az Egyesült Államokba tartó járatok esetében. Ezekre a szkennerekre azért van szükség, mert segítségükkel meg lehet találni a veszélyes anyagokat és folyadékokat.

Osztja-e a Bizottság azt a véleményt, hogy a holland kormány döntése elfogadható, mivel a légi utasok biztonsága előbbre való, mint a magánélethez való abszolút joguk?

A Bizottság véleménye szerint milyen feltételek mellett fogadható el a testszkennerek alkalmazása? Elegendő-e az, hogy a szkennerekkel készült felvételeket nem tárolják és nem küldik tovább?

A Bizottság milyen további kezdeményezéseket tervez a közeljövőben a légi utasok biztonságának szavatolása érdekében, különösen az Egyesült Államokba tartó járatokon? Kész-e a Bizottság az elkövetkezendő hetekben szabályjavaslatot benyújtani a testszkennerekre vonatkozóan?

Válasz

A testszkennerek beszállás előtti utasvizsgálati céllal történő felhasználása tekintetében az EU nem fogadott el szabályozást. Jogi értelemben a tagállamok jogosultak a testszkennerek kísérleti célú vagy szigorúbb biztonsági intézkedésként történő bevezetésére⁽⁴⁵⁾.

A biztonság csak többszintű megközelítéssel teremthető meg. A testszkennerek hatékonyságuk miatt részét képezhetik e többszintű megközelítésnek, amennyiben teljesülnek a magánéletre vonatkozó, az adatvédelmi és az egészségügyi követelmények. A repülésbiztonság szintén egy átfogóbb megközelítés egyik eleme, hiszen a repülőtéri biztonsági intézkedések csupán az utolsó védelmi vonalat jelentik.

A Bizottság a Parlamenttel és a Tanáccsal szorosan együttműködve mérlegeli, hogy szükség van-e olyan európai szintű megközelítésre, amely biztosítaná, hogy a testszkennerek bevezetése megfeleljen a magánéletre vonatkozó, az adatvédelmi és az egészségügyi követelményeknek.

A testszkennerekkel kapcsolatos működési szabályokat úgy kell kidolgozni, hogy azok összeegyeztethetők legyenek az uniós jogban foglalt, alapvető jogokkal kapcsolatos követelményekkel, ideértve az adatvédelmi előírásokat is. Az utasok magánéletébe való bármilyen beavatkozásnak arányosnak és jól megalapozottnak kell lennie, ami körültekintő értékelést tesz szükségessé. Az elfogadott intézkedéseknek szigorúan a meghatározott veszély elhárításához minimálisan szükséges szintre kell korlátozódniuk. A következő feltételek szabhatók: korlátozott tárolási lehetőségek, amelyek a gyanú elhárítását követően szigorúan kizárják az utasról készült kép bármilyen felhasználását vagy visszanyerését; alacsony felbontású kép a potenciális kockázati elemeket nem tartalmazóként azonosított testtájokról; illetve teljes körű távirányított vizsgálat, amelynek során az előre beállított automatikus műveletek kivételével az utas nem érintkezik a szkennerekkel. A testszkennerek repülőtéri használata maga után vonhatja az adatvédelmet fokozó legújabb elérhető technológiák alkalmazásának kötelezettségét, annak érdekében, hogy a lehető leginkább minimalizálni lehessen az utasok magánéletébe való beavatkozást. Továbbá a testszkennerek használata esetén minden alkalommal átfogó tájékoztatást kell nyújtani az utasok számára. Végül, az alkalmazandó technológiák nem jelenthetnek egészségügyi kockázatot. Ebben az összefüggésben érdemes megjegyezni, hogy már rendelkezésre állnak ilyen technológiák.

Az elkövetkező hetekben és hónapokban a Bizottság folytatja az új biztonsági intézkedésekkel, valamint azoknak az alapvető jogokat érintő követelményekkel való összeegyeztethetőségével kapcsolatos mérlegelést és értékelést, valamint felméri a már jelenleg is elérhető intézkedések és eszközök hatékonyságát. A Bizottság csak az elvégzett értékelés alapján tehet javaslatot a testszkennerek használatára vonatkozó uniós intézkedésekre.

Ennek figyelembevételével kevésbé valószínű, hogy az elkövetkező hetekben a Bizottság ilyen jellegű jogszabályjavaslatot nyújt majd be.

⁽⁴⁵⁾ Az uniós jogban biztosított jogalap hiányában a testszkennerek nem válthatják fel a hatályos EU-jogszabályoknak megfelelően jelenleg használt ellenőrzési módszereket, kivéve időben korlátozott kísérleti időszakok esetén.

*
* *

38. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikiene (H-0003/10)

Tárgy: A balti-tengeri stratégia végrehajtásának folytatása

A balti-tengeri stratégia az EU svéd elnökségének egyik legfontosabb prioritását képezte.

Hogyan folytatja majd a Bizottság a stratégia végrehajtását az új elnökségi trió (Spanyolország, Belgium, Magyarország) idején a következő 18 hónap során?

Milyen lépéseket tervez tenni a Bizottság a közeljövőben és hosszabb távon annak érdekében, hogy erős alapot teremtsen a balti-tengeri stratégia végrehajtásához?

Válasz

A Bizottság elkötelezett az iránt, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben előmozdítsa a balti-tengeri régióra vonatkozó EU-stratégia sikeres végrehajtását.

Továbbra is az Európai Unió Tanácsa – az Általános Ügyek Tanácsa – felel a stratégia általános politikai irányvonaláért. Ide tartozik a bizottsági jelentések alapján a tagállamokhoz és az érdekelttekhez intézett ajánlások megfogalmazása is. Az egyéb összetételű Tanácsok a stratégia egyes konkrét elemeivel foglalkozhatnak, és a haladásról rendszeresen tájékoztatják az Európai Tanácsot.

Az Általános Ügyek Tanácsa által folytatott megbeszélések előkészítését és lebonyolítását a Bizottság végzi a stratégia tekintetében öt megillető ellenőrzési, koordinációs és jelentéstételi kötelezettségekkel összhangban. Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság a stratégia alakulásával és előrehaladásával kapcsolatos valamennyi releváns információnak a birtokában legyen, bizonyos struktúrák és eljárások létrehozására lesz szükség a tagállamok és más érdekelttek részvételével.

Különösképpen, a Bizottság össze fogja hívni a tagállamok vezető tisztviselőinek magas szintű munkacsoportját, hogy a stratégia terén megvalósult előrelépésről konzultáljon. A munkacsoport szükség esetén további tagokat hívhat meg akár a legfőbb érdekelttek közül, például kormányközi szervezetekből, akár a szakpolitikai minisztériumokból. A munkacsoport tanácsot nyújt a Bizottságnak a stratégiáról szóló rendszeres jelentések tartalmára, valamint a stratégia és a hozzá kapcsolódó cselekvési terv szükséges módosításaira irányuló javaslatokra vonatkozóan.

A stratégia végrehajtásával kapcsolatos gyakorlati munkát a 15 kiemelt intézkedési terület koordinátorai és a 80 legjelentősebb projekt vezetői végzik majd. A kiemelt intézkedési területek koordinátorai többnyire a tagállami minisztériumokból érkeznek, míg a projektvezetők régiók, egyetemek, nemzetközi szervezetek és nem kormányzati szervezetek (NGO) képviselői is lehetnek. Feladatuk az elméleti stratégia gyakorlatba való átültetésének biztosítása lesz. A Bizottság minden olyan támogatásról gondoskodik, amely ahhoz szükséges, hogy a kulcsfontosságú szereplők teljesíthessék feladataikat.

Ezenfelül már 2010-ben éves fórumot rendez annak érdekében, hogy megőrizze a stratégia nagyfokú átláthatóságát, és lendületet adjon a megvalósításnak. A tervek szerint nyilvános fórum résztvevői között találjuk majd a Bizottságot és az EU egyéb intézményeit, a tagállamokat, a regionális és a helyi hatóságokat, valamint a kormányközi és nem kormányzati szervezeteket. Az első fórum lehetővé teszi majd a Bizottság számára, hogy felmérje, vajon a bevezetett struktúrák hatékonyan működnek-e, vagy változtatásokra van szükség.

*
* *

39. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0006/10)

Tárgy: Kilenc tengerész tragikus halála az Aegean Wind fedélzetén

Karácsony napján kilenc tengerész tragikus halált halt egy görög lobogó alatt közlekedő, 26 éves hajó, az Aegean Wind fedélzetén kitört tűzvészben. Ezt az újabb tengeri „balesetet” egy sor másik előzte meg, számos emberéletet követelve, például az Express Samina komp, a Dystos és az Iron Antonis teherhajó, az Errica, a Prestige és mások esetében. A tagállamok és az EU tengerpolitikájukat a hajótulajdonosok versenyképességre és haszonra irányuló igényeihez igazítják, és a tengerészek jogos kíváncsiainak figyelmen kívül hagyva engedélyezik az elavult, rosszul karbantartott hajók üzemeltetését, növelik a tengerészek munkaterhelését,

csökkentik a legénység létszámát, és kimerítő, 16–18 órás munkanapokat írnak elő, ami végzetes következményekkel jár a tengeri életbiztonságra nézve.

Tudja-e a Bizottság, hogy az Aegean Wind megfelelt-e az alapvető biztonsági előírásoknak, amelyek betartásával megelőzhető lett volna a tengerészek halála, illetve fel volt-e szerelve a hajó a szükséges tűzvédelmi, tűzbiztonsági és tűzoltó rendszerekkel, és rendszeren működtek-e ezek? Van-e információ, illetve folyik-e vizsgálat az EMSA részéről a tengerészek halálának okával kapcsolatban?

Válasz

2009. december 25-én az általános rakományt szállító Aegean Wind hajó a Karib-tengeren, a venezuelai partoknál kigyulladt; a tűzben a 24 tagú legénység kilenc tagja életét veszítette, öten pedig megsebesültek. A Bizottság sajnálatát fejezi ki a halálesetek és a sebesülések miatt, és felszólítja a venezuelai hatóságokat, hogy nyújtsanak segítséget, különösen a legénység sebesült tagjai részére.

Mivel a baleset görög hatóságok által végzett vizsgálata még folyamatban van, a Bizottságnak nem áll módjában nyilatkozni a baleset okával kapcsolatban. Az osztályozási bizonyítványokat azonban kivétel nélkül a legutóbbi, 2007. évi különleges ellenőrzés alkalmával bocsátották ki, és miután a közelmúltban, 2009-ben megerősítették őket, azok 2012-ig érvényesek. Hasonlóképpen a jogszabályban előírt bizonyítványok kibocsátásához szükséges fedélzeti ellenőrzésre is 2009 júniusában került sor, és az a SOLAS (életbiztonság a tengeren) és a MARPOL (tengeri szennyezés) egyezmények értelmében jogszabályi hatály alatt kibocsátott valamennyi bizonyítvány érvényességét megerősítette. Végül, a hajó 2008 márciusában kapta meg az új biztonságos üzemeltetési bizonyítványt, amely a rendes érvényességi időszakkal összhangban 5 évre szól. Megjegyzendő továbbá, hogy a hajót a kikötő szerinti illetékes államok rendszeresen ellenőrizték, és az elmúlt 10 év során egyszer sem tartották vissza. Az Egyesült Államok Parti Őrsége által 2009. október 14-én, Texasban elvégzett utolsó ellenőrzés nem tárt fel hiányosságot.

A tagállamokat jelenleg az esetlegesen leszűrhető következtetések megállapítása érdekében a nemzetközi jogszabályok a balesetek kivizsgálására kötelezik. A tisztelt képviselő által említett baleset a harmadik tengerbiztonsági intézkedéscsomag részét képező, a tengeri szállítási ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálására irányadó alapelvek megállapításáról szóló 2009/18/EK irányelv⁽⁴⁶⁾ 3. cikkének alkalmazásában nagyon súlyos balesetnek minősül. Az ilyen balesetek esetén az irányelv kötelezően előírja a tagállamok számára, hogy biztonsági vizsgálatokat végezzenek, amelyeknek célja a hasonló jövőbeni balesetek megelőzése. A tagállamnak egy éven belül közzé kell tennie az ezzel kapcsolatos jelentést. Az irányelv nemzeti jogba való átültetésére 2011. június 17-ig van lehetőség. Bár az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség (EMSA) nem vesz részt a tengeri balesetek kivizsgálásában, a tagállamoktól és más kereskedelmi forrásokból ezekhez kapcsolódóan adatokat gyűjt. A 2009/18/EK irányelv nemzeti jogrendszerükbe való átültetését követően a tagállamoknak valamennyi tengeri balesetről és rendkívüli eseményről be kell számolniuk az EMSA irányítása alatt álló Európai Tengeri Balesetek Információs Platformján (EMCIP) keresztül.

A fedélzeti munkaórák számát tekintve a Bizottság fel kívánja hívni a figyelmet arra, hogy a tengerészek munkaidejének szervezéséről szóló 1999/63/EK irányelv⁽⁴⁷⁾ meghatározza a maximális munkaórák számát (bármely 24 órás időszakban 14 óra és bármely hétnapos időszakban 72 óra), valamint a minimális pihenőidőt (bármely 24 órás időszakban 10 óra és bármely hétnapos időszakban 72 óra) is.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Charalampos Angourakis (H-0007/10)

Tárgy: A Demokratikus Társadalom Párt (DTP) tagjainak üldözése

Két nappal azután, hogy az EU gratulált a török kormánynak az ország „demokratizálása” és a kurd közösséggel fennálló problémák megoldása terén elért előrehaladásért, a török alkotmánybíróság határozott a

⁽⁴⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/18/EK irányelve a tengeri szállítási ágazatban bekövetkező balesetek kivizsgálására irányadó alapelvek megállapításáról, valamint az 1999/35/EK tanácsi és a 2002/59/EK Európai Parlamenti és Tanácsi irányelv módosításáról, HL L 131., 2009.5.28.

⁽⁴⁷⁾ A Tanács 1999. június 21-i 1999/63/EK irányelve az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról – Melléklet: Európai Megállapodás a tengerészek munkaidejének szervezéséről, HL L 167., 1999.7.2.

Demokratikus Társadalom Párt (DTP) betiltásáról. Emellett a bíróság öt évre megfosztotta politikai jogaitól a párt 37 tagját, a párt elnökétől, Ahmet Türktől és Aysel Tugluktól pedig elvette parlamenti képviselői státuszát. Diyarbakir polgármestere szerint a török hatóságok összehangolt akcióját követően a párt 81 tagját tartóztatták le és vették őrizetbe, közöttük kilenc demokratikusan megválasztott polgármestert.

Elítéli-e a Bizottság ezeket a fellépéseket, amelyek célja a megfélemlítés és a politikai tevékenység gyakorlásának megakadályozása, súlyosan sértve a török állampolgárok demokratikus jogait?

Válasz

A Bizottság komoly aggodalmának adott hangot az olyan közelmúltbeli eseményeket követően, mint például az ország délkeleti részén végrehajtott terrortámadások, a Demokratikus Társadalom Párt (DTP) betiltása és tagjainak, köztük polgármestereknek az őrizetbe vétele. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezek a fejlemények nem teremtenek megfelelő körülményeket a demokratikus nyitás végrehajtásához, amelyet a török kormány eredetileg 2009 nyarán kezdett volna meg.

Törökország délkeleti részében békére, demokráciára és stabilitásra van szükség, amely megteremtheti a gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődés alapjait. A demokratikus nyitás célja, hogy valamennyi török állampolgár szempontjából nagyobb mértékű demokrácia alakuljon ki és javuljon az életszínvonal. A nyitás terve bizakodásra adott okot a tekintetben, hogy a több évtizedes erőszakot követően a kurd kérdést párbeszéd formájában és Törökország demokratikus intézményeinek keretében lehet majd megoldani. A kezdeményezés sikeréhez valamennyi politikai párt és a társadalom valamennyi szegmensének részvételére és támogatására szükség van.

Ezzel egy időben a Bizottság a lehető legsúlyosabban elítéli a terrorizmust. Felkéri továbbá az érintett feleket, hogy tegyenek ugyanígy, és a török demokratikus intézmények keretén belül segítsék elő a török állampolgárok jogainak és szabadságainak megerősítését, etnikai, nyelvi, vallási vagy kulturális hovatartozásukra való tekintet nélkül.

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye, az Európai Emberi Jogi Bíróság ítélkezési gyakorlata és az Európa Tanács Velence Bizottságának a politikai pártok betiltásával kapcsolatos török jogszabályi keretre és gyakorlatra vonatkozó ajánlásai alapján a Bizottság továbbra is szorosan figyelemmel kíséri a helyzetet. E tekintetben a Bizottság megismétli, hogy a politikai pártokra vonatkozó törökországi szabályozást összhangba kell hozni az európai szabványokkal.

*

* *